

CENAB-I ALLAH (C.C)

Mustafa ÖSELMİŞ

Kitap İçeriği

ÖNSÖZ

BİRİNCİ BÖLÜM

- A – Cenab-ı Allah’a İman
- B – Allah’a Nasıl İnanmalıyız?
- C – Allah Vardır
- D – Kur’an’ın İfadesiyle
Cenab-ı Allah
- E – Cenab-ı Allah’ın Sıfatları
- F – Allah Birdir - Tektir
- G – Allah Nerededir?
- H – Allah Nasıldır?
- İ – Yaratıcı Kimdir?
- J – Tesadüfe Yer Yoktur
- K – Cenab-ı Allah’ı Görebilir Miyiz?
 - a) Peygamber (as) Miraç’ta Gördü Mü?
 - b) Rüyada Allah Görülebilir Mi?
 - c) İnananlar, Allah’ı Cennette Görecektir
- L – Peygamber (as) Allah’la Konuştu Mu?
- M – En Büyük Allah’tır
- N – Mülk Allah’ın, Hüküm Allah’ın, Hakimiyet Allah’ındır

İKİNCİ BÖLÜM (ALLAH SEVGİSİ)

- A – Cenab-ı Allah'ı Anmak
- B – Allah'ı Nasıl Anabiliriz?
- C – Allah Sevgisi
 - a) Allah'ı Nasıl Sevelim?
 - b) Allah Sevgisi Nasıl Olur?
- D – Allah Kimi Sever?
- E – Allah Kimi Sevmez?
- F – Allah'tan Korkmak
 - a) Allah'tan Nasıl Korkulmalıdır?
 - b) Allah'tan Korkmanın Alâmetleri Nedir?
- G – Allah ve Ahlâk
 - a) Allah İncancının Toplum Hayatındaki Önemi
 - b) İnançsızlık, Toplum Felâkete Sürükler

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM (ALLAH RIZASI)

- A – Allah'a Karşı Vazifelerimiz
- B – Allah'a Kulluk
- C – Allah'a Hüsn-ü Zanda Bulunmak
- D – Allah'ın Rızasını Gözetmek
 - a) Allah Rızası İçin Olmayan İşin Değeri Yoktur
 - b) Her şey Allah İçin Olmalıdır
- E – Allah'a Hamd Etmek – Şükretmek
- F – İnşallah – Mâşallah Demek
- G – Allah'ı İnkâr ve Muhalefet

- a) Allah'a Muhalefet Nasıl Olur?
- b) Allah Tanımazlık Nedir?
- c) Satanizm

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM (ŞİRK KOŞMAK)

A – Şirk Nedir?

- a) Kur'an'da Şirk
- b) Şirk Çeşitleri
- c) İbadette Şirk
- d) Peygambere Uymak Şirk Mi?
- e) Kişilerle İlgili Şirk
- f) Ölülerle İlgili Şirk
- g) Nasıl Şirke Düşülür?
- h) Şirkin Cezası

B – Riya Şirktir

C – Tağuta ve Tanrıya Tapınmak

D – Kulluk Kime Olur?

E – Allah'tan Beklenileni Başkasından Beklememek

F – Allah'la İlgili Nelere Dikkat Edilmelidir?

G – Cenab- Allah'la İlgili Küfre Götüren Sözler ve Haller Nelerdir?

BEŞİNCİ BÖLÜM (BİRKAÇ SORU)

- A – Cenab-ı Allah Hangi Dine Razıdır?
- B – Kahpe Felek – Zalim Felek Denir Mi?
- C – Kur’an’da Bazen “Ben” Bazen “Biz” Geçiyor. Neden?
- D – İş İçin Allah’a Danışılır Mı?
- E – Allah Adına Yemin Nasıl Olur?
- F – Allah, Kulunu Kötülüğe Zorlar Mı?

ALTINCI BÖLÜM (ESMÂU’L - HÜSNÂ)

- A – Esmâu’l - Hünsa ve Okunuşu
- B – Esmâu’l – Hüсна’nın Anlamları
- C – Kur’an ve Hadislerle Allah’ın İsimleri
- D – Esmâu’l Hüсна’yı Okumak
 - a) Allah’ın Güzel İsimlerini Nasıl Okuyabiliriz?
 - b) Esmâ’ul – Hüсна’yı Okumanın Faydaları
- E – Esmâu’l – Hünsa ve Allah Adı
- F – Esmâu’l – Hünsa ile Dua Etmek

ÖNSÖZ

İslâm, önce alemlerin Rabbi olan Cenab-ı Allah'ı tanımak ve O'na gönülden, noksansız inanmakla olur.

Kulun ilk vazifesi, her şeyi yaratan yaşatan ve hesap soracak olan Rabbi'ni tanımaktır. Bu, en büyük kazançtır. En büyük kayıp da iman nimetinden gafil olarak yaşamaktır.

Bir çokları Allah'a inandığını söylediği halde O'nu tam olarak tanımıyor. Allah'ı tanıtmak ve sevdirtmek istediklerine bilgi veremiyor.

İmandan sonra dikkat edilecek şey, itikat düzgünlüğüdür. Hz.Ömer(ra): "Namaz kılmaktan çivi gibi olsanız, oruç tutmaktan yay gibi olsanız itikadınız düzgün değilse, amelleriniz boşa gider." Demiştir.

Bir önemli husus da şirke düşmemektir. Müslüman için imanın muhafazası ve imanla ölmek ciddi bir meseledir.

Günümüzde Müslüman'ı her an imanından edecek yanıltıcı, kafa karıştırıcı hususlar var, kişiler var ve yayınlar var. "Çürük baklanın kör alıcısı olur" derler. Günümüzün tuzaklarına kanan bilgisizler de çok oluyor.

Bir atasözümüzde şöyle:

-“Rehberi karga olanın burnu pislikten kurtulmaz.” Denmiştir. Yanlış kişilere uyulur, itikadı bozuk insanlar dinlenirse, varılan nokta tabiki güzel olmayacaktır.

Allah, Kur'ân'da şöyle uyarıyor:

- “Yeryüzündekilerin çoğuna uyacak olursan, seni Allah yolundan saptırlar. Onlar zandan başka bir şeye tabi olmazlar. Yalandan başka bir şey de söylemezler.” (En'am:116)

Son zamanlarda iman İslam elde kor gibidir. İmanla küfür arasında ince bir çizgi de yaşayan günümüz insanı çok dikkatli olmalıdır.

Günümüzde en önemli hususlardan biri de tevhitir. Yani Allah'ın varlığı birliğidir. Müslüman, “Allah'tan başka tanrı yoktur.” Demekle yola çıkmıştır. Bu yoldan geri dönerek şüpheyeye, inkara düşmemelidir. Birilerine inat imandan dönmemelidir.

Şeytan'ın, şeytanlaşmış insanların bilhassa gençlere inkâr ve küfür telkinlerinde bulunduğu sıkça görülüyor. İlk öğretimde okuyan bir çocuk bana: “Her şeyi Allah yarattı peki Allah'ı kim yarattı?” dedi. “Sen bunu neden bana sordun?” dedim. “Bana öğretmenim sordu da...” dedi.

Günlerce bu olaya üzülürken, düşünürken karşılaştığım bir baba da lisede okuyan oğlunun inançsız, ataist olduğunu söylemesiyle bu kitabı kaleme aldım.

Durum vahim. Gençler boşuna ataist, satanist olmuyor. Çocukları, gençleri yanlış bilgi ve telkinlerle imandan, İslâm'dan uzaklaştırmak için büyük gayretler var.

Çalışması gerekenler iyi çalışmıyor. Analar, babalar çocuğunu sınavlara hazırlamaktan başka bir şey düşünmüyor. Bazı anneler, babalar, çocuğunun kafasını kurcalayan sorularına cevap veremiyor veya çok eksik ve yanlış cevaplarla geçiştirdiği için çocuk tatmin olmuyor. Ataist de olabiliyor, satanist de...

Bu konuda herkese görev düştüğüne inanıyorum. Gayret bizden hidayet Allah'tan.

Mustafa ÖSELMİŞ

Hız.Peygamberin dilinden istiğfar duası:

Anlamı: “Allah’ın! Benim rabbim sensin. Senden başka ilah yoktur. Beni sen yarattın. Senin kulunum ben. Gücüm yettiğince sana verdiğim söz ve ahide duruyorum. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Bana verdiğin nimetleri ikrar ve günahlarımı itiraf ederim. Beni bağışla, zira senden başka günahları bağışlayacak yoktur.” (Buhari Deavat:2)

Kureyşli biri peygamber (sav) e:

- Senin Allah’ın nasıl bir varlıktır, O’nu bize açıkla! Demişti:

Bunun üzerine ihlâs Sûresi nazil oldu. Cenab-ı Allah şöyle buyurdu:

- “Ey Rasûlüm de ki: “O Allah’tır. Birdir. Eşi, ortağı yoktur. Allah samettir. (Her yaratığın muhtaç bulunduğu eksiksiz bir varlıktır.) O; doğurmadı, doğrulmadı. Hiçbir şey de O’na denk değildir.”

- “O, Allah öyle bir Allah’tır ki, kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur. O, daima diri ve yarattıklarını gözetip yönetendir. Her şey varlığını onunla devam ettirir. Kendisini ne bir uyuklama ne de bir uyku tutar. Göklerde ve yerde olanların hepsi ancak O’nundur. O’nun izni olmadıkça, kim şefaath edebilir? Kullarının geçmiş ve geleceklerini, yaptıklarını, yapacaklarını, dünya ve ahirete ait şeylerini O bilir. O’nlara O’nun ilminden ancak dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O’nun kudreti ve hükümlerliliği gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları koruyup gözetmek O’na ağır gelmez. O; çok yücedir, çok büyüktür.”

(Bakara Sûresi:255)

BİRİNCİ BÖLÜM

ALLAH (CC)

A – CENAB-I ALLAH'A İMAN

İman esaslarından birincisi Cenab-ı Allah'a imandır. Allah'a iman, bulûğ çağına giren her inananın asli görevidir.

Eserden o eserin yaratıcısına giderek âlemlerin yaratıcısı olan Cenab-ı Allah'ı bulmak ve O'na inanmak her akli başında insanın sorumluluğu dahilindedir. Başka ülkede, başka dinden veya dinsiz anadan babadan doğmuş olmak mazeret olmaz.

İnsan, kendisini yaratan Cenab-ı Allah'a iman etmeye muhtaçtır. Yoksa ortalıkta bir rüzgarın savurduğu kuru yaprak gibi olur, zavallı duruma düşer.

Her insana mutlaka bir yaratıcı lazımdır. Ama bu felsefecilerin, inançsızların, sosyologların telkin ettiği tanrı değil, peygamberlerin haber verdiği Allah'tır.

İnsanlardan bazıları inandık dedikleri halde Cenab-ı Allah'ı tam bilmiyor. Bazıları tabiatı tanrı ediniyor ve Darwinizm'i benimsiyor. Bazıları Ataizmi kabullenmiş, bazıları da kendisinin amansız düşmanı olan Şeytana tapıyor, satanist olmuş.

Şöyle baktığınız zaman yeryüzünde bir varlığa bir güce tapmayan, bir güce sığınıp ondan beklenti içinde olmayan bir insan göremezsiniz. Tarih boyunca güneşe, aya, yıldızlara, putlara, hayvanlara, şeytana ve hayali varlıklara kul, köle olduğunu görüyoruz.

Hıristiyanlar, İsa (as) dan sonra tevhid inancını bırakıp, baba – oğul ve kutsal ruhtan oluşan teslise inanmışlardır. Yahudiler de Yahova'yı tanrı edinmişlerdir.

Bazı insanlar o kadar alçalmışlardır ki, kendi elleriyle tanrılarını yapmış, ona tapınmış ve ondan çok şey beklemişlerdir.

İslâm, her şeyi yoktan var eden Cenab-ı Allah'a imanla başlar.

Aklın vazifesi, Cenab-ı Allah'ı bulmak ve inanmaktır.

Allah Rasûlünün davetinin özünü Allah'a iman teşkil etmiştir. Bir hadislerinde şöyle buyurmuştur:

- "Kim Allah'tan başka ilâh olmadığına ve benim Allah'ın kulu ve rasûlü olduğuma inanırsa, Allah ona ebedi ateşi haram kılmıştır." (İ.Canan, Hadis Ans:1/27)

Her ilim Allah'ın varlığına şahitlik eder ve bize "Allah var!" der. Tabi ki akli olana, gözü görene, kulağı duyana der.

Fransa'da yayınlanan Le Nouvel Obser Vateur Dergisi 1996 da Allah'a imanı kapak konusu yapmış ve "Gerek uzayda gerekse yeryüzünde yapılan bilimsel çalışmaların sonuçları ister istemez Allah'a imana zorluyor." Başlığını atmış. "En ciddi ve en göz dolduran bilim adamları Allah'ı kabul konusunda ittifak ediyorlar." Demiştir. Devamla da: "Allah O!" dedi, kainat oldu. "Dinin bilgisi ile ilk patlama arasında çok yakın bir bağ vardır." Sözleri ile bitirmiştir.

Yıl 1992. Uzay yolculuğu yapan Kazak Tokdar Ebu Bekir, Allah'sızlık rejiminin büyüttüğü bir insan olarak şunları söylüyor: "Uzaya çıktığımda Allah'ın büyüklüğü karşısında titredim. Halen de titriyorum."

Bugün birçok Amerikalı, Avrupalı ve Rus ilim adamı ilmin ışığı ile Allah'ı görüyor ve dininden vazgeçerek Müslüman oluyor, "huzur buldum" diyor.

B – ALLAH'A NASIL İNANMALIYIZ?

İman, taklidi iman olmaz. Geleneksel iman olmaz. İman; eksiklik, noksanlık da kabul etmez. İnanan; neye inandığını, nasıl ve niçin inandığını bilmesi lazımdır.

Bir ilim adamına: "Neden Allah'a inanıyorsun?" diyorlar. O'da: "Hep onun dediği oluyor da ondan." Cevabını veriyor.

Bir meslektaşına: "Sen Allah'a inanıyor musun? Dediler. "Tabi ki inanıyorum." Dedi. Havada uçan küçük sineği göstererek "Bunu, baban yaratmadı ya!" dedi.

Kur'an'da İbrahim (as)ın Allah'ı bulması şöyle anlatılıyor: "Gecenin karanlığı kaplayınca bir yıldız gördü: "Rabbim budur." Dedi. O da batınca ondan vazgeçti. Güneşi doğarken seyretti: "Rabbim budur" dedi. Akşam güneş batınca: "Ben ortak koşanlardan değilim." Dedi. Ardından da: "Ben bir hanif olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratan Allah'a çevirdim. Ben müşriklerden değilim." Dedi. (Bak: En'am Sûresi:75-79)

Allah'ın varlığı konusunu tartışmaya gerek yoktur. O'nu ahmaklar ve cahiller tartışır. Allah'ın varlığını anlamak için insanın kendine bakması, yapısını düşünmesi, etrafına bakıp düşünmesi yeterlidir.

"Allah yoktur" demenin "taş cansızdır" demek kadar bir manası yoktur. "Elle tutup gözle görmediğime inanmam" sözünün de hiçbir değeri yoktur. İnsan; aklını, ruhunu, vücuttaki enerjiyi gördü de görmediği bir Allah mı kaldı? Sende ruh yok, sende akıl yok dense, o insan tepki göstermez mi?

Akılsız ve gerçeği göremeyecek kadar kör bir insanla tartışmak boşunadır. Cenab-ı Allah Kâfirun Sûresi'nin son ayetinde böylelerine: "Senin dinin sana, benim dinim bana." Dememizi istemiştir.

İmanda zorlama olmaz. Herkes inanmak zorunda da değildir. İman hidayet işidir, herkese nasip olmaz. İmanla küfrün mücadelesi ilk insandan buyana vardır. Mücadele kıyamete kadar devam edecektir. Çünkü cehenneme de adam lazımdır.

Allah'a iman zayıf olursa ve düzgün olmazsa, Allah'la ilişkiler de düzgün olmaz, sağlam olmaz. O zaman kolayca şirke düşülür.

Geçmişte Allah'a inanılması gerektiği gibi inanamayanlar, sığınma ve beklenti ihtiyaçlarını giderebilmek için cansız ve aciz yaratıklara tapınmıştır.

Peygamber (as) Ashabı ile otururken birine sordu:

- İman etmeden önce bunca puta taptın hiç faydasını gördün mü? O kişi:

- Evet Ya Rasûlallah, bir zamanlar kırdaki çok acıkmıştım. Hamurdan put vardı onu yiyip karnımı doyurdum. Sadece bu kadar bir faydasını gördüm” cevabını verince peygamber (as) in hoşuna gitti ve gülümsedi

* * *

Araplar; develerinin sütü artsın diye develeri putlarının yanına götürür, kurban keserler, kanını putlara sürerlerdi. Bir gün biri bu maksatla develerini götürmüştü. Develer kanlı putu görünce ürktü, dağıldı. Adam eline taş alıp puta fırlattı: “Allah belânı versin, develerimi kaçırdın. Biz toplansın diye yanına geldik, sen dağıttın. Sen ancak çöl ortasına dikilmiş, ne doğruyu ne de eğriyi çağırılmayan taş parçasından başka bir şey değilsin.” diyerek ayrılır.

* * *

Ebu Derda (ra) puta tapardı. Bir gün kardeşi o yokken putunu parçaladı. Ebu Derda eve geldiğinde hem putun parçalarını topluyor hem de “Yazıklar olsun. Ne diye kendini savunmadın.” Diyordu. Kardeşi: “O bir zararı önleyebilseydi evvela kendine gelen zararı önlerdi.” Dedi. Bunun üzerine Ebu Derda biraz düşündü, gusletti ve peygamber (as)ın yanına geldi Müslüman oldu. Böylece puta tapma alçaklığından kurtuldu.

* * *

Ebu Zer el-Gıffari, Müslüman olmadan önce yanından hiç ayırmadığı bir putu vardı. Bir gün yola çıkacaktı, puta: “Ben gidiyorum, malımı koru dedi, yanına bir kılıç bıraktı. Döndüğünde putun üzeri yaştı. Sebebini araştırırken yakında bir tilki gördü.

Bir ara şaşkınlık geçirdi ve: “Tilkinin başına işediği şeyden Rab mı olur?” dedi iman etti. Puta tapma ahmaklığından kurtuldu.

* * *

Bir insan Allah'ı nasıl bilebilir? “Kendini bilen Rabbini bilir, kendine bakan Hakk'ı görür.” Denmiştir.

* * *

Allah inancımız şöyle olmalıdır:

- Allah (cc), her şeyi yaratan, yaşatan, sonra da yok edecek olandır.
- O'nun evveli ve sonu yoktur.
- O, her şeyi bilir, görür ve iştir.
- O, bütün noksanlıklardan münezzehtir.
- O, cisim, sûret, şekil değildir. Biz O'nu kavrayamayız, hiçbir şey O'na benzemez. O'nun eşi, benzeri yoktur. O, mekandan, şekilden münezzehtir.

Peygamberin ifadesiyle: “Allah'la ilgili ne aklınıza gelirse; Allah (cc) ondan başkasıdır.”

Yunus: “Yücelerden yücesin – Kimse bilmez nicesin” demiştir.

Cenab-ı Allah, emir ve hüküm koymada tektir. Onun için itaat edilmeye en layık Allah'tır.

Allah'ın dilemesi dışında hiçbir şey olmaz.

“Allah” lafzı hiçbir kelimedenden türememiştir, özel isimdir.

O, en büyüktür. Ondan başka büyük yoktur.

Kur'an'ın ifadesiyle: “O; her şeyin sahibidir. Göklerin ve yerin Rabbi Allah'tır.” (Yunus Sûresi:6)

- “O'nun eşi ve benzeri yoktur.” (Şura:11)

Şeytan, insana vesvese vermek için yemin etmiştir. Şeytanın vesvesesini ancak kuvvetli bir iman giderebilir.

Bir de şu sorular sorulmalıdır: Ben yaratabilir miyim. Yoktan var edebilir miyim? Tabiat yaratabilir mi? Dünyadaki bu düzeni kim kurdu? Şu insanın yapısı, sesi, parmak izi? Hayvanlar alemindeki hayati bilgiyi kim verdi? Gibi sorularla vesvese giderilmeye çalışılır.

Peygamberimiz: “İnsanların bazıları lafı şunu demeye kadar getirirler. Anladık, Allah her şeyin yaratıcısıdır. Peki onun yaratıcısı kimdir?” (K.Sitte 7/169) derler, buyurur.

Bu şeytanın vesvesesidir. Böyle anlarda Kelime-i Şehadet getirip, iman tazelenmelidir.

Kur’an soruyor:

“Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? (İbrahim:10) Şöyle bir bakarsak, her şey bizi Allah’a imana davet ediyor. Yeryüzünde hiçbir şey tesadüf değildir.

Müslüman olan Avrupalı bir ilim adamına sormuşlar:

- Neden Müslüman oldun, neden Allah’a inanıyorsun?
- Şunun için inanıyorum, demiş, gökyüzünü göstermiş.

C – ALLAH VARDIR

Bu varlık aleminde görülen görülmeyen, bilinen bilinmeyen her şeyin yaratıcısı ve yöneticisi Cenab-ı Allah’tır.

İnsana diğer canlılardan farklı olarak bir de akıl verilmiştir. Bu akıl denilen nimetle insan kendisini ve varlık alemini yaratan, yaşatan Allah’ı bulmakla mükelleftir.

Allah’ın varlığı iman işidir. Aristo, mantığı ile Allah’ın varlığı birliği kavranamaz.

Geçmiş dönemlerdeki: “Allah’ı görüyor musun? Göster bakalım! Allah’tan elma isteyin, şeker isteyin... olsaydı verirdi, alın ben vereyim. Seni kim yarattı? Allah cevabına peki O’nu kim yarattı? Gibi saçmalıkların günümüzde hiçbir manası kalmamıştır.

Kör bir insan “Güneş yok. Çünkü ben görmüyorum” dese ne olur? Güneş yok mu olur?

Biri çıkrsa: “Taş cansızdır!” dese ne ifade eder?

Bugün “Allah yoktur” demenin de bir manası kalmamıştır. Biri böyle bir şey söylese gülerler.

Çevresinden kötü etkilenmemiş birinin Allah’ı kabul etmemesi düşünülemez. Çünkü her şey “Allah var!” deyip duruyor; insanın organları, görevlerini gece gündüz yerine getirmesi ve dünyadaki düzen, nizam hep “ALLAH” diyor.

İnanmadığını söyleyen bile birine kızınca “Allah belânı versin” diyor. Ayağı tökezlese “ALLAH” diyor.

Ebû Hüreyra (ra) dan nakledilen bir kutsi hadiste Cenab-ı Allah şöyle buyurmuştur: “Ademoğlu beni yalanlamak istedi. Halbuki bu ona asla yaraşmaz. Ademoğlu beni inkâr ediyor, noksan sıfatlar isnat ediyor, bu da ona yakışmazdı. Onun beni yalanlaması” Allah ilk defa beni yarattığı gibi, öldükten sonra da tekrar diriltmeye gücü yetmez” demesidir. Halbuki ilk yaratış tekrar diriltmekten daha kolaydır.

Ademoğlunun beni inkar etmesi: “Allah evlat edindi” demesidir. (Yahudiler Üzeyir Allah’ın oğludur, Hıristiyanlar da Mesih Allah’ın oğludur” derler. Müşrikler, Melekler Allah’ın kızlarıdır” derlerdi.) Halbuki ben, her türlü ihtiyaçtan münezze ve bütün varlık aleminin kendine muhtaç olduğu tek bir Mâbûdum ki, doğmadım, doğrulmadım, hiçbir kimse bana eş olmadı ve olamaz.” (Buhâri)

Allah, Kur’an’da soruyor:

- “Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi vardır?” diyor. (İbrahim Sûresi:10)

İlim adamlarından Sen Tomas şöyle der:

- “Varlık alemi bize ‘Allah var!’ deyip duruyor.”

Şair Şinasi de:

“Varlığın bilmek ve hacet küre-i alem ile

Yeter isbatına halk ettiği bir zerre bile.”

Allah’ın yarattıklarından O’nun varlığını kavramak normal akli olanlar içindir.

Zamanın inançsızlarından Dehri, halkın huzurunda İ.Azam Ebu Hanife ile münakaşa ederken şöyle der:

- “Allah yoktur. Olsaydı görürdünüz!”

Çocuk yaştaki Ebu Hanife halka sorar:

- Bu adamı görüyor musunuz? Bu adamın şapkasını görüyor musunuz? Halk:

- “Evet görüyoruz” der.

- “Peki aklını görüyor musunuz?”

Deyince halk:

- “Hayır” der. Ebu Hanife:

- “Yok ki ne göresiniz.” Der.

Dehri’yi perişan eder.

Prusya Kralı İkinci Frederik, dinî hisseleri zayıf bir adamdır. Bir gün Filozof Arnaud Baculard’a karşı inançsızlığı ile iftihar eder ve ona:

- Nasıl bu köhne fikirleri hâlâ bağlı kalıyorsunuz? Der.

Filozof büyük bir sükunetle şu cevabı verir:

- Ne yapayım Majeste, kralların da üstünde bir varlık mevcut diye inanmaya muhtacım.”

Bir gün peygamberimiz Hz.Hatice ile namaz kılarken Hz.Ali dikkatle bakmış namazdan sonra:

- Bu yaptığınız neydi? diye sorar.

Peygamberimiz:

- Bu Allah’ın kendi için seçtiği bir dindir. Beni de peygamber olarak gönderdi. Seni benzeri olmayan tek Allah’a inanmaya ve O’na ibadete, Lât Uzza putlarını yalanlamaya davet ediyorum.” Der.

Hz.Ali Peygamberden babasına danış-ması için izin ister. Peygamberimiz, O’ndan Müslüman olmasa bile bu işi gizli tut-masını ister. Hz.Ali putlardan nefret ediyordu. Peygamberin davetini kabul etti ve bunu O’na bildirdiğinde Peygamberimiz:

- Babana danıştın mı? Diye sorunca, Hz.Ali:

- Ey Allah’ın elçisi! Allah beni yaratırken babama danıştı mı ki ben O’na inanırken babama danışayım” demiştir.

D – KUR’AN’IN İFADESİYLE

CENAB-I ALLAH

- “O, rahmandır, rahimdir.” (Fatiha Sûresi:3)
- “Allah her şeye kâdirdir.” (Bakara:20)
- “Sizi ölü iken sizi dirilten Allah’ı nasıl inkar edersiniz, sonra sizi öldürecek, tekrar diriltecek.” (Bakara:28)
- “O, her şeyi hakkıyla bilendir.” (Bakara:29)
- “Allah, tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olandır.” (Bakara:37)
- “Allah, onların yapmakta olduklarını eksiksiz görür.” (Bakara:96)
- “O, göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. Bir şeyi dilediğinde ona sadece ‘Ol’ der. O da hemen oluverir.” (Bakara:117)
- “Allah sana yeter. O; işitendir, bilen-dir.” (Bakara:137)
- “Allah’ınız bir tek Allah’tır. Ondan başka ilah yoktur. O; rahmandır, rahimdir.” (Bakara:163)
- “Allah’ın hesabı çok süratlidir.”
(Bakara:202)
- “Allah, dilediğini yapar.” (Bakara:253)
- “Allah, ondan başka tanrı yoktur. O haydir, kayyümdür. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi O’nundur. İzni olmadan O’nun katında kim şefaath edebilir. O, kulların yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. O’nun bildiklerinin dışında insanlar hiçbir şeyi tam olarak bilemez. O’nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır. Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O; yücedir, büyüktür.” (Ayetel Kursi – Bakara:255)
- “Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah’ındır. İcinizdekileri açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah ondan dolayı size hesaba çekecektir. Sonra dilediğini af eder, dilediğine de azap eder. Allah, her şeye kadirdir.” (Bakara:284)
- “Hay ve Kayyüm olan Allah’tan başka ilah yoktur.” (Al-i İmran:2)
- “Şüphesiz ki, ne yerde ne gökte hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz.” (Al-i İmran:5)
- Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillen-diren O’dur. O’ndan başka ilah yoktur. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.” (Al-i İmran:6)

- “Rasûlüm! De ki: Mülkün gerçek sahibi olan Allah’ım! Sen, mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden geri alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen her şeye kâdirsin.” (Al-i İmra:26)

- “Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de sayısız rızık verirsin.” (Al-i İmran:27)

- “Allah’ın âyetlerini inkâr edenler bilsinler ki, Allah’ın hesabı çok çabuktur. (Al-i İmran:19)

- “Göklerde ve yerde ne varsa Allah’ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.” (Al-i İmran:129)

- “Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah’ındır. Allah’ın her şeye gücü yeter.” (Al-i İmran:189)

- “Allah ki; O’ndan başka hiçbir tanrı yoktur. Elbette sizi kıyamet günü toplayacaktır. Bunda asla şüphe yoktur. Söz bakımından Allah’tan daha doğru kim vardır?” (Nisa:87)

- “Ey insanlar! Allah dilerse sizi yokluğa gönderip başkalarını getirir. Allah buna kadirdir.” (Nisa:133)

- “Tanrı üçtür demeyin. Sizin için hayırlı olmak üzere bundan vazgeçin. Allah ancak bir tek Allah’tır. O, çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur. Vekil olarak Allah yeter.” (Nisa:171)

- “Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah’a mahsustur...” (En’am:1)

- “Sizi çamurdan yaratan, sonra ölüm zamanını takdir eden ancak O’dur...” (En’am:2)

- “O, göklerde ve yerde tek Allah’tır. Gizlinizi, açığınızı bilir. Hayır ve şerden ne kazanacağınızı da bilir.” (En’am:3)

- “Rabbinizden başka tanrı yoktur. O, her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O’na kulluk edin. O, güvenilir ve dayanılacak tek varlıktır.” (En’am:102)

- “Şüphesiz ki Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra arşa istiva eden, geceyi, kendini kovalayan gündüze bürüyüp örten, güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyum eğmiş durumda yaratan Allah’tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O’na mahsustur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir!” (A’raf:54)

- “Eğer, şeytanın fitnesi seni dürtirse hemen Allah’a sığın. Çünkü O; işitendir, bilendir.” (A’raf:200)

- “Allah, gökleri ve yeri yarattı. O, koştukları ortaklardan münezzehtir.” (Nahl:3)

- “Göklerin ve yerin gaybı Allah’a aittir...” (Nahl:77)

- “En yüce sıfatlar Allah’a aittir. Çünkü O, her şeyden üstün ve hikmet sahibidir.” (Nahl:60)

- “Çocuk edinmeyen, hakimiyette ortağı bulunmayan, acizlikten dolayı bir dosta da ihtiyacı olmayan Allah’a hamd ederim de ve tekbir getirerek O’nun şanını yücelt.” (İsra:111)

- “De ki: Rabbinin sözleri için derya mürekkep olsa ve o kadar da ilave etsek, Rabbinin sözleri bitmeden önce deniz tükenecektir.” (Kehf:109)

- “Sizin ilahınız kendisinden başka ilah olmayan Allah’tır. O’nun ilmi her şeyi kuşatmıştır.” (Tâhâ:98)

- “Eğer yerde ve gökte Allah’tan başka tanrılar bulunsaydı, yer ve gök (bunların nizamı) kesinlikle bozulup gitmişti.” Demek ki, Arş’ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir. (Enbiya:22)

- “Şüphesiz ki Allah; sözün açığını da bilir, gizli tuttıklarını da bilir.” (Enbiya:110)

- “O; Allah, ölüleri diriltir, her şeye hakkı ile kadirdir.” (Hac:6)

- “Mutlak hakim ve hak olan Allah çok yücedir. O’ndan başka tanrı yoktur. O, yüce Arş’ın sahibidir.” (Mü’minun:116)

- “Mülkün de ortağı bulunmayan, her şeyi yaratıp ona bir nizam veren ve mukadderatını tayin eden Allah, yüceler yücesidir.” (Furkan:2)

- “Ölümsüz, daima diri olan Allah’a güvenip dayan.” (Furkan:58)

- “Gökte burçları var eden, onların içinde bir güneş ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.” (Furkan:61)

- “Her şeyi bilen, işiten O’dur.” (Şuara:220)

- “Nice canlılar var ki rızkını (yanında) taşımıyor. Onlara da size de rızık veren Allah’tır. O, her şeyi işitir ve bilir.” (Ankebut:60)

- “Sizi güçsüz yaratan, sonra kuvvet veren ve sonra da ihtiyarlık veren Allah’tır. O, dilediğini yaratır. O hakkıyla bilendir. Üstün kudret sahibidir.” (Rûm:54)

- “Kıyametin vakti hakkındaki bilgi ancak Allah’ın katındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine hiçbir kimse nerede öleceğini bilemez. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir, her şeyden haberdardır.” (Lokman:34)

- “Ey insanlar! Allah’a muhtaç olan sizsiniz. Zengin ve övülmeye layık olan ancak O’dur.” (Fatır:15)

- “Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, kalplerin içinde ne varsa onu da hakkıyla bilendir. (Fatır:38)

- “Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi olan Allah üstündür. Çok bağışlayıcıdır.” (Sâd:66)

- “Allah, her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeye vekildir.” (Zümer:62)

- “Bu kitap mutlak galib, hakkıyla bilen, günahı bağışlayan, tövbeyi kabul eden, azabı çetin, lütuf sahibi Allah tarafından indirilmiştir. Ondan başka hiçbir ilah yok-tur. Dönüş, ancak O’nadır.” (Mü’min:2-3)

- “Allah, gözlerin hain bakışını ve kalplerin gizlediğini bilir.” (Mü’min:19)

- “Gökleri ve yeri yaratan O’dur. Size kendinizden eşler, hayvanlara da kendilerinden eşler yaratmıştır. Böylece çoğalmanızı sağlamıştır. O’nun benzeri hiçbir şey yoktur. O; işitendir, görendir.” (Şurâ:11)

- “Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır. Dilediğini yaratır; dilediğine kız çocukları, dilediğine de erkek çocukları bahşeder. (Şurâ:49)

- “Yahut onları, hem erkek hem de kız çocukları olmak üzere çift verir. Dilediğini de kısır kılar. O, her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.” (Şurâ:50)

- “Gökteki ilah da O’dur. Yerdeki ilah da O’dur. O; hakimdir, her şeyi bilendir.” (Zuhuf:84)

- “Göklerde ve yerde azamet yalnız O’nundur. O; azizdir, hakimdir.” (Câsiye:37)

- “Allah’ın öteden beri süre gelen kanunu budur. Allah’ın kanununda asla değişiklik bulamazsınız.” (Fetih:23)

- “Biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık.” (Kamer:49)

- “Yeryüzünde bulunan her canlı yok olacak. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin zatı bâki kalacak.” (Rahman:26-27)

- “Göklerde ve yerde bulunan herkes, O’ndan ister. O; her an yaratma halindedir.” (Rahman:29)

- “Büyüklik ve ikram sahibi Rabbinin adı yücelerden yücedir. (Râhmân:7-8)

- “Sizi biz yarattık. Tasdik etmeniz gerekmez mi?” (Vakıa:57)

- “O’nu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan biz miyiz?” (Vakıa:59)

- “O; ilktir, sondur, zahirdir, bâtındır. O, her şeyi bilendir.” (Hadid:3)

- “O; öyle bir Allah’tır ki, O’ndan başka tanrı yoktur. Görüleni ve görülmeyeni bilir. O; esirgeyendir, bağışlayandır.” (Haşr:22)

- “O; öyle Allah’tır ki, kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selamet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip

koruyandır. Üstündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah müşriklerin ortak koştuğu şeylerden münezzehtir.” (Haşr:23)

- “O; yaratan, var eden, şekil veren Allah’tır. En güzel isimler O’nundur. Göklerde ve yerde olanlar O’nun şanını yüceltmektedir. O, galiptir, hikmet sahibidir.” (Haşr:24)

- “Göklerde ve yerdekilerin hepsi, Allah’ı tesbih eder. O; üstündür, hikmet sahibidir. (Saff:1)

- “Allah’ın izni olmaksızın, hiçbir musibet isabet etmez. Kim Allah’a inanırsa, Allah, onun kalbini doğruya götürür. Allah, her şeyi bilendir.” (Teğabün:11)

- “Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur. Mü’minler yalnız Allah’a dayanıp güvensinler.” (Teğabün:13)

- “O ki: Hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O; mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır.” (Mülk:2)

- “Üstlerinde kanatlarını açıp kapata uçan kuşları hiç görmediler mi? Onları havada rahman olan Allah’tan başkası tutmuyor. Şüphesiz O, her şeyi görmektedir.” (Mülk:19)

- “De ki: Suyunuz çekilirse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su getirebilir?” (Mülk:30)

- “Biz vaktiyle bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, onlara da bela verdik. Hani onlar sabah olurken kimse görmeden mahsulü devşireceklerine yemin etmişlerdi. Onlar istisna da etmiyorlardı. (İnşallah deyip kul hakkını ayırmıyorlardı.)

Fakat onlar daha uykudayken Rabbinin katından gönderilen kuşatıcı bir afet (ateş) bahçeyi sarıverdi ve bahçe kapkara kesildi.” (Kalem:17-20)

- “O, doğunun da batının da Rabbidir. O’ndan başka ilah yoktur. Öyleyse yalnız O’nun himayesine sığın.” (Müzzemmil:9)

- “Sadece Rabbini büyük tanı.”

(Müddessir:3)

- “Evet bizim O’nun parmak uçlarını bile aynen eski haline getirmeye gücümüz yeter.” (Kıyame:4)

- “Peki, Allah’ın ölüleri tekrar diriltmeye gücü yetmez mi?” (Kıyame:40)

- “Siz ancak Rabbinizin dilemesi (izin vermesi) sayesinde (bir şeyi) dileyebilirsiniz...” (İnsan:30)

- “De ki: O Allah birdir. Allah samedtir. O, doğurmamış ve doğmamıştır. O’nun hiçbir dengi yoktur.” (İhlas Sûresi)

E – CENAB-I ALLAH'IN SIFATLARI

“ALLAH” lafzı, kendisine ibadet edilen, noksanlıklardan münezzehe yüce varlığın adıdır.

“Allah” özel isimdir. Çoğulu yoktur. Hiçbir kelime “Allah” kelimesinin yerini tutmaz.

Cenab-ı Allah'ın 99 güzel ismi yanında eşsiz ve benzersiz sıfatları vardır. Bu sıfatlar, yaratılanların sıfatlarından çok farklıdır.

Cenab-ı Allah'a inanan bir kimsenin Allah'ın sıfatlarına da inanması gerekir.

Cenab-ı Allah'ın sıfatları ezeldir. Meselâ; Allah bilir fakat bu bizim bildiğimiz gibi değildir. Allah'ın kudreti vardır fakat bu bizim ki gibi değildir. Allah görür fakat O'nun görmesi bizim görmemize benzemez. Yani bizdeki olanlarla Allah'ın sıfatlarının karıştırılmaması gerekir.

Kur'an'da: “Allah'ın eşi benzeri ve dengi yoktur. Allah gibi hiçbir şey yoktur.” Buyrulur. (Şûrâ:11)

Allah'ın sıfatları, zâti sıfatlar, sübûti sıfatlar ve fiili sıfatlar diye üçe ayrılır:

a) ZÂTİ SIFATLAR: Cenab-ı Allah'ın zatından ayrılmayan sıfatlardır. Bunlar:

1. Vücut: Allah'ın var olmasıdır. Zıddı olan yokluk düşünülemez. Allah'ın varlığı başka bir vasıtasıyla olmayıp varlığı kendindedir.

2. Kıdem: Başlangıcı olmamak demektir. O, ezeldir.

3. Bekâ: Sonu olmamak demektir.

4. Vahdaniyet: Allah'ın bir tek olması demektir. Kur'an'da: “Allah'tan başka yerde ve gökte ilah olsaydı, yer ve gök karışırdı.” Buyrulur. (Enbiya:22)

5. Muhalefetün Lil-Havadis: Allah'ın sonradan yaratılan varlıklara benzememesi demektir.

6. Kıyambinefsihî: Varlığı kendisinden olmak demektir.

b) SÜBÛTİ SIFATLAR:

1. Hayat: Allah'ın diri olması demektir.

2. İlim: Allah'ın her şeyi bilmesi demektir.

3. Semî: Allah'ın her şeyi işitmesi demektir.

4. Başar: Allah'ın her şeyi görmesi demektir.

5. İrade: Allah'ın dilemesi demektir.

6. Kudret: Allah'ın her şeyi gücünün yetmesi demektir.

7. Kelam: Allah'ın konuşması demektir. (Bu konuşma ses, harf ve kelimeye muhtaç olmadan konuşmadır.)

8. Tekvin: Allah'ın yaratması, yoktan var etmesi demektir.

c) FİİLİ SIFATLAR: Cenab-ı Allah'ın bir de rızık verme, ihsan ve ikramda bulunma, öldürme, diriltme, rahmet etme, cezalandırma gibi sıfatları da vardır. Bunlara fiili sıfatlar denir.

“Müslüman'ım” diyen bir kimsenin Cenab-ı Allah'a şeksiz, şüphesiz ve noksansız bu sıfatları ile beraber iman etmesi gerekir.

F – ALLAH; BİRDİR, TEKTİR:

“Allah” teklik ifade eder, çoğulu yoktur. Allah tek otoritedir.

İslâm'ın temeli tevhide (tek Allah inancına) dayanır.

Kelime-i Şehadet ve Kelime-i Tevhid te “Allah'tan başka ilah olmadığına” manası vardır.

Abdullah İbni Abbas (ra) şöyle anlatır:

- Peygamber (as)a bir heyet geldi ve: “Biz çok uzak yerden geliyoruz. Bize kesin ve açık bir amel söyle ki onu hem başkalarına öğretilim hem de onunla cennete girelim” dediler.

Peygamber (as) onlara ilk olarak şunu söyledi:

- “Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in Allah'ın kulu ve Rasûlü olduğuna şehadet etmektir.”

Allah Rasûlü hadislerinde şöyle buyurur:

- “Kim Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığına şehadet ederse, Allah ona cehennemi haram, cenneti vacip kılar.” (B.Hadis Külliyatı:1/17)

- “Kim Rab olarak Allah'ı, din olarak İslâm'ı, peygamber olarak Muhammed'i kabul ettim, hoşnut oldum derse, cennet ona vacip olur.” (Age:1/17)

Peygamber(as)ın davetinin özü Allah'ın varlığına, birliğine davet olmuştur. Her fırsatta puta taparlığa karşı çıkmış ve tek Allah'a imana davet etmiştir.

Müşrikler peygamber (as)a:

- Senin inanmamızı istediğin Allah bir mi? Üç mü? Altından mı? Gümüşten mi? Oğlu, kızı var mı? Ne şekildedir bize haber ver, deyince: “Ey Muhammed! De ki: O, Allah birdir. Her şeyden müstağnidir. Her şey O'na muhtaçtır. O, doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir.” Anlamındaki İhlas Sûresi nazil olmuştur.

Kur'an bize Allah'ın birliği konusunda şöyle bilgi verir:

- “Allah evlat edinmemiştir. O'nunla beraber hiçbir tanrı yoktur... Allah müşriklerin yakıştırdığı şeylerden münezzehtir.” (Mü'minun:91)

- “Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka tanrı bulunsaydı yer ve göğün nizamı bozulurdu...” (Enbiya:22)

- “Yahudiler: “Üzeyr Allah'ın oğludur” dediler. Hıristiyanlar da: “İsa Allah'ın oğludur” dediler. Bu onların ağızları ile geveledikleri sözlerdi...” (Tevbe:30) “Halbuki onlara tek Allah'a kulluk etmeleri emrolundu. O'ndan başka tanrı yoktur. O, bunların

ortak koştukları şeylerden uzaktır.” (Tevbe:31)

F – ALLAH NEREDEDİR?

Cenab-ı Allah'ı şekil olarak düşünenler zaman zaman O'na yer aramışlardır. Allah nerede? Demişler, daha çok gökte olduğunu düşünmüşlerdir. “Gökteki Allah şahit” “Allah görüyor” derken parmakla göğe işaret edilmesi bundandır.

İslâm inancına göre Cenab-ı Allah mekandan münezzehtir. Allah şuradadır, buradadır denmez. Allah ne yerededir, ne göktedir. Allah her yerededir, her yerde...

Yunus şöyle diyor:

“Yücelerden yücesin,

Kimse bilmez nicesin.

Ne göktesin ne yerde,

Her yerdesin, her yerde.”

Çocuklara Allah'ın gökte olduğunu söylemek veya gökteki ayı gösterip “Allah dede demek yanlıştır. Bazı şeylere dikkat etmek lazım. Her zaman niyetin iyi olması yeterli olmaz.

“Allah her yerde hâzır ve nâzırdır” derken, Cenab-ı Allah’ın zatı ile hazır olduğunu, bir yerde bulunduğunu düşünmemek gerekir. “Allah, ilmi ve kudreti ile her yerde mevcuttur” denir ve böyle düşünülürse o zaman doğru olur.

Cenab-ı Allah’ın yerde gökte bulunduğu düşünülemez. Çünkü; yer ve gök yaratılmadan da Allah vardır. Onları Allah yaratmıştır.

Bazıları yemin ederken “gökteki Allah adına” diye yemin ediyor. Bu yanlıştır.

Bazı kimseler de peygamberimiz miraca çıktı, orada vahiy aldı. O zaman Allah gökte mi de peygamber (as) göğe çıktı? Diyor.

Miraç olayı, peygamber (as)ı teselli maksadıyla bazı sırlara vakıf olması için yüceltilip gökyüzüne çıkmasıdır. Yoksa Allah gökyüzünde olduğu için değil.

Cenab-ı Allah bir yerde ve bir şahısta tecelli etmez. Allah’ın sıfatları insana yansımaz. Musa Peygamber, Allah’ı görmek ve Allah’ın tecelli etmesini isteyince Allah dağa bakmasını emretti. Musa Peygamber dağa bakar bakmaz düşüp bayılmış ve ayılınca tövbe istiğfar etmiştir.

Cenab-ı Allah’a yer ve mekan gösterilemez.

Kur’an’daki: “Allah arşın üzerindedir.” (Taha:5) ayetini Allah’ın bir insan gibi bir şeyin üzerine çıkıp oturması olarak yorumlanamaz. Bu şöyle izah edilebilir: “Allah arşı ili ilmi, kudreti ile kuşatmış ve hükmü altına almıştır.” (A’raf:54)

“Allah’ın eli” ifadesi, Allah’a el yakıştırmak değildir. Allah’ın kudreti demektir.

Kur’an’da: “O; öyle bir Allaktır ki, yerde de gökte de Allah’tır.” (Zuhruf:84) buyurularak Cenab-ı Allah’ın her yerde hâzır ve nâzır olduğu bildirilmiştir.

Bazı sapıtan kimselerin: “Allah’ı görüyorum, O’ndan emir alıyorum” demesi yanlıştır. Burada Allah’a şekil ve mekan izafe edilmiş olur ki, insanı küfre götürür.

Cenab-ı Allah’a adres gösteren “Gökteki Allah şahit sözü gibi dil alışkanlığı olarak söylenen sözlere dikkat etmek lazım. Niyetimizde Allah’a adres gösterme olmasa da dikkat etmek gerekir.

Şunu da ifade edeyim ki, her yanlış ifade küfre götürmez. Bazı sözler küfre girse de sözün sahibi küfre girmez. Fakat her hatanın arkasında küfre açılan bir kapının da olduğu unutulmamalıdır.

Bazıları: “Götekiler işimize karışmazsa...” diyor. Buna benzer sözler şuurlu bir inancın olmadığını gösterir.

Kur’an’da: “Secde et O’na yaklaş” “Biz insana şah damarından daha yakınız” ayetleri Allah’ın insanın yanında durduğuna ve Allah’ın bir yeri olduğuna işaret değildir. Allah’ın rızasını kazanan, O’na yakın demektir. Bir de Allah’ın yaratması her an devam etmektedir. Allah, kulunun her şeyinden haberdardır.

Bu yanlış anlamalar neden oluyor? Bir insan sadece tercüme okursa yanlış anlayabilir. Hadis ve tefsir okursa daha az hataya düşer.

Sözün özü, sütün içindeki yağ nasıl sütün her tarafında ise Cenab-ı Allah da her yerde gücü ile kuvveti ile ilmi ile haberdar olması ile her yerde mevcuttur.

H – ALLAH'IN ŞEKLİ NASILDIR?

Cenab-ı Allah, mekandan münezzehtir olduğu gibi şekilden de münezzehtir.

İnsan aklı O'nu kavrayamaz. Akıl, O'nu tasavvurdan acizdir. O, hayal de edilemez.

Peygamber (as): “Allah'ın yarattıklarını düşününüz, fakat Allah'ın zatını düşünmeyiniz. Gerçekten siz O'nun şekli hakkında bir bilgi edinemezsiniz. Allah, hayal ettiğinizden başkadır.” Buyurur.

Kur'anda: “O'nun hiçbir benzeri yoktur.” Buyrulur. (Şura:11)

Allah, yarattıklarından hiç birine benzemez. Çünkü; Allah'ın misali ve benzeri yoktur. Hiçbir şey de O'na benzemez. Allah'ın isim ve sıfatları sonradan yaratılmamıştır. Ezeli ve ebedidir.

Kur'andaki: “Ellerimle yarattım” (Sad:75) ve “Eller üzerinde seçip çıkardı” (Al-i İmran:33) ayetlerdeki el, güç, kuvvet ve kudret demektir. Allah'a asla el düşünülemez. El ve terazi gibi kelimelerin Cenab-ı Allah'a nisbeti mecazidir, hakikat değildir.

Geçmişte Allah'ın şekli düşünüldüğü için tanrılar ve putlar ortaya çıkmıştır. Araplardan bazıları peygamber (as) a, Allah'ın putlarına benzemediği ve altından, gümüşten olmadığı için iman etmemişlerdi. “Bizim bunca putun yapmadığını senin bir tek Allah'ın nasıl yapar?” diyorlardı.

Yusuf Has Hacib de, Kutadgu Bilig adlı eserinde: “ Ey Allah'ım birliğine inanmış olan, O'nu dilinle öv, gönlün tereddütsüz inandı ise aklını işe karıştıрма. Allah'ın nasıl olduğunu arama. Varlığına inan, sükûn ve huzura kavuş. Nice ve nasıl olduğuna karışma, kendini tut; O'nu nicesiz ve nasılsız bil” demiş bize ışık tutmuştur.

Kısacası Allah; bir cisim, bir madde olmadığı için şekli de yoktur.

KİMSE BİLMEZ NİCESİN!

Dillerde hep hecesin!

Rabb'ım içten içesin.

İllere sen gecesin!

“Yücelerden yücesin!

Kimse bilmez nicesin!”

Hep kulakta var sesin,

Duyulmakta nefesin

Ey amacı herkesin!

“Yücelerden yücesin!

Kimse bilmez nicesin!”

Güneş senin güneşin,

Ateş senin ateşin,

Ne dengin var, ne eşin!

“Yücelerden yücesin!

Kimse bilmez nicesin!”

Mevsimleri getiren,

Yerden hayat bitiren,

Rızkı sensin yetiren,

“Yücelerden yücesin!

Kimse bilmez nicesin!”

Her işinde birlik var,
Her birlikte dirlik var,
Bu herkese aşikar
“Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”
Çıksın nifak aradan,
Arınalım karadan,
Varsın Ey yaratan!
“Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

Ner derse iller desin,
Biz biliriz nerdesin?
Ne gökte ne yerdesin!
“Yücelerden yücesin!
Kimse bilmez nicesin!”

M.A.KÖKSAL

İ – ALLAH'TAN BAŞKASI İÇİN

YARATICI DENİR Mİ?

Her şeyi yaratan Allah'tır. Yaratmak işi ve yaratma yalnız Cenab-ı Allah'a mahsustur. "Yaratmak" kelimesi Allah için kullanılır. İnsanlar için "yarattı", "yaratıcı" denmez. Çünkü; yaratmak, yoktan var etmektir. İnsan yoktan var edemez, yaratamaz. İnsan yaratılan şeyler üzerinde sadece değişiklik yapabilir. Mesela, bir masa yaratamaz. Masayı yapar. Malzemeler üzerinde çalışma yapar, masayı şekillendirir. O, malzemeyi yoktan var eden, yaratan Allah'tır.

Yaratıcılık, Allah'ın sıfatlarından. Yaratan olmadan bir şey olmaz.

Tabiatı yaratıcı olarak görmek, "tabiat ana" demek gülünçtür. Tabiat dediğimiz nedir? Taş, toprak, ağaç, su gibi şeyler değil midir? Bunlar bu güne kadar ne yaratmış, ne var etmiştir? Bunlar kendileri yaratılmış şeylerdir ne yaratabilirler ki? Kim ne derse desin, tabiatı da Allah yaratmıştır. Tabiatçıları da Allah yaratmıştır.

Tabiat, Allah'ın varlığına delildir. Ondaki düzen, intizam "Allah var!" deyip durmaktadır.

İmam-ı Şafi Hazretlerine sorarlar:

- Allah'ın varlığına delilin nedir?

- Dut yaprağıdır; Tadı, rengi, kokusu ve nihayet maddesi birdir. İşte bu tek maddeden koza böceği yer, ipek yapar; koyun yer, et ve süt olur; geyik yer, misk yapar; arı yer bal yapar" der.

Allah'ın varlığına, yaratmasına en büyük delil insanın kendisidir.

İnsanların vücut yapılarının hepsi aynı kimyevi maddelerden meydana geldiği halde, fiziki olarak her insan birbirinden farklıdır. Her insanın parmak izinin birbirinden farklı olması, elektronik yolla kaydedilen insanın sesinin spektrografisinin başkalarından farklı oluşu, insan vücuduna sıkıştırılan sayısız genler, insan beyinde on dört milyar hücre ve iki hücre arasında üç bin bağlantının oluşu, beyindeki tek bir hücrenin iki yüz elektronik beyine eşit gücü, karaciğerin beş yüzden fazla iş yapması, sinir ve sindirim sisteminin, kalbin çalışması, duyu organlarının faaliyeti, insanın bir damla sudan teşekkülü ve her türlü tedbir, tıbbi imkanlar kullanıldığı halde ölüm... Bütün bunlar hayatımıza bir karışanın olduğuna, daha açık ifadeyle Allah'ın varlığına inanmaya zorlar.

Nereye bakarsak bakalım, görünen görünmeyen her şeyi yaratan, canlılara hayat verip yaşatan ve bir gün her şeyi yok edecek olan Allah'tır. Her şey onun yaratması ve kudretiyle olur. Yaratma gücüne Allah'tan başka kimse sahip değildir. Yaratma işi Allah'a aittir. Bugün Firavunluk ölçüsüne varan her iddia gülünçtür. İnsanoğlu, olacak bir deprem için bütün teknik imkanları seferber etse deprem sonrası yaralıları tedavi etmek, ölüleri gömmekten başka ne yapabilir?

Cenab-ı Allah, sevgili peygamberimize şöyle buyurur:

“Ey Peygamberim! De ki: “Size gökten ve yerden rızık veren kim? Kulak ve gözlerin sahibi kim? Diriyi ölüden çıkaran, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?” (Yûnus Sûresi:31) Ardından da: “Gökleri ve yeri yaratan Allah’tır. O bir işin olmasını dilerse, ona ancak “Ol!” der ve olur.” (Bakara Sûresi:117)

“Sizin için kulaklar, gözler ve kalpler var eden O’dur. O’nun huzurunda toplanacaksınız. Dirilten de öldüren de O’dur. Gece ile gündüzün birbiri ardından gitmesi de O’nun emrine bağlıdır. Düşünmez misiniz?” (Mü’minûn Sûresi:78-80) diyerek bize hitabetmiş, düşünmemizi istemiştir.

Bana arkadaşlarının “bu Allah’a inanmıyorum” dediği öğrencim, ödev olarak güzel bir dünya haritası yapmış, önünde duruyordu. Aramızda şöyle bir konuşma geçti:

- Bu ne?
 - Dünya haritası.
 - Kim yapmış?
 - Ben.
 - Yok canım.
 - Evet hocam, ben yaptım. Başka kim yapacak?
 - Yani birisi yapmadan bu kendi kendine olmaz mı?
- Güldü ve: - “Olmaz tabii” dedi.

Peki bu küçücük kağıda dünya haritası kendi kendine olmaz da. Üzerinde yaşadığımız koskoca dünya kendi kendine nasıl olabilir?

- Ben böyle düşünmemiştim.” Dedi.

Kur’an’da:

- “Yaratmak, Cenab-ı Allah’a mahsustur.” (A’raf:54)
- “Yaratıcı, ancak Rabbindir.” (Hicir:86)
- “Her şeyin yaratıcısı Allah’tır.” (En’am:102)

- Rasûlüm de ki: Göklerin ve yerin Rabbi kimdir? De ki: Allah’tır. O halde de ki: O’nu bırakıp da kendilerine fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan dostlar mı edindiniz? De ki: Körle gören bir olur mu hiç? Ya da karanlıkla aydınlık eşit olur mu? Yoksa O’nun yarattığı bir yaratıcı ortaklar buldular da bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü? De ki: Allah, her şeyi yaratandır. Ve O; birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.” (Râd:16)

Cenab-ı Allah'ın yaratması her an devam ediyor. Tabiatta her şey yenileniyor; biri kuruyor, biri yeşeriyor, bir meyva bitiyor, başka bir meyva çıkıyor.

Beyin, göz ve sinir sistemi hariç insanın her organı yenileniyor.

Ne yazık ki bu gün bazı okumuşların, neden, niçin, nasıl derken kafaları karışıyor, kendilerini mükemmel bir şekilde yaratan Allah için şüpheleri oluyor. Bazıları tabiat ana derken Darwinizme, Ataizme yönelenler oluyor.

İnsan göremediği, kavrayamadığı konuda çok soru sorar ve çok düşünürse sapıtır. Meselâ; ruhumuz ve aklımız konusunda tartışalım, sorular soralım cevap arayalım. Nereye kadar varabiliriz? Allah için de böyle...

Peygamber (as) şöyle diyor: "İnsanlardan bazıları sözü şunu demeye kadar getirirler. Anladık, Allah her şeyin yaratıcısı. Peki Allah'ın yaratıcısı kim?" (İ.Canan, Hadis Ans:7/169), (Müslim, İman:232)

İnanan kimse için bu soru bir şey değil, inancı zayıf veya inanmayan için büyük bir yıkım.

Tavuk mu yumurtadan çıktı, yumurta mı tavuktan çıktı? Tartışmasının sonu gelir mi?

Bir tren düşünün; en arkadan bu vagonu kim çekiyor? Öndeki. Onu kim çekiyor? Onun önündeki. Ya onu kim çekiyor? Lokomotif. Lokomotifini kim çekiyor? Denir mi? O çeken... Ancak niyet kötü ise uzar gider.

Geçmişte Firavunlar, Nemrutlar, Ebu Cehiller gibi şerli kimseler böyle sorular sormuşlardır.

İnanan bir insan "Ben Allah'a inandım" der, konuyu kapatır: "Yaratan Allah, yaşatan Allah, öldürecek olan Allah, sonra da diriltip hesap soracak olan Allah" der.

Peygamber (as) bu konuda Müslümanların nasıl davranmaları gerektiğini şöyle ifade ediyor:

- "Şeytan birinize gelip: 'Şunu kim yarattı? Bunu kim yarattı?' diye sorar. Siz: 'Rabbim yarattı' dersiniz. Bu defa: 'Rabbini kim yarattı?' der. Şeytan bu noktaya gelince Allah'a sığının, O'nu muhatap edinmeyin: 'Ben Allah'a ve Rasûlüne inandım!' deyin. (İ.Canan, Hadis Ans:7/170)

J – TESADÜFE YER YOKTUR:

İnanan kimseler için her şeyin yaratıcısı Cenab-ı Allah'tır. İnanmayanlar için de her şey kör tesadüfün eseridir, kendi kendine olmuştur.

Tesadüf, şu muazzam düzen karşısında mantıksızlıktır. İnançsızların inançsızlıklarına uydurdukları izah tarzıdır.

Etrafa bakıldığı zaman akıllara durgunluk veren dünya düzeni tesadüfe yer olmadığını söyler.

Her şeyin tesadüfen yaratıldığını kabul etmek, birçok şeyi içine alan bir çok ciltten oluşan ansiklopedinin kendi kendine hazırlanıp, kendi kendine dizilip ve kendi kendine basılarak ciltlendiğini kabul etmek kadar saçmalık olmaz mı?

Her devirde olduğu gibi İmam-ı Azam zamanında da her şeyin Allah tarafından yaratılıp idare edildiğine inanmayanlar vardı. Bunlar sık sık İmam-ı Azam ile münakaşa etmişlerdir. Bir gün gene münakaşa etmişler, yenik düşünce de kılıçlarını çekip öldürmek istemişlerdi.

İmam-ı Azam gayet soğukkanlılıkla:

- “Durun, evvela kılıçlarınızı yerine koyun. Şu sualime cevap verin, yapacağınızı ondan sonra yapın” der.

Hep birlikte:

- “Söyle bakalım ne diyeceksin” derler. Bunun üzerine İmam-ı Azam şöyle der:

- “İçi dolu bir gemi denizin büyük dalgalar ve şiddetli rüzgara rağmen dosdoğru yola devam ediyor. Bu gemi kaptansız olduğu halde rüzgar ve dalgalar gemiye bir zarar vermiyor, ne dersiniz” deyince, hep bir ağızdan itiraz ederler:

- Hayır bu söylediklerin gülünçtür. Olmaz öyle şey, dalgalar batırır, rüzgar yönünü değiştirir, hele kaptansız bir gemi... asla inanmayız.” Derler.

Bunun üzerine İmam-ı Azam:

- Küçük bir geminin basit engeller karşısında kaptansız, hedefini şaşırmadan yol almasını imkansız görüp inanmıyorsunuz da, şu koskoca dünyanın, gece ile gündüzü birbirine karıştırmadan yoluna devam ettiğine nasıl inanıyorsunuz?

Bunun üzerine orada bulunanlar kılıçlarını kınlarına koymuşlar, iman edenler etmiş, etmeyenler bırakıp gitmiştir.

Güzel bir eser gördüğünüz zaman:

- “Kim yaptı? Ne güzel yapmış” diyerek sahibini arayan insan, iş Allah'a gelince inkarcı olmamalıdır. “Ey Allah'ım! Ne güzel yaratmışsın? Diyebilmelidir.

Her şeyi tesadüfe bağlamak, Allah'ı inkar etmenin yoludur. Bugün için geçmişte olduğu gibi bu gün de Allah'ı inkar maksadıyla tabiatçılığa, Darwinizme, Ataizme ve Satanizme sarılanlar vardır. Yıllarca Felsefe dersinde, Biyoloji dersinde genç beyinler yıkanmaya çalışılmıştır. Ama Rusya'nın Allah'sızlık okullarının iflası gibi bizde de başarılı olunduğu söylenemez.

Görünen, görünmeyen, küçük, büyük her şeyi Allah yaratmıştır. Kur'an'da: "Her şeyi yaratıp nizam veren, mukadderatını tayin eden Allah'tır." (Furkan:2) buyrulur bu gerçek ifade edilmiştir.

Canlı cansız varlıklar incelendiğinde kendiliğinden meydana gelme veya tesadüfen olma diye bir şey aklen de ilmen de mümkün değildir. Yani tesadüfe asla yer yoktur. Etraftaki her şey kör tesadüfün eseri olamaz.

Dr.Ayferne Vilyan: "Ben Allah'ın varlığına inanırım. Çünkü tesadüf yalnız başına elektronların zuhurunu, ilk atomları, ilk protoplazmayı veya ilk nüveyi ilk akli bize nasıl tefsir edebilir? Bunun için ben Allah'ın mevcudiyetine inanıyorum. Çünkü O'nun mukaddes varlığı, şu görebildiğimiz kainatın tek mantıki tefsiri olabilir" demiştir.

Düşünen insan için gökyüzü güneşiyle, ayı ile yıldızları ile tesadüf olabilir mi?

Yeryüzü, okyanuslar, parmak izi, sesi, DNA'sı, insanın bir damla suyun eseri oluşu, sinir sistemi, sindirim sistemi, kalp, beyin, vücudundaki damarların Türkiye'yi 15 defa dolaşır halde oluşu tesadüf olabilir mi? İnsan Allah'ı inkar etse de vücudu Allah'ı inkar edebilir mi?

Kar tanelerindeki tasarım, yağmurlar, tesadüf olabilir mi?

Gözleri görmeyen arının yaptığı petek ve bal tesadüfe mi işaret ediyor?

Aylar, günler, yıllar, mevsimler bize ne diyor?

Radar sistemiyle hareket eden yarasa, yumurtadan çıkar çıkmaz yüzen ördek, sabah ve akşam serinliklerinde kumun altından çıkıp deniz istikametine koşan kaplumbağalar, yumurtalarının üzerindeki oksijenli suyun gitmesi için kuyruğu ile yumurtaları yelpazeleyen alabalıklar bize neyi hatırlatıyor? Bunlar mı tesadüf?

Doğumdan sonra anne sütünün gelmesi ve çocuğun ihtiyacını karşılayacak miktarda artması ve çocuğun yaşına göre anne sütündeki kimyevi maddelerin oranının ihtiyaca göre artıp çoğalması, bir damla sudan muazzam bir varlık olan insanın oluşması, düşünmesi, karar vermesi, hayatını düzene koyması... tesadüf olabilir mi?

Küçük bir saatin, büyük bir binanın kendi kendine olması, bir yemeğin kendiliğinden yenecek hale gelmesi mümkün müdür? Bunu hangi akıl sahibi kabul eder? Kim tesadüf veya tabiat kanunu diyebilir? Kanun yapıcısı olmadan kanun mu olur?

Cenab-ı Allah: “Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardı ardına gelmesinde akıl sahipleri için deliller vardır” (Al-i İmran Sûresi:190) buyurmuş, akıl sahiplerini düşünmeye davet etmiştir.

Nevton’a: “Allah’ın varlığına delil göster” demişler. O’da, gökyüzünü göstererek: “İşte gör!” cevabını vermiştir.

Aya çıkan astronot: Ayda Allah’ın büyüklüğü karşısında titredim” demiştir.

Abraham Lincoln: “Varlık alemine bakarak azameti müşahede ettikten sonra Allah’a inanmayana acırım” demiştir.

Alexis Carrel şöyle der: “Dünyanın neresinde bir şey varsa, orada Allah var.”

50 yıllık Alman Ateisti, bir gün etrafındakileri incelemiş yani ibret gözü ile bakmış ve: “Allah olmadan bu nasıl olur?” diyerek irkilmiş, aldattığı insanlardan özür dilemiş ve Müslüman olmuştur.

Kur’an, inkarcıları şöyle uyarıyor:

- “İnkar edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim onları birbirinden ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görüp düşünmezler mi? Yine de inanmazlar mı? (Enbiya:30)

- “Allah, birbiri ile uyumlu yeri göğü yaratmıştır. Allah’ın bu yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun? Sonra gözünü tekrar tekrar çevir bak; göz aradığı bozukluğu bulmaktan aciz ve bitkin düşecektir.” (Mülk:3-4)

- “Göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün bir birini takip etmesinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde yüzüp giden gemilerde, Allah’ın gökten indirip de ölü haldeki toprağı canlandırdığı suda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgarların ve yer ile gök arasında emre hazır bekleyen bulutları yönlendirmesinde düşünenler için ibretler vardır.” (Bakara:164) buyurarak bizi düşünmeye davet ediyor.

Başka ne denir ki...

K – CENAB-I ALLAH’I GÖREBİLİR

MIYIZ?

Bazıları Allah yok diyebilmek, kafaları karıştırabilmek için: “Allah olsaydı görürdük” diyor. Karşı çıkan olursa “Göster!” diyor. “Elle tutup gözle görmediğime inanmam” diyor.

“Görmediğime inanmam” demek, insanın kendini inkarı gibi bir şey olur. Basiretsizliğini, cahilliğini ortaya koymuş olur. “Görülmeyen şey yoktur.” İddiası akla ve ilme aykırı bir sözdür.

Bir hastalık, nazar, akıl, ruh, görülmez. Teldeki elektrik görülmez. Suda; oksijen, hidron, havada azot, demirdeki kalsiyum görülmez. Ama vardır.

her şeyi gördüler de görülmedik bir Allah mı kaldı?

İnsanın göz yapısı her şeyi görecektir. Görme sınırlıdır. Küçük bir engelin arkasını göremez, karanlıkta göremez, uzakları göremez. İnsan gözü Allah ile beraber daha bir çok şeyi göremez. Yani görmeye müsait değildir. İnsan gözü madde cinsinden olan şeyleri görür.

Kur’an’da konu ile ilgili şöyle buyrulur:

- “O’na gözler erişemez.” (En’am:103)

- “Sen beni göremezsin.” (A’raf:143)

Bu ayetlere göre Allah, dünyada görülmecektir.

Peygamber (as): “Dünyada Allah’ı görmek hiçbir kimseye mümkün ve muvafık değildir.” Buyurmuştur. (İ:Canan Hadis Ans:17/1328)

İslâm alimleri, Allah’ın dünyada görülemediğinde ittifak etmişlerdir.

Hızret Aişe (ra) peygamberimiz için şöyle der:

- “Rasûlullahın Allah’ı gördüğünü söyleyen kimse yalan söylemiş olur.

Osmanlı alimlerinden Ömer Nesefî: Allah’ı baş gözü ile gördüğünü söyleyen sapıktır.” Der. (Akaid:91)

a) Peygamber (as) Allah’ı Miraçta Gördü mü?

Miraç sabahı peygamberimiz miracı anlatırken biri “Allah’ı gördün mü?” diye sorunca ona: “O bir nurdur, nasıl göreyim?” cevabını vermiştir.

İ.Azam Hazretleri: “Peygamber (as) miraçta Allah’ı kalp gözü ile görmüştür.” Der. (Fıkh-ı Ekber:154)

b) Rüyada Allah Görülebilir Mi?

Cenab-ı Allah rüyada da görülemez. Rüyada Allah’ı gördüm diyen yalan söylemiş olur.

Bu konuda İmam-ı Maturidi: “Rüyada Allah’ı gördüğü iddiasında bulunan, puta tapandan daha şerlidir. Zira rüyada görülenler hayal ve misallerdir. Allah ise bunlardan münezzehtir.” Der. (Ömer Nesefi, Akaid:89)

“Ben Allah’ı uyanırken gördüm, Allah’tan emir aldım, alıyorum diyen kimse küfre girer.” (Age:211)

İnancımıza göre Cenab-ı Allah dünya gözü ile görülemez. Bu güne kadar kimse görememiştir. Ancak Müslüman Allah’ı görüyormuş gibi yaşayacak, görüyormuş gibi ibadet edecektir. Peygamber (as) şöyle buyurur:

- “Allah’ı görüyormuş gibi ibadet edin. Siz O’nu görmüyorsanız da O sizi görür.” (Ramuz el-Ehadis:63/7)

Hz.Ömer (ra) ile karşılaşan çoban: “Efendim görmüyorsa da Allah da mı görmüyor!” Fakir sütçü ailesinin kızı: “Ömer görmüyor ya Allah da mı görmüyor!” diyordu.

c) İnananlar Allah’ı Cennette görecek

Cenab-ı Allah’ı cennet ehli Cennette göreceklerdir. İ.Azam Hazretleri Fıkh-ı Ekber adlı eserlerinde şöyle der:

- “Allah ahirette görülecektir. Mü’minler Allah’ı cennette baş gözü ile bir şeye benzemeksizin göreceklerdir.”

“Cennet ehline Allah: Bir şey istiyor musunuz? Size nimetlerimi arttırayım” buyuracak. Cennet ehli de: “Bizi cennete koymadın mı? Diyecekler. Allah da: “Evet” diyecek ve mü’minler Allah’ı görecekler.” (Fıkh-ı Ekber : 154 – 155)

Allah’ı görmek haktır. Çünkü Allah vardır. Fatih’in hocası Hızır Bey şöyle der:

- “Mü’minlerin baş gözü ile Allah’ı görmeleri vuku bulacaktır. Fakat kör olan kafirler O’nu göremeyecektir. Çünkü Allah kafirleri kör olarak haşredecektir.” (Ö.Nesefi, Akaid:85 + Taha:124)

Musa Peygamber Cenab-ı Allah’ı görmek istedi. Cenab-ı Allah O’na:

- “Ey Musa! Sen beni göremezsin. Beni ancak Cennet halkı görecektir.”
Buyurmuştur. (H.H.Erdem, İlahi Hadisler:76)

Peygamber (as) ashabı ile sohbet ederken, Allah’ı görecek miyiz? Sorusuna:

- “Siz Allah’ı (dolun ayı göstererek) bu ayı gördüğünüz gibi göreceksiniz”
buyurmuştur. (Riyaz üs-Salihin:1055)

Buna Kur’an’dan delil de Kıyâme Sûresi’nin 22-23 ve 24 ayetleridir. Şöyle bildirilir:

- “Yüzler vardır ki, o gün ışıltı ışıltı parlayacaktır. Rablerine bakacaklardır. Onu
görecektir. Yüzler de vardır ki o gün buruşacaktır...”

Rabbim nur cemalini görenlerden etsin.

L – PEYGAMBER (AS) ALLAH’LA

KONUŞTU MU?

Cenab-ı Allah diğer peygamberlere Cebrail vasıtasıyla ve vahiy yolu ile hitap
etmiştir. Musa peygamberle Tur Dağı’nda konuşmuştur. (Bak: A’raf:143)

Muhammed Mustafa (sav) ile de Miraçta konuşmuştur. Bu şöyle olmuştur:

Peygamber (sav) huzura kabul edilince:

- “Ettehiyyeatü lillahi vessalevatü vettayyibat = (her türlü tazim saygı Allah’adır.
Saygıların en yücesi Allah’a yaraşır. Her türlü ibadet de Allah içindir) dedi.

Peygamber (as) kulluğunu ve saygısını yüce Allah’a arz edince Allah (cc) O’na:

- “Esselamü aleyke eyyühen nibeyyü ve rahmetullahi ve bereketühü = (Ey
bepygamber! Selam, rahmet ve bereketim senin üzerine olsun.” Diye niyaz da
bulundu. Ve devamla: “Eşhedü enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden
abdühü ve Rasulüh” diyerek Allah’ın varlığına, birliğine, kendisinin de O’nun kulu ve
Rasûlü olduğuna şehadet etti.

İşte konuşma ve selamlaşma böyle oldu. Bu vasıtasız oldu. Bundan sonra ilâhi
vahiy yolu ile olmuştur.

M – EN BÜYÜK ALLAH'TIR

Zaman zaman “En büyük şu takım... En büyük falan... En büyük şu lider... En büyük bizim asker... sözlerinin yüksek sesle söylendiğine şahit oluyoruz.

Biz de diyoruz ki: “EN BÜYÜK ALLAH, BAŞKA BÜYÜK YOK!” Osmanlı padişahları “Gururlanma padişahım senden büyük Allah var dedirtirlerdi.

Bir zamanlar maçta en büyük Fener – en büyük Beşiktaş atışmalarının arasında “En büyük Allah” diyen genç dayak yemiş. “ALLAH” deyince takım mı zannettiler bilinmez.

Burada şu gerçek yatıyor. Gençlerimize önce “ALLAH” demeyi öğretmiyoruz. O’nun büyüklüğünü anlatmı-yoruz. Gençler Allah’ın büyüklüğünü tam bilmedikleri için cüceleri dev zannediyor. Acizleri ve yaratılmışları yaratıcı kabul ediyor.

Küçükken arkadaşları yemin ederken, yeminli konuşurken ben çocuklarıma “Allah bir!”, “En büyük Allah” demeyi öğretmişim.

Evet, en büyük ALLAH, ALLAH'TAN BAŞKA BÜYÜK YOK ALLAHÜ EKBER.

* * *

Allah’ın Adını Nasıl Anmalıyız?

Cenab-ı Allah’ı anarken saygı ile anmalıyız. Bir tanıdığımızı anar gibi anamayız.

Bir büyüğü anarken ne diyoruz? Falan hazretleri, Allah ondan razı olsun, Rahmetullahi aleyh, Radiyallahü anh... gibi bir şey diyoruz.

Sevgili peygamberimizi anarken veya adını duyunca O’nun için Hazretleri, Aleyhisselam, Sallallahüaleyhivessellem diyoruz veya salevat getiriyoruz.

Cenab-ı Allah’ı anarken de; Cenab-ı Allah, Hz.Allah, Allah’ü Teâlâ veya Allah Celle Celâlühü” demeliyiz.

Koca Allah, Allah dede, Allah baba, Tanrı gibi ifadelerden kaçınmalıyız.

M – MÜLK ALLAH'IN,

HÜKÜM ALLAH'IN,

HAKİMİYET ALLAH'INDIR.

- Her şeyi yaratan Allah'tır, yaşatan Allah'tır.
- Güç sahibi Allah'tır. Tayin, takdir eden Allah'tır.
- Hakimiyet; kayıtsız, şartsız Allah'ındır. Hep O'nun dediği olur.
- Allah; birdir, tektir, O'ndan gayri tanrı yoktur.
- Allah, en büyüktür. O'ndan başka büyük yoktur.
- Yerin, göğün, canlı-cansız her varlığın düzeni Allah'a aittir.
- Her şeyi bilen, gören Allah'tır.
- Allah'ın izni olmadan ağaçtan bir yaprak bile düşmez.

Kur'an'da Cenab-ı Allah şöyle ikaz ve uyarıda bulunuyor:

- “Yaratan Allah, hiç yaratmayan putlar gibi olur mu?” (Nahl:17)
- “Yerlerin ve göklerin hükümrânlığı kendisine ait olan, hiç çocuk edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan, her şeyi yaratıp ona bir nizam veren ve mukadderatını tayin eden ALLAH, YÜCELER YÜCESİDİR.” (Furkan:2)
- “Göklerin, yerlerin gizli bilgisi O'na aittir. Yerde ve gökte O'ndan başka bir yönetici yoktur. O, kendi hükümrânlığına kimseyi ortak etmez.” (Kehf:26)
- “Allah ile birlikte başka bir tanrıya tapıp yalvarma! O'ndan başka tanrı yoktur. Hüküm O'nundur ve siz, ancak O'na döndürüleceksiniz.” (Kasas:88)

Evet; mülk Allah'ın, hüküm Allah'ın ve hakimiyet Allah'ındır. Allah'ın dediği olur. Allah'tan başka büyük yoktur. Bunu iyi bilmeli ve çocuklarımıza, gençlerimize böyle öğretmeliyiz.

İKİNCİ BÖLÜM (ALLAH SEVGİSİ)

A – CENAB-I ALLAH'I ANMAK:

Bütün işler Allah'a varır. Bunun için insan temiz ve helal olanı yiyip içmeli, Allah'ın rızasına uygun iş yapmalı, kötülüğün her çeşidinden sakınmalı ve her zaman her vesile ile Cenab-ı Allah'ı anmalıdır.

Eğer bir insan Allah'a inanıyorsa, başkalarına bakarak teselli bulmamalı, hayır işlemek, Allah'ın rızasını kazanmak ve Allah'ı anmak konusunda büyük gayret göstermelidir.

Kur'an'da Cenab-ı Allah şöyle diyor:

- “Siz, beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın nankörlük etmeyin!”
(Bakara:152)

- “Erkek ve kadın, mü'min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat yaşatırız. Mükafatlarını elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.” (Nahl:97) diye müjdeliyor.

Hepimizin Cenab-ı Allah'la ahdimiz var. İlk yaratılışımızda O'na söz vermemiz var. Sözümüzü unutmamalıyız. Cenab-ı Allah'a kulluğumuzu unutmamalıyız. Allah'ın bize ikramını, ihsanını unutmamalıyız.

Bir çoğumuz sıkıntılı, üzüntülü anımızda Allah'ı dilimizden düşürmüyoruz. Ama iyi halimizde sanki Allah'ı unutuyoruz.

Hani anlatırlar ya Arap'ın biri yüksek bir hurmanın tepesine çıkmış gözü kararmış, başı dönmüş, inemiyor düşecek. Başlamış adak adamaya:

- Buradan sağ salim inersem deve kurban edeceğim.

Biraz aşağıya inmiş adak değişmiş:

- Allah'ım sağ salim inersem koç kurban edeceğim.

Biraz daha titreye titreye inmiş, yere yaklaşmış:

- Ya Rabbi! Sağ salim inersem kuzu kurban edeceğim demiş. Ayağı yere değer değmez de son sözünü söylemiş:

- Kurban murban ma fiş...

Bizim uşak da dalgalarla denizde boğuşurken adakları sıralamış... Yıllar sonra hatırlatılınca: “Sus! Ben Allah'ı aldattım” demiş.

Allah'ın lütfu, ihsanı unutuluyor. Yeminler, adaklar yerine gelmiyor.

Cenab-ı Allah bizi hiçbir zaman unutmuyor. İçimizdeki sistemler gece gündüz çalışıyor. Her nefes alış verişimizde Allah bizi unutmuyor, hep bizimle beraber. Bize: "Sabah akşam Rabbini an" diyor. (Mü'min:55) kendisini anmamızı istiyor. "Çok zikredin ki kurtulasınız" buyuruyor. (Cuma:10), "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Rad:28) diye bildirilmiştir.

Peygamberimiz (sav) de "Allah'ı zikir, kalplerin şifasıdır" buyurarak kalplerin ancak Allah'ı anmakla huzura kavuşacağını ve Allah'ı zikretmenin hasta gönüller için şifa olacağını bildirmiştir.

Ayrıca bazı kimseler vardır ki, her an "Allah" diyebilir. Fakat Allah derken insan bütün kalbiyle Allah'a yönelmedikçe, kalbinden Allah'tan gayrisini söküp atmadıkça gönlü rahatlamaz.

Hak aşığı olak bilinen Yunus şöyle der:

"Hak'ka aşık olan kişi

Akar gözlerinin yaşı

Pür nur olur içi dışı

Söyler Allah deyu deyu"

Eğer Allah (cc) bir kulunu severse ve onun için hayır muradederse, ona gönülden kendisini anma fırsatı verir. Kul, ancak o zaman Allah'ı anmaktan zevk alır. Yoksa kulun hali, dil alışkanlığından öteye gidemez.

Allah'ın zikri ile kalplerimizin huzur bulabilmesi için, Allah'ın adını boş yere anmamalıyız. Ayrıca Allah'ın adını alışkanlık olarak da anmamaya dikkat edip gönülden Allah'ın adını, şanına yakışır şekilde anmaya çalışmalıyız. Kendimiz bu şekilde yaparken başkalarını da unutmamalıyız. Onlara da Allah'ı layığıyla anmalarını öğretmeliyiz.

İnanan insanların geleceğe ait işlerde Allah'ın adını anmaksızın "ben yarın şunu yaparım, şu işi şöyle ederim" gibi kesin ifadeler kullanarak konuşması doğru değildir. "İnşallah" (Allah dilerse) şu işi yaparım, demesi daha uygun olur. Çünkü insan ömrü sınırlıdır. Ömrü gibi gücü de sınırlıdır. Ayrıca; gelecekte Allah'ın hükmünün nasıl gerçekleşeceği de insan tarafından bilinmemektedir.

Anlatıldığına göre Yahudilerin teşviki ve tahriki ile Mekke'lilerden bir grup, peygamberimize gelerek "ruh, Ashab-ı Kehf ve Zülkarneyn" hakkında bilgi istediler. Peygamberimiz (sav) vahiyle kendisine verilecek vecabın bildirileceğini umarak "yarın size mutlaka cevap veririm" diye karşılık verdi. Kendisine vahiy gelmeyince, cevap veremedi ve mahcup oldu. Ancak daha sonra vahiy gelmiş beklenen bilgi peygamberimize bildirilmiş ve Allah'ın adını anmaksızın geleceğe ait kesin ifadeler kullanması yasaklanmıştır.

Bu konuda Cenab-ı Allah şöyle buyurmuştur:

- “Hiçbir şey hakkında ben bunu mutlaka yaparım deme” (Kehf Sûresi:23)

- “Ancak Allah dilerse yapacağım de. Ve unuttuğun zaman Rabbini zikret. Şöyle de: Umulur ki Rabbim beni bundan daha yakın bir hayra, muvaffakiyete erdirir.” (Kehf Sûresi:24)

Her işin başında Allah'ın adını anmayı unutmamalıyız. Besmelesiz işin hayrı yoktur. Bugün Besmele çekilerek kesilen hayvanla Besmele çekilmeden kesilen hayvan arasında mucizevi farklar görülmüştür. Besmelesiz kesilen hayvanların etlerinde pıhtılaşmış kan, çoğalmaya müsait bakteri ve mikroplar tespit edilmiştir. (02.06.2003 Yeni Asya)

Her zaman günlük hayatımızda “Lailâhe İllallah” düşündüğümüz işler için “inşallah”, bir hayranlık karşısında “mâşallah”, her ihsan için “Şükür elhamdülillah” diyerek alemlerin rabbi olan Allah'ı anmak bizi rahatlatacaktır.

B – ALLAH'I NASIL ANABİLİRİZ?

Cenab-ı Allah Kur'an'ı Keriminde şöyle buyurur:

- “Beni anın, ben de sizi anayım; bana şükredin, nankörlük etmeyin.” (Bakara Sûresi:152)

- “Allah'ı çok anan erkekler ve kadınlara Allah mağfiret ve büyük ecir hazırlamıştır.” (Ahzab Sûresi:135)

- “Ey insanlar! Allah'ı çok anın.” (Ahzab Sûresi:41)

- “Allah'ı sabah akşam tesbih edin.” (Ahzab Sûresi:42)

- “Şüphesiz Allah ve melekleri peygamber Muhammed'i överler; ey inananlar! Siz de O'nu övün, O'na salat ve selâm getirin.” (Ahzab Sûresi:56)

- “Allah'ı anmak ne büyük şeydir.” (Ankebut Sûresi:56)

- “Rabbini gönülden ve korkarak içinden hafif bir sesle sabah akşam an, gafillerden olma.” (A'raf Sûresi:205)

- “Allah'ı çok anın ki saadete erişesiniz.” (Cuma Sûresi:10)

- “Allah'ı ayakta iken, otururken, yan yatarken de anın.” (Nisâ Sûresi:103)

- “Münafıklar Allah'ı pek az anarlar.” (Nisa Sûresi:142)

Bir kutsi hadiste de: “Kulum beni andıkça ve dudakları beni anmak için kıpırdadıkça ben onunla beraberim.” (İbn-i Mace)

Sevgili Peygamberimiz de şöyle buyurmuşlardır:

- “Rabbini zikredenlerle etmeyenlerin hali, ölü ile diri arasındaki fark gibidir.” (Riya’z üs Salihîn:1463 nolu hadis)

- “Yatağınıza girdiğinizde otu üç defa *Allahü Ekber*, otuz üç defa *Sünhanellah*, otuz üç defa *El-hamdü lillah* deyiniz.” (Age:1488 nolu hadis.)

Müslim’de nakledilen bir hadiste de: “Allah’ın en çok hoşuna giden dört kelime vardır: Sübhanellah, Elhamdülillah, Allahüekber, Lâilâheillallah’tır.” buyurulmuştur.

- “Allah’ın rızasını gözerek *Lâilâhe İllallah* diyen kimseyi Allah cehenneme haram kılmıştır.” (Riyaz Üs Salihîn:420 nolu hadis)

- “Bir kimsenin son sözü *Lâilâhe İllallah* olursa o kimse cennete girer. (Age.921 nolu hadis)

- “Zikrin en faziletlisi *Lâilâhe İllallah* kelime-i tevhididir.” (Age:1466 nolu hadis)

- “*La Havle ve La Kuvvete İlla Billah*” demek doksan dokuz derde devadır. Bunların en hafifi gam ve sıkıntıdır.” (Hâkim)

- Üzüntü ve kederi artan bol bol “*La Havle ve La Kuvvete İlla Billah*” desin. (Buhari – Müslim)

- “*La Havle ve La Kuvvete İlla Billah*” sözü cennetin hazinelerindedir. (Müslim, Zikir:13)

Peygamberimiz: “Ben bir söz biliyorum ki, üzüntüye düşen onu söylerse Allah onun üzüntüsünü giderir. Oda Yunus peygamberim sözüdür. Yunus peygamber balığın karnında iken bu duayı yapmıştır:

“*La İlahe İlla Ente Sübhaneke İnni Küntü Minezzalimin*” Bir Müslüman bu duayı yaptığında duası mutlaka kabul olunur.” (Tirmizi)

Peygamber şöyle der: İnsan dünyada nasıl sevinebilir ki; Sur sahibi İsrafil, boruyu ağzına koymuş, ne zaman üfureceğine dair emir beklemektedir. Emri alır almaz üfurecektir.

Bu haber Ashaba ağır gelir ve müteessir olurlar. Bunun üzerine peygamber onlara:

- “*Hasbünallah ve Nemimel-Vekil*” deyiniz, buyurur. (Tirmizi nakletmiştir.)

- “Her kim sabah akşam yüz defa “*Sünhanellahi ve Bihamdihi Sübhanellahi Estağfirullahel Azim*” derse kıyamet gününde bu sözden daha iyisi ile kimse gelmez. Meğer ki başka biri daha fazlasını söylemiş olsun.” (Riya’z üs Salihîn 1480 nolu hadis)

1439 Nolu hadiste bu zikri yüz defa diyenin günahları deniz köpükleri kadar da olsa af olunur” buyrulurken, 1441 nolu hadiste de Allah’ın en sevdiği zikrin bu olduğu haber verilmiştir.

“Hz.Ayşe, Peygambere nasıl dua edeyim?” diye sormuş. Peygamberimiz de ona şöyle demesini tavsiye etmiştir:

- “*Allahümmağfirlil Velivelideyye Velil Mü’minine Yevme Yegamül Hiseb*”

Her zaman her vesile ile okunacak dua: “*Rabbena Atina Fiddünya Haseneten ve Fil Ahireti Hasenten ve Gina Azabennar.*” Bu duya, Riyaz Üs Salihîn 1496 nolu hadiste peygamberin en çok yaptığı dua olarak bildirilmiştir.

Her kim günde yüz defa “*Lailahe İllallahü Vahdehüle Şerikeleh le Hülmülkü velehül Hamdü Vehüve Ala Külli Şeyin Kadir*” derse on köle azat etmiş sevabı kazanır. Ayrıca ona yüz iyilik yazılır, ondan yüz kötülük de silinir. O gün akşama kadar şeytanın şerrinden korunur.” (Riya’z Üs Salihîn 1439 nolu hadis)

O halde günlük zikrimizi şu sıraya göre yapabiliriz:

33 defa:

- 1 - “Sühbahellah”
- 2 - “Elhamdülillah”
- 3 - “Allahü Ekber”

100 defa:

- 4 - “Lâilahe İllallah”
- 5 - “Lâhavle Veleguvvete İlle Billahil Aliyyil Azim.”
- 6 - “Lâilehe İlle Ente Sübhaneke İnni Küntü Minezzalimin”
- 7 - “Hasbünallü Veniğmel Vekil”
- 8 - “Allahümme Salli Alâ Muhammedin Vealâ Âli Muhammed
- 9 - “Sübhanellahi ve bihamdihi Sünhanellahi Estağfirullahel azim

- 10 - “Sübhanellahi VelhamdüillahiVele İlâhe İllallahü Vallahü Ekber. Velehavle Vele Kuvvete İlle Billahil Aliyyil Azim.”
- 11 - “Allahümme İnneke Afüvvün Kerimün Tühubbül Affe Fağfü Annî”
- 12 - “Allahümmeğfirli Velivelideyye Velil Mü’minine Yevme Yeğemül Hiseb”
- 13 - “Rabbena Atina Fiddünya Haseneten Vefil Ahireti Haseneten Vegina Azabennar.”
- 14 - “Lâ İlâhe İllallahü Vahdehüle Şerikeleh. Lehül Mülkü Ve Lehül Hamdü Vehüve Alâ Küllü Şeyin Kadir.”
- 15 - “Allahümme Ecirna Minen Nâr”
- 16 - “Ya Müfettikul Ebvap İftaklena Hayral Bab.”
- 17 - “Allahümme Ağni Zikrike Ve Şükrike Ve Husnü İbadetike”

C – ALLAH SEVGİSİ

Sevgilerin en büyüğü Allah sevgisidir. Allah sevgisi diğer sevgileri de içine alır. Allah için, Allah rızası için olmayan şey başka işe de yaramaz.

Allah’ı sevmeyen, insanı sevemez. Kedi, köpek sever.

Yunus: “Yaratılanı severiz, yaratandan ötürü” der.

Allah için olmayan sevgi de nefret de insana sıkıntı verir.

Allah sevgisi denince “Allah’ı seviyorum” demek yeterli değildir. Allah’ı seven fedakâr olur ve Allah’ın emrine boyun eğer ve Allah’tan gelene razı olur.

Evlere, işyerlerine levhalar asıyoruz. Levhaları okuyamadığımız gibi gereğini de yerine getiremiyoruz. Levhalar duvarlarda süs olarak kalıyor. Kocaman besmele “Bugün Allah için ne yaptın?” sorusu, anlamını bulmuyor.

Hızlı Ali(ra) savaşta hasmını yere serer. Tam öldürecek hasmı yüzüne tükürür. Hızlı Ali öldürmekten vazgeçer. Soranlara: “Ben onu Allah rızası için öldürecektim. O ise yüzüme tükürünce şahsi durum ortaya çıktı. Öldürsem, kinimden dolayı öldürecektim.” Der. Allah’ı seven yaptığını Allah için yapar.

Allah’ı seven, itaatte kusur etmez. Her konuda Allah’ın hükmüne razı olur. Allah’ın kullarına merhametli olur. Allah’ı seven kimseye bakılınca Allah’ı hatırlatır.

a) Allah'ı Nasıl Sevelim?

Derler ki; Mecnun için Leyla bir vasıta idi. Eğer Mecnun Leyla'ya takılıp kalsaydı Leyla, Mecnun için bir puttan farksız olurdu. Mecnun da Mecnun olmazdı.

Musa Peygambere Cenab-ı Allah sorar:

- Benim için ne yaptın? Musa (as):

- Ya Rabbi! Senin için namaz kıldım, oruç tuttum, sadaka verdim, zekat verdim... diye sıralar. Allah-ü Teâlâ:

- "Bunlar senin içindir. Sen benim için ne yaptın?" Der. Musa (as):

- "Senin için ne yapabilirdim ya Rabbi!" deyince:

- "Benim için sevdin, bir dost edindin mi? Veya rızam için nefret edip bir düşman edindin mi?" buyurur.

Demek ki dostluk da düşmanlık ta Allah için olacaktır. Bu Allah sevgisinin alametidir.

Bir gün Allah Rasûlünün yanına bir adam gelir ve:

- "Ey Allah'ın elçisi! Bana öyle bir şey söyle ki onu yapınca beni hem Allah sevsin hem de insanlar sevsin" der.

Peygamber (as) ona şöyle der:

- "Dünyaya takılıp kalma ki Allah seni sevsin. Kimseden de menfaat bekleme ki halk seni sevsin."

Peygamber (sav) şöyle anlatır:

- "Bir adam vardı. Bir din kardeşine ziyaret için yola çıktı. Allah'ın görevlendirdiği melek önüne geçip sordu:

- "Nereye?"

- "Bir kardeşime ziyarete gidiyorum."

- "Senin akrabaları mı?"

- "Hayır."

- "Ondan elde edeceğin bir menfaat var mı?"

- "Hayır. Ben onu sırf Allah rızası için ziyarete gidiyorum."

Melek ona dedi ki:

- “Sen onu nasıl seviyorsan, Allah da seni öyle seviyor.” (Müslim Birr:38)

Bir kutsi hadiste Cenab-ı Allah şöyle buyurur:

- “Kulum beni sevince ben de onu severim. Onu sevince, onun adeta konuşan dili, işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum.” (Buhari, Rikak:38)

Allah’ın kullarını sevmek ve sevindirmek Allah sevgisindedir.

Peygamber efendimiz şöyle buyurur:

- “Allah için birbirini sevenler kıyamet gününde arşın gölgesinde gölgelenirler. Diğer insanlar korkar, onlar korkmaz. Diğer insanlar sıkıntı çeker, onlar çekmez.” (Ramuz el-Ehadis:107/4)

Bir hadislerinde de:

- Allah’ı, kullarına sevidirin ki; Allah da sizi sevsin.” (Age:273/7) buyurmuştur.

Bir gün Ebu Hâtem’in kapısı çalınır.

- “Kim o?” der. Dışardan:

- “Allah” diyen bir kul” denilince kapıyı açar ve ayaklarına kapanarak:

- “Başka ‘Allah’ diyen var mı onun da ayağına kapanayım” der.

Sevgilerin en güzeli, en yücesi Allah sevgisidir.

Allah; bir kimseden razı olursa, Allah onu sever.

b) Allah Sevgisi Nasıl Olur?

- İyi bir kul olmak
- Nankörlük etmemek
- Emrine sarılmak
- Yasaklarından kaçmak
- Hamd etmek
- Şükretmek
- Sabretmek
- Zikretmek

- Yalnız O'na güvenip dayanmak
- Müslüman olarak can vermeye çalışmak
- Allah'ın sevdiğini sevmek, sevmediğini sevmemek
- Her işte Allah rızasını gözetmek
- Hep Allah'tan yana olmak
- Allah'ın nazar ettiği kalbi temiz tutmak
- Allah'tan korkmak, Allah sevgisindedir.

D – ALLAH, KİMİ SEVER?

Büyüklerimiz: “Sen Allah'ı seversen Allah seni sevmez mi?” demiş. Allah, kendisini seveni sever. Hayra vesile olanları sever. Allah, günahattan kaçanları ve kendisine itaat edenleri sever. İbadet edenleri, sabredenleri, şükredenleri sever. Allah, takva üzerine yaşayanları ve rızasını gözetenenleri sever. Allah, sevdiklerini sevenleri sever.

Peygamber (as): “Allah yanındaki sevgisini öğrenmek isteyen, Allah'ın kendi yanındaki sevgisine baksın” buyurmuştur.

Başka şeylerde olduğu gibi sevgi de karşılıklıdır.

Kur'an'da:

- “Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyeceklerdir.” (Yunus:62) buyrulur.

Allah'ın sevdiğine kimse zarar veremez. Allah'ın koruduğunu kimse dokunamaz. Şöyle buyrulur:

- “İman edip de yalnız Rablerine tevekkül edenler üzerinde şeytanın hakimiyeti yoktur.” (Nahl:99)

Cenab-ı Allah'ın sevmesinin bir yolu da Rasûlullah'a uymaktır: ,

Kur'an'da şöyle buyrulur:

- “Rasûlüm! De ki; eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (Al-i İmran:31)

Allah; ikram edilen ve yetim barındırılan ev sahibini sever. Bir hadiste: “Allah’ın en sevdiği ev, içinde ikram yapılan ve içinde yetim barınan evdir.” (Age:111/11) buyrulur.

Allah âdil yöneticiyi sever. Allah Rasûlü şöyle der:

- “Kıyamet gününde Allah’a en yakın olan kişi, âdil yönetici, kıyamet günü en buğzettiği kimse de zalim yöneticidir.” (Age:17/5)

Bir hadiste de: “Allah üç şeyi sever, üç şeyden de hoşlanmaz: ‘Şirk koşmayı, Kur’an’a uyanı ve ayrımcılık yapmayı sever. Çok konuşanı, çok soru soranı ve israf edenı sevmez.” Buyurmuştur. (Age:93/7)

E – ALLAH KİMİ SEVMEZ?

Cenab-ı Allah; kendisini sevmeyeni sevmez, isyankarları sevmez, fitne-fesat peşinde koşanları sevmez, günahkarları sevmez, ibadet etmeyenleri, kul hakkına riayet etmeyenleri sevmez. Ahireti unutup dünyaya meyledenleri sevmez. Allah, kötü huyluları sevmez. Allah, büyük günah işleyeni, günaha ısrar edenı sevmez.

Cenab-ı Allah’ın kimleri sevmediğine dair peygamber (as) şöyle buyuruyor:

- “Allah; fazla yiyeni, itaattan gafil olanı, sünneti terk edenı, Ehl-i Beyte buğzedeni, komşusuna eziyet verenı ve zalimi sevmez.” (Ramuz el – Ehadis:92/12)

- “Allah, üç kişiye gazap eder: Tok iken yemek yiyeni, uykusu yokken uyuyanı, sebepsiz yere güleni.” (Age:267/8)

- “Allah’ın hiç sevmediği helal şey talaktır.” (Age:8/2)

“Allah’ın hiç sevmediği üç kişi şunlardır:

1 – Mahremiyete riayet etmeyen

2 – Cahiliye âdetlerini yaşatan

3 – Haksız yere kan döken.” (Age:8/5)

- “Allah’ın insanlardan en çok nefret ettiği kişi, yanlış doğru, doğruyu yanlış göstermeye çalışandır.” (Age:8/6)

- “Kıyamet gününde Allah’ın en çok buğzedeceği kimseler şunlardır: Yalancılar, kibirli, kin besleyenler, münafıklar bir de Allah’a ve Rasûlüne çağrıldıklarında yavaş davrananlar.” (Age:8/7)

Cenab-ı Allah’ın kimleri affetmeye-ceğini de peygamberimiz şöyle bildirir:

Allah şunları affetmez:

- “Müşrik olarak öleni ve haksız yere bir Müslüman’ı öldüreni affetmez.” (Hadis Ans:11/284)

“Kıyamet günü affa uğramayanlar şunlardır:

- 1 - Allah’a şirk koşan,
- 2 - Müslüman kardeşine kin besleyen,
- 3 - Zina eden,
- 4 - Hırsızlık yapan,
- 5 - Akraba ilişkisini kesen,
- 6 - Hayat ve ihtişamına mağrur olan,
- 7 - Akrabayı gözetmeyen,
- 8 - Haksız yere Müslüman kanı döken,
- 9 - Faiz yemekte sakınca görmeyen,
- 10 - İçki düşkününü olan.” (Tergıb ve Terhip:4/359)

İnsan günah işlese de kafir olduğuna hükmedilmez. Mevlâna: “Kafire kötü gözle bakıp, kötü konuşma belki Müslüman olarak ölür” der.

Tövbe kapısı herkese açıktır. Cenab-ı Allah: “Tövbe edin!” diye emrediyor. Allah’ın affı, rahmeti, kulun günahından büyüktür.

Bazı başımıza gelen felaketlerden Allah’ın bizi sevmediği hükmünü çıkarmamalıyız. Peygamberimiz şöyle buyurur:

- “Allah bir kuluna hayır murat ederse, onun günahının cezasını dünyada verir. Allah birine şer murat ederse, onun cezasını ahirete bırakır.” (Ramuz el-Ehadis:26/12)

Bir de insanın vaktini boşa harcayıp helak olanlardan olmamaya dikkat etmesi gerekir. Eğer bir kimse vaktini, gücünü, imkanını boşa harcıyor, ömrünü boşa geçiriyorsa, bu Allah’ın okulundan vazgeçip yüz çevirdiğinin delilidir.

Kur’an’da şöyle bir uyarı vardır:

- “Ey inananlar! Mallarınız, evlatlarınız sizi Allah’ı anmaktan alıkoymasın; böyle olanlar hüsrana uğrayanlardır.” (Münafikun:9)

- “Allah’a ve Rasûlüne itaat edin. Bilin ki Allah, kafirleri sevmez. (Al-i İmran:32)

- “Allah, zalimleri sevmez.” (Al-i İmran:57)
- “Allah, hainlik edenleri sevmez.” (Enfal:58)
- “Allah, israf edenleri sevmez.” (A’raf:31)
- “Allah; kulluğunu unutarak, helal ve haram tanımayan haddi aşanları sevmez.” (A’raf:55)
- “Allah, büyüklük taslayanları sevmez.” (Nahl:23)
- “Allah, şımarıkları sevmez.” (Kasas:76)
- “Allah, bozguncuları sevmez.” (Kasas:77)

Kafir olmadığı halde kafir işi ileyen vardır. Münafık değildir ama münafık işi işleyenler vardır. Cenab-ı Allah onları da sevmez.

Peygamber (as): “Üç kişi vardır ki; Allah, kıyamet gününde onlarla konuşmaz. Onlara acıklı bir azap vardır. O üç kişi: Zina eden ihtiyar, yalancı yönetici ve büyüklenen fakirdir.” Buyurur.

Eğer Müslüman günaha, günahkara ve Allah’ın sevmediği kimselere tavır koyarsa, o zaman Allah’ın sevgisini kazanır ve Allah’a yaklaşır.

Peygamber (as) bir hadislerinde şöyle bildirir:

- “Şüphesiz ki insanlardan Allah’a yakın olanlar vardır! Buyurunca kendisine:
- Ey Allah’ın Rasûlü onlar kimlerdir? Diye sorarlar.

O da:

- Onlar Kur’an ehli, Allah ehli ve Allah’ın has kullarıdır.” Cevabını verir. (İbn-i Mace Mukaddime:16)

Bir hadislerinde: “Allah’a, günahkara buğzederek yaklaşın. Onları asık suratla karşılayın. Onlardan uzaklaşarak Allah’a yaklaşın.” (Ramuz el-Ehadis:256/10)

Bir kutsi Hadiste: “Kulum bana bir karış yaklaşırsa, ben ona bir arşın yaklaşırım. O bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse, ben ona koşarak gelirim.” Buyrulmuştur.

Bir ayette de Cenab-ı Allah: “Biz insana şah damarından daha yakınız.” Diyor. (Kâf:16)

Demek ki; bir insan, Allah’a yakın olmak ve Allah’ın sevgili kulu olmak isterse bu zor değildir. Bir insanın Allah’tan uzaklaşması, Allah’ı karşısına alması da çok zor bir şey değildir.

F – ALLAH'TAN KORKMAK:

Allah korkusunu başka korkularla karıştırmamalıyız. Allah korkusu; kaçmayı, uzaklaşmayı, tedirgin olmayı gerektiren bir korku değildir. Allah korkusu insanı kötülüklerden uzaklaştıran, insanı yücelten Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanmaya vesile olan bir korkudur.

Allah'tan korkanı Allah başka korku ile korkutmaz. Allah'tan korkmayan bir çok şeyden korkar. Allah korkusu bütün korkulardan emin olmayı sağlar. Rızasını, ecelini onun bunun elinde aratmaz.

Allah korkusu, insanın kurtuluşunu sağlar. *Bir hadiste şöyle müjde vardır:*

- "Sinek başı kadar bile olsa gözünden Allah korkusuyla yaş akan, yanakları ıslanan kimseyi Allah ateşe haram kılar." (İbn-i Mace, Zühd:19)

- "Allah yanında iki damladan daha sevimli bir şey yoktur. Biri Allah yolunda akıtılan, diğeri de Allah korkusundan akan gözyaşı." (Tirmizi, Cihad:26)

Allah korkusu, insanı tedirgin eden bir korku değildir. Allah korkusu insanı Allah'a yaklaştırır.

Allah'tan korkmayan, başkalarından çekinmez, kimseden utanmaz. İyi olmaya, fedakarlık yapmaya çalışmaz.

Cenab-ı Allah Kur'an'da:

- "Ey iman edenler! Allah'tan O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." (Al-i İmran:102)

- "Yalnızca benden korkun!" (Bakara:40) diye emrediyor.

Allah'tan korkmazsa bir insan düzgün yaşamaz. Güzel bir ölümle ölmeye çalışmaz. "Benim cesedimi ne yaparlarsa yapsınlar" diyenler gibi olur.

Allah'tan korkmayan dürüst olmaz. Çünkü onun için dürüst olmanın bir ölçüsü yoktur. Hak hukuk tanımaz. Zira Allah'tan bir çekincesi yoktur.

Peygamber (as): "Allah korkusu her hayrın, her iyiliğin başıdır." Demiştir. (Ramuz el-Ehadis:277/8)

Bir hadislerinde de: "İman edenlerle arkadaş ol ve sadece Allah'tan korkan yemeğini yesin."

Kutsi Hadiste de: "İki korkuyu cem etmem; dünyada benden korkmayanı ahirette korkuturum. Dünyada benden korkanı ahirette emniyette kılarım." (Age:329/8) buyrulmuştur.

Hz.Ömer devlet başkanı iken biri ona:

- Allah'tan kork ya Ömer! Der.

Hz.Ömer (ra) düşer bayılır. Ayılınca sararmış yüz ve kısık sesle şöyle der:

- Ömer de kim oluyor ki Allah'tan korkmayacak?

Allah korkusu insanı yüceltir. Yusuf (as) Allah'tan korktuğu için zeliha'dan uzak durmuştu. Allah da onu kölelikten sultanlığa yükseltmiştir.

Allah'tan korkan kadın, kedisine yapılan çirkin teklifi red eder. Adam: "Bak kervanda herkes uyudu" deyince kadın: "Bak bakalım Allah da uyumuş mu? Cevabını verir.

Kadı Şüreyh'e kayın validesi hanımından memnun olup olmadığını sorar: Şüreyh: "Çok memnunum, beni hiç üzmedi. Yanlış da yapmadı. Allah razı olsun" deyince kayın valide: "Tabiki memnun olacaksın damat, ben onu Allah korkusu ile yetiştirdim" der.

İhtiyaç sahibi bir kadına yapılan yardımdan sonra tuzak kurulur. Kadın titremektedir. Adam: "Korkma kimse görmez, kimse bilmez" deyince kadın: "Ben ondan değil Allah'tan korkuyorum" der. Adam: "Sen yoklukta korkarken ben Allah'ın her türlü nimetine karşılık neden korkmam!" diyerek kadından özür diler.

Bakın gerçek Allah korkusu insanı ne hale getiriyor? Nasıl faydalı ve nasıl zararsız hale getiriyor?

a) Allah'tan Nasıl Korkulmalıdır?

Kur'an'da: "Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkulması gerekiyorsa öyle korkun." (Al-i İmran:102) diye emredilir. Peygamber (as): "Miraca çıkarken Cebrail Allah korkusundan eski kilim gibi titriyordu" demiştir.

Bir ayette: "Gücünüzün yettiği kadar Allah'tan korkun, öğütlerini dinleyin, emirlerine itaat edin, nefisleriniz için hayır işleyin." (Teğabun:16) buyrulur Allah'tan nasıl korkulması gerektiği bildirilmiştir.

Allah'tan sırf cennet ümidiyle korkulmaz. Sırf cennet için ibadet edilmez.

Allah korkusu insanı kötü arzusu ve isteklerden alıkoymalıdır. İnsanı zararlı halden kurtarıp faydalı hale getirmelidir. Kur'an'da şöyle ifade edilir:

- "Ey iman edenler! Eğer Allah'tan korkarsanız, O size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış verir. Suçlarınızı bağışlar. Çünkü; Allah, büyük lütuf sahibidir." (Enfal:29)

Bir ayette de: "Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin." Diye emredilmiştir. (Ahzab:70)

Allah'tan korkmayan kendi çıkarından, kendi menfaatinden başka bir şey düşünmez. Sadece kendi hayatını yaşar. Onun için başkalarının çıkarı enayilik olur. Bir insan Allah'tan korkmuyorsa korkulacak hale gelir.

Müslüman, korku ile ümit arasında olacaktır. Allah'ın affına, rahmetine güvenmekle beraber azabından da korkacaktır. Allah'ın rahmetinden de asla ümit kesmeyecektir. Zira Kur'an: "Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin" diyor. (Zümer:53)

Tamamen Allah'ın affına güvenerek günah işlemek, ardından da Allah'ın affından ümit kesmek şeytanın oyunudur. Bu tuzağa düşülmemelidir.

b) Allah'tan Korkmanın Alâmeti

Nedir?

Kur'an'da:

- "Mü'minler; ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir." (Enfal:2)

Mü'minun Sûresinin 60-61 ayetleri nazıl olunca Hz.Aişe (ra) Peygambere sordu:

- "Ayette bahsedilenler büyük günah işleyenler midir?"

Peygamber (as):

- "Hayır. Ayette anlatılmak istenen, ibadet ettiği halde ibadetlerinin kabul olup olmama endişesiyle korkanlardır." Buyurmuştur. (Tirmizi, Tefsir:23)

Kur'an'da şöyle bir müjde daha var:

- "Rabbinin huzurunda durmaktan korkan kimselere iki cennet vardır." (Rahman:46)

Bir ayette de:

- "'Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes yarın için ne hazırladığına baksın..." (Haşr:18)

Allah'tan korkmak demek, korku ile ümit arasında olmak; amellerim kabul olur mu olmaz mı? Allah beni affeder mi etmez mi? Diyerek ahiret hazırlığını sıkı yapmaktır.

Allah'tan korkan, gûnahtan, haramdan elini eteğini çeker. Allah'ı unutmaktan korkar. Şirke düşmekten korkar. İmansız gitmekten korkar. Amellerinin boşa gitmesinden korkar. Kıyametin dehşetinden, cehennem azabından korkar.

Allah'tan korkanın dili yalan söylemez, kalbi Allah sevgisinden başka sevgi taşımaz. Gözü harama bakmaz. Midesi haram yemez. Eli harama uzanmaz. Ayağı

harama adım atmaz. Allah'tan korkan, Allah rızası için iş yapar ve Allah rızası doğrultusunda yaşar.

Hz.Ömer (ra) bir yolculukta koyun güden bir gence rastlar. Ona sorar, o da cevap verir:

- Bu koyunlar senin mi?

- Hayır, efendimin.

- Bana bir koyun satar mısın?

- Koyunlar efendimin.

- O ne bilecek, nereden görecek, kurt kaptı dersin.

- Hiç olur mu efendim. O görmüyorsa Allah damı görmüyor.” Cevabını verir. Çölde Allah korkusu ile yaşayan genç Hz.Ömer'in çok hoşuna gider.

Hz.Ömer halife iken sokaklarda gezerken evin birinden bir ses işitir. Kadın kızına:

- “Kızım, süte biraz su kat” der ve kız şu cevabı verir:

- “Anneciğim Halife Ömer “süte su katmayın” demedi mi?

Annesi:

- Halife Ömer nereden bilip nasıl görecek deyince kız:

- Ömer görmüyorsa Allah da mı görmüyor? Diyerek itiraz eder.

Diğer bir olay da Halife Ömer valilerden fakirlerin listesini istemişti. Başta hakim Sad b. Amir'in adını gördü ve listeyi getirene sordu. Onlar da:

- “Hakimimiz fakirdir. En küçük bir hediye bile kabul etmez.” Dediler.

Halife Ömer, hakimin kusurlarının olup olmadığını sorar ve şu cevabı alır:

- “Dört kusuru vardır: Birincisi vazifeye sabah namazından hemen sonra değil, kuşluk vakti gelir. İkincisi, geceleri aramızda görünmez. Üçüncüsü: Haftada bir gün evine kapanıp kimseyi içeriye almaz. Dördüncüsü ise: Hubeybi müşrikler şehit ettiklerini hatırlayınca çok rahatsız olur.”

Bunun üzerine Halife hakimi çağırarak kusurların sebebini sorar. O da şu cevabı verir:

- Vazifeme, geç gitmemin sebebi ailem hasta, evin bütün işlerini ben görüyorum. Gündüzleri halkın arasına katılmıyorum çünkü gündüzleri halk için geceleri de Hak için çalışıyorum ve gündüz verdiğim kararları gece muhasebe yaparım. Başka

giyecek elbisem olmadığından haftada bir gün eve çekilip onu temizlerim. Hubeyb'in şehadetini gördüm, Müslüman olmadığı için engel olmadım diye üzülürüm.

Bu izahtan sonra halife hayatının sonuna kadar Sa'd bin Amir'i hatırlayınca şöyle demiştir:

- Ah şu Sa'd Ah.Allah korkusu, din duygusu seni öyle yükseltmişti ki, seni millete faydalı bir uzuv yapmış. Senin gibi hakimlerle değil Arabistan'ı bütün dünyayı zabitasız idare ederim."

Halkı Eşya (as)a şöyle şikayette bulunurlar:

- Allah'ı zikrediyoruz fakat gönlümüz aydınlanmıyor. Oruç tutuyor, namaz kılıyoruz, nefsimiz temizlenmiyor. Dua ediyoruz duamız kabul olmuyor." Derler. Bunun üzerine Allah şöyle vahyeder:

- Ey Eşya, onlara de ki. Onların zikirlerini nasıl kabul edeyim? Beni gerçekten anmıyorlar, benden korkmuyorlar. Oruçlarını nasıl kabul edeyim? Haram yiyorlar ve yalan söylüyorlar. Namazlarını nasıl kabul edeydim? Benden başkasına sevgi duyuyorlar. Sadakalarını nasıl kabul edeyim? Başkalarının malından veriyorlar. Dualarını nasıl kabul edeyim? Sözleri ile işleri başka başka" buyurur.

Kısacası; "Allah'tan korkuyorum" demekle Allah'tan korkmuş olunmaz. Allah korkusu insanı olumlu veya olumsuz harekete geçirebiliyorsa, işte Allah korkusu budur.

Allah için bir şeyi yapıyor musun? Veya Allah için bir şeyi terk edebiliyor musun? İşte o zaman Allah'tan korkuyorsun demektir.

Allah'a hesabı mı nasıl veririm? Endişesi taşıyor musun işte o zaman Allah'tan korkuyorsun demektir.

G – ALLAH ve AHLÂK

Atalarımız: "Allah'ı olmayanın Ahlâkı olmaz" demişlerdir. Şair de şöyle ifade etmiş:

"Ne irfandır veren ahlâka yükseklik ne vicdandır."

Fazilet hissi insanlarda Allah korkusundandır.

İnanç olmadan ahlâk yapmacık olur, geçici olur. Asla faydacı ahlâk olmaz.

a) Allah İnancının

Toplum Hayatındaki Önemi:

Alman filozofu Kant, ahlâk felsefesini kurarken insanın Allah'a karşı olan sorumluluğunu şart koşar. Ve: "Eğer Allah olmasaydı ahlâkı ve ahlâki davranışları sağlayabilmek için O'nu biz düşünmek zorunda kalacaktık" der.

Atalarımız: "Allah'ı olmayanın ahlâkı olmaz", "'Kork Allah'tan korkmayandan" demişlerdir. Allah inancı kadar insan ve toplum üzerinde etkili başka bir güç yoktur. Hayatın sonunda Allah'a döneceğine ve O'na hesap verileceğine inanan kimse hiçbir günahın cazibesine kapılmaz. Hak hukuka dikkat eder, ufak bir çıkarı için gösterdiği doğruluğu, büyük çıkarları için de gösterir. Allah'ı hatırlayarak doğruluktan asla ayrılmaz. Allah'ın rızasını kazanabilmek ve azabından emin olabilmek için çalışır, görevini tam olarak yapar. İnsan olarak hata etse bile pişman olur; tövbe eder, bir daha yapmayacağına dair Allah'a söz verir.

Ayrıca; Allah inancı, insanları dünya hırsına kapılmaktan, nefislerine esir olmaktan alıkor. Ruhun insanı yükseltir. Kula kulluktan, zalime boyun eğmekten ve kötülöklere göz yummaktan kurtarır.

Allah inancı, karamsarlık, ümitsizlik ve kötü duygular yerine insanın kendine ve başkalarına karşı sosyal görevlerini yerine getirmesini sağlar. Bu güne kadar "Allah görüyor", "Allah sorar" diyerek kötölöğe yanaşmayanları çok görmüşüzdür. Demek oluyor ki, Allah inancı, toplumda düzeni, doğruluğu, dolayısıyla huzuru sağlar. İnsanlar inanır ve bilirler ki, gerçekten Allah'a inanan, kötölök yapmaz. Kötölöğe alet olmaz.

b) İnançsızlık Toplumu Felakete

Sürükler

Allah, toplumu felakete götürecek her şeyi haram kılmış, toplumun yararına olan her şeyi de emretmiştir. Allah'ı ve Allah'ın emirlerini tanımayan toplumlarda her türlü huzursuzluklar, büyüme ve yaşama hakkını elde eder. Çünkü Allah'ı unutmak her kötölöğün başıdır.

Son zamanlarda içinde bulunduğumuz bunalımlara sebep, Allah inancının zayıflamış olmasıdır. Allah inancının mevcut olduğu toplumlarda ahlaksızlıklar, bunalımlar, psikolojik rahatsızlıklar yok denecek kadar azdır.

En önemlisi de; Allah'a inanmayan kimse, inanacak, tapacak, güvenecek bir varlık arar, dayanacak bir güç arayıp uydurma tanrılar icat eder, kula kul olur, geçici dünya malını tanrılaştırır. Onun ahlâkı da tanrısı da paradır, maldır.

Allah korkusunun olmadığı bir toplumda insanlardan çekinilir; Allah, ahiret olmaz. İnsanlardan utanılır, Allah'tan utanılmaz. İşte böyle bir toplum felakete sürüklenir. Çünkü Allah'sızlık en büyük ahlaksızlıkların kaynağıdır.

J.J.Ruso: "Allah'a inanmadan da bir insanın faziletli olabileceğini zannediyordum, ne kadar yanlışım" der. Şöyle bir düşünürsek Allah'ı olmayan neden? Neye göre? Ve niçin

ahlâklı davransın? İnandığı bir şey yok beklediği bir şey yok. Onun için fedakarlık enayilik olur.

Remzi Oğuz Arık'ında güzel bir tespiti var. Şöyle diyor: “İnanmayanlar, şahsiyet haline gelemeyler. Her gün başka başka insanlardır. Onlara asla inanamaz ve güvenemezsiniz.”

Allah inancı; huzurun, mutluluğun biricik kaynağıdır. İnsan Allah'a inanıyorsa, O'na dayanıyorsa güçlü olur. Allah'ı olanın ahlâkı olur. Çünkü o kişi şöyle düşünür: “Allah biliyor, Allah görüyor ve Allah soracak”

Böyle inanan, böyle düşünen yanlış yapar mı? Kesin yakalanacağını bilen hırsızlık yapar mı? İnananın da günah sayılan bir davranışı yapması düşünülebilir mi?

Allah'a inanan, O'na kul olan, kula kul olmaz. Yokluk ve sıkıntı anlarında Allah ve ahiret inancı ile teselli bulur. Ne beklerse Allah'tan bekler.

Allah'a inanan, ihtiyaç sahiplerine yardım eder. Kul hakkını gözetir. İnsanlar görmese de hakka tecavüz etmez.

Allah'a inanan korkak, pısrık davranmaz. O, Allah'ın takdirine boyun eğmiştir.

Allah inancı olan dünyaya meyledip, günahın cazibesine kapılmaz. Beşer olarak zaaflarından dolayı tövbe eder ve rahatlar.

Allah'sızlık, en büyük talihsizliktir. Allah'a inanmayan kimse, inanacak, tapacak, kulluk yapacak bir kuvvet arar, bulamayınca kendi tanrısını kendi icat eder.

Toplum açısından Allah'ı unutmak her kötülüğün başıdır. Çünkü Allah'ı olmayanın ahlâkı olmaz. Ahlâkı olmayan kimse de vahşi hayvanlardan daha da vahşilikler yapar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM (ALLAH RIZASI)

A – ALLAH'A KARŞI

VAZİFELERİMİZ:

Cenab-ı Allah, insanı kendisine ibadet etsin, kulluk yapsın diye yaratmıştır. Bunun için insan, Cenab-ı Allah'a kulluk görevini tam yapmalıdır. Kulluğuna başka niyet ve başka bir şey karıştırmamalıdır. Fatiha Sûresi'nde ifadesini bulan: “Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız” sözüne sadık kalmalıdır.

Allah'a iman tam olmalıdır. Şeksiz, şüphesiz, noksansız, riyasız ve şirksiz bir şekilde Allah'a inanılmalıdır. Allah'ın varlığından, birliğinden ve hakimiyetinden asla şüphe duyulmamalıdır.

Allah'a inananın teslimiyeti tam olmalıdır. Allah'ın emirlerine sımsıkı sarılmalıdır. Yasaklarından da hiç taviz vermeden kaçınmalıdır. Allah'a hesap vereceğini bir an bile unutmamalıdır.

Allah'a inandım diyenin Allah'a olan sevgisine başka sevgi, korkusuna da başka korku karışmamalıdır. Yalnız Allah'a güvenip O'na dayanmalı kaderine, taksimine razı olmalıdır.

Allah'a inanan, Allah'a isyan etmemeli, nankörlük etmemelidir. İkramına, ihsanına hamd etmeli ve şükretmelidir. Allah'tan gelene itirazsız sabretmelidir.

Allah'a inanan Allah'ın rahmetinden asla ümit kesmemelidir. Korku ile ümit arasında yaşamalıdır.

Allah'a inanan; her zaman Allah'ın rızasını gözetmeli, yaptığını Allah için yapmalı, terk ettiğini de Allah için terk etmelidir.

Allah'a inanan; Allah'ın sevdiğini sevmeli, sevdirmeli ve sevmediğini de Allah için sevmemeli, terk etmelidir. Allah'ın düşmanlarını dost edinmemelidir. Yani dostluğu da düşmanlığı da Allah için olmalıdır.

Allah'a karşı vazifelerimizin biri de Rabbimiz bize ne emrediyor, neleri yasaklıyor ve bizden neleri istiyor iyi bilmek, mesajı iyi almaktır. Sadece inanan kul değil, imandan sonra amel eden kul olunmalıdır.

Görevlerimizden biri de sorumlu olduğumuz kimseleri ve etrafımıza Allah'ı sevdirmektir.

Bugün ataist, satanist olan yani Allah'ı yok sayan niceleri İslâm fitratı üzerine yaratıldıkları halde yanlış telkin ve etkilerle inançsız duruma gelmişlerdir. Çünkü insan olumlu veya olumsuz telkine her zaman açıktır. Hele çocuk, kendisine ne verilirse onu alır.

Ana babalara büyük görevler düşmektedir. Çünkü Allah, her çocuğun hesabını ana babasından soracaktır.

Cenab-ı Allah: “Çocuklarınızı koruyun!” diye emrediyor. (Tahrim:6)

Peygamber (sav): “Çocuğun ilk sözü ‘lailahe illallah olsun’ diyor, bunu telkin edin diyor. Çocuğa küçük yaşta ‘Allah’ doğru bir şekilde anlatılmalı ve öğretilmelidir.”

Allah’ı öğretirken cezalandıran, yakan, korku veren bir varlık olarak değil, seven bağışlayan, kulları için cenneti yaratan, iyi kimseleri cennete koyacak, orada yaşatacak bir varlık olarak anlatmalıyız.

“Allah baba, Allah dede” ifadelerinden son derece kaçınmalıyız. Allah vardır, birdir, başka tanrı yoktur. O en büyük demeliyiz.

Biz küçükken çocuğa güzel şeyler telkin edersek, hayatında sapık telkinlere aldırış etmeyecektir. Onlara kanmayacak ve onlarla mücadele edecektir.

Şairin dediği gibi, gönlümüz hep Allah diyenden yana olmalıdır.

“Her şey her şey şu tek müjdede;

Yoktur ölüm “Allah” diyene!

Canım kurban, başı secdede

İki büklüm, Allah diyene!

Akıl, kırık kanadı hiçin;

Derdi günü “nasıl” ve “niçin”

Bağlı, perçin üstüne perçin,

Benim gönlüm Allah diyene.”

B – ALLAH’A KULLUK:

Allah’tan başkasına kulluk insanı alçaltırken, Cenab-ı Allah’a karşı kulluk insanı yüceltir. Allah’a yaklaştırır.

Allah’a kullukta insan bir şeyler kaybetmez. Bilakis Allah’ın sevgisini ve rızasını kazanır.

Kur’an’da: “Allah’a kulluk edin; şeytana kulluk etmeyin” Nahl:36) buyrulur. Bu ayete göre Allah’a kulluk yapılmazsa başka kulluklar ortaya çıkar. Kula kulluk, şeytana kulluk, nefse kulluk, mala kulluk başlar.

Kulun Cenab-ı Allah’a minnet borcu vardır. Şükürle mükelleftir. Kulun, Allah’ın rızasını kazanmaya ihtiyacı vardır. Kulun Allah’a kullukla sığınmaya, korunmaya ihtiyacı vardır. Kulun, ahiret hayatında kurtulmaya ihtiyacı vardır. Bunlar hep ibadetlerle gerçekleşir.

Allah’a kullukla insan daha mutlu olur; görevini yapmanın hazzını duyar, daha düzenli, temiz ve daha sağlıklı yaşar.

Kulluk, Kime Olur?

Kulluk, sadece Cenab-ı Allah’a yapılır. Allah’tan başkasına kulluk yapılmaz, secde yapılmaz, rükû yapılmaz. Allah’tan başkasına dua edilmez. Allah’tan başkasından yardım beklenmez. Sadece Allah’a dayanılır, O’na güvenilir.

Kur’an’da şu emirler vardır:

- “Ancak Rabbine kulluk et.” (Hud:”122)

- “Bana kulluk et.” (Taha:14)

- “Ölünceye kadar Rabbine kulluk et.” (Hicir:99)

- “Şeytana, putlara kulluk etmekten sakınıp, Allah’a yönelenlere müjdeler vardır.” (Zümer:17)

Yakup (as) son anlarında oğullarına sorar: “Benden sonra kime kulluk edeceksiniz?” diye. Buradan şunu anlıyoruz ki, her ana bana çocuklarına Allah’a kulluğa öğretecek ve yalnız Allah’a kulluk etmelerini sağlayacaktır. Bu önemli bir görevdir.

Cenab-ı Allah’ın ibadete ihtiyacı olduğundan bize ibadet etmemizi emretmemiştir. İbadete bizim ihtiyacımız vardır.

Allah: “Kalpler, ancak Allah’ı anmakla huzur bulur.” Buyururken bir hadiste de: “Oruç tutun sıhhat bulasınız” buyrulur. Buna göre kulun huzuru için, sağlığı için, ahireti için ibadet ihtiyacı vardır. Kul, Allah emrettiği için ibadet etmekle mükelleftir.

İtaat, yalnız Allah’a olur. İbadet, yalnız Allah’a yapılır. Yardım, yalnız Allah’tan beklenir. Yalnız Allah’a dayanılır. Allah’a güvenilir.

C – ALLAH’A HÜSNÜ ZANDA

BULUNMAK

Cenab-ı Allah için iyi niyet taşımak, ümit etmek ve ümit var olmak ve hep olumlu düşünmek, affını ummak gerekir. Çünkü kul, Allah için ne düşünürse ve Allah’ı nasıl bilirse Cenab-ı Allah ona öyle muamele edecektir.

Cenab-ı Allah’ın bize nasıl muamele etmesini istiyorsak, Allah’ı öyle bilmeliyiz. Allah hakkında hüsnü zan beslemeliyiz ki Allah bize iyi muamele etsin.

Peygamber (sav) : “Kul ne hal üzere ölürse o halde dirilecektir.” Buyurmuştur.

Bir hadislerinde de: “Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle dirilirsiniz” buyurmuştur. Onun için kul Allah’ın rahmetinden ümit kesip Allah beni affetmez dememeli, Allah’ın rahmetinden ümit kesmemelidir. Her zaman ümit var olmalıdır. Allah’ın azaından korkmalı, rahmetini ümit etmelidir. Ümitsizlik insanı karamsarlığa götürür. İnsanın dünyasını karartır.

Zinnîre Hâtun müşrikler tarafından bin bir türlü ezâ ve cefâ gören bir hanımdı. Ebû Cehil’in yaptığı işkenceler yüzünden âmâ olmuştu.

Ebû Cehil ona:

- “Gördün mü? Lât ve Uzzâ senin gözünü kör etti!” dedi.

Zinnîre Hâtun:

- “Hayır! Vallahî, benim gözümü kör eden onlar değildir. Lât ve Uzzâ, ne fayda ne de zarar verebilir. Benim Rabbim, gözümü geri vermeye kâdirdir!” dedi.

Ruhları ebedî karanlığa mahkum olan müşrikler, sabah olduğunda, Allah Teala’nın Zinnîre Hâtun’a gözlerini iâde ettiğini görerek şaşkına döndüler.

Cenab-ı Allah, affedeceğim deyip dururken ümit kesmek Allah’a itaatsizliktir. Allah şöyle buyuruyor:

- “Ey günah işlemekte haddi aşanlar! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Çünkü; Allah, tövbe edenlerin günahlarını affeder.” (Zümer:53)

Bir ayette de: “Allah’ın rahmetinden ancak kafirler ümit keser” buyrulmuştur.

Cenab-ı Allah bir kutsi hadiste şöyle buyurur:

- “Ben kulumun zannına göreyim. Beni nasıl düşünürse ben öyleyim. O beni andıkça ben onunla beraberim. O beni içinden anarsa ben de onu öylece anarım. O, beni bir topluluk içinde anarsa, ben de onu daha hayırlı kimseler arasında anarım.” (Buhari, Tevhid:35)

D – ALLAH'IN RIZASINI GÖZETMEK

Eğer bir şey Allah rızası içinse, Allah rızasına dayanıyorsa, o işin değeri ve sevabı vardır. Değilse o işten hayır gelmez. Allah rızası için olmadıktan sonra bütün ömrünü Hak yolda geçirenler gibi geçirse o ömür pişmanlık vesilesi olacaktır ve yaptığı şeyler boşuna gidecektir. Allah rızası için olmadıktan sonra öldürülse bile kıymeti yoktur. Dünya şehidi olur. Belki dünyada şehit muamelesi görür ama ahirette şehit muamelesi görmez. Allah rızası için olmadıktan sonra bütün malını sadaka etse bile o malın ona faydası olmayacaktır.

Allah rızasını gözeten asla şöyle desinler, böyle zannetsinler diye iş yapmamalıdır. Çünkü ameller niyete göredir. Böyle kimseler için “git mükafatını ondan bekle o versin” denileceği, ona havale edileceği bildirilmiştir.

Amellerin içinde Allah için sevip, Allah için buğzetmek güzel amellerdendir denmiştir.

Hz. Ali (ra) Allah rızası için savaşırken hasmı yüzüne tükürünce, işe nefsim karıştı diyerek düşmanını öldürmekten vazgeçmiştir.

Allah rızası için değil de kahraman desinler diye savaşa katılan ve yaralanıp ölen Kuzman için arkadaşları: “Kuzman Şehit oldu Ya Rasulallah!” deyince Allah Rasûlü: “Hayır! Kuzman cehennemlidir. Zira o kahraman desinler diye savaşıyordu” demiştir.

Görülüyor ki niyet iyi olacak, niyet Allah için olacak. Zaman zaman kendimize sormalıyız:

- Allah için ne yaptım?
- Allah için neyi terk ettim?
- Allah için nelere katlandım?
- Allah için nelere razı oldum?
- Allah için ne gibi fedakarlıklar yaptım?
- Allah için hangi acıya katlandım?
- Allah için neler kaybettim, nelere mâruz kaldım?

Eğer elde avuçta görünen bir şey yoksa o zaman neyin karşılığı neyi bekliyoruz?

a) Allah rızası için olmayan hiçbir işin değeri yoktur:

İyi niyet taşımayanın, gösteriş olsun diye yardım edenin, insanlar görsün diye iki yüzlünün Allah amelini kabul etmez. Çünkü bir şeyin iki mükafatı olmaz. Bir insan yaptığı bir işin karşılığını para, övgü, itibar olarak insanlardan aldıysa o işin Allah yanında mükafatı yoktur.

İnsan öldükten sonra işleri Allah'a arz olunacak. Bunlardan ancak Allah rızası için olanlar mükafatlandırılacaktır.

Ashabıyla sohbet ederken Peygamber (as) şöyle der:

- “Nebi ve şehit olmadıkları halde kıyamet günü herkesin gıpta ettiği kimseler olacaktır.”

Sahabeden biri iki dizinin üzerine kalkarak sorar:

- “Kimdir bunlar ya Rasulallah dünyadaki bazı işlerinden bahsedin ki onları tanıyalım” der.

Allah Rasûlü şöyle buyurur:

- “Bunlar, birbirlerini Allah rızası için seven, birbirine sırf Allah için hizmet eden kimselerdir.”

Hz.Enes'ten rivayet edilen kutsi hadiste Allah şöyle buyurur:

- “Ben ancak rızam için yapılan işleri kabul ederim, benim rızam için mütevazi olanları dünya ve ahirette yüceltirim, yeryüzü halkını azap etmek istediğimde mescitleri inşa ve tenvir edenleri benim rızam için sevişenleri ve seher vaktinde istiğfar edenleri görünce onları azap etmekten vazgeçerim.

Sevgili peygamberimiz de şöyle buyurmuştur:

- “Yedi sınıf insan vardır ki, Allah onları kıyamet gününde kendi gölgesinde barındırır:

- Adil yönetici,

- Allah'a ibadet ederek büyüyen genç,

- Kalbi mescitlere bağlı olan kimse,

- Allah için sevişen, Allah için birleşip ayrılan iki kişi,

- Güzel bir kadının fuhuş için davetine karşı “ben Allah'tan korkarım” diyerek daveti reddeden erkek,

- Sadaka veren, verdiği sadakayı başa kakmayan, gösteriş yapmayan,

- Yalnız olarak Allah'ı zikredip gözyaşı döken kimse.”

Ebû Hüreyre şöyle anlatır: Biri gelip Peygambere sordu:

- “Dünya malı için savaşına bir ecir var mıdır?” Peygamber:

- “Hayır. Hiçbir şey olamaz.” Buyurdu. Adam bu cevabı arkadaşlarına söyleyince hayretle karşılarları. Galiba anlatamadım git tekrar sor derler. O adam tekrar gelerek:

- “Ey Allah’ın elçisi! Bir kişi dünya malı umarak savaşırsa durumu nedir?” diye sordu. Peygamber:

- “Hiçbir ecir alamaz” buyurdu. Adam bu soruyu üçüncü defa sordu ve aynı cevabı aldı.

b) Her şey Allah İçin Olmalıdır:

Eskiden sağ elin verdiği sol el görmezdi. Yapılan iyilikleri kimse duymazdı, onur kırılmaz, insanlar ağlatılıp sızlatılmazdı. İşler, Allah için olurdu. Okul yaptırmanın, cami yaptırmanın adı duyulmazdı. Yaptırılan çeşmeye “Fisebilillah” yazdırılırdı o kadar.

Şimdi öyle değil. Bir yumurta yumurtlayıp mahalleyi ayağa kaldıran tavuk gibi duymayan, bilmeyen kalmıyor. Zaten insanlar duysun, bilsin diye işler yapılıyor.

Hayırda, ibadet sayılan işlerde riya olmaz. Mükafatı Allah’tan beklenen bir şey sadece Allah rızası için olmalıdır. Bir şey Allah rızası içinse onu başka bir şey karıştırılmamalıdır.

Duaların sonunda şunun için bunun için diye sıralandıktan sonra hassatan Allah rızası için Fatiha denmemelidir. Bu “Allah için de oluversin” demek olur. Şirk ortak koşma değil midir? Burada da ortaklık vardır. Bir şey ya Allah rızası içindir ya da başka şey içindir. Eğer bir şey Allah rızası içinse başka şey için olmaz. Başka şey içinse Allah için olmaz.

Herkesle aramız iyi. O darılmasın, o küsmesin, işler ona göre ayarlanıyor. Allah’la aran nasıl dense “eh işte” deniyor.

Güç ve imkanlar Allah için kullanılmazsa Allah rızası kazanılmaz. Peygamber (sav) şöyle buyuruyor:

- “Allah yolunda uykusuz kalan göze cehennem ateşi haram kılınmıştır.” (Ramuz el-Ehadis:274/9)

- “Allah yolunda ayağı tozlananlara cehennem ateşi haram kılınmıştır.” (Age:407/3)

Ahlâkın güzelliği, hayatın güzelliği Allah için olmalıdır. Allah rızasını isteyen hayır üzere olmalıdır. İtikadı düzgün, teslimiyeti tam olmalıdır. Dostluğu da düşmanlığı da Allah için olmalıdır.

Sevgili peygamberimiz: “İnsan dostunun dini üzerinedir”, “Kişi sevdiği ile beraberdir” buyurmuşlardır. Sevgi, kin, dostluk, düşmanlık hepsi de Allah içindir. Allah için olmalıdır. Allah’a inanan kimsenin Allah’ın seveceği işleri işleyen Allah için sevmesi, Allah’a isyan eden de Allah için buğzetmesi, ondan yüz çevirmesi gerekir.

Allah (cc) Musa Peygambere şöyle vahyetmiştir: “Ey Musa! Zalimlerin evlerine varma. Hasta olurlarsa ziyaretlerine gitme. Ölürlerse cenazelerine gitme. Zira onlar benim düşmanımdır.”

Peygamberimiz: “Allah kıyamet gününde ‘benim rızam için birbirleriyle sevişenler nerede? Benim gölgemden başka bir gölge bulunmayan bu gün de ben onları kendi gölgemde barındırayım’ buyurur” demiştir.

Allah’a, peygambere, ceza ve mükâfata inanmayan hiçbir şey beklemediği halde sapık inancı ve ideolojisi uğruna her şeyi ile durmadan çalışırken, inandım deyip de çok şey bekleyenin Allah’ın rızasını gözetmemesi doğru değildir.

Gerçek iman sahipleri Allah’ın rızasını kazanabilmek için rahat yataklarında yatmamışlar, servet biriktirme hırsına kapılmamışlar, Allah rızası için servet harcamışlar, hatta canlarını bile seve seve vermişlerdir.

Peygamberimiz zamanında cennetle müjdelenen sahabenin hayatı incelendiği zaman bizim gibi yaşamadıkları, bizim gibi düşünmedikleri açıkça görülecektir.

Allah’ın rahmetine, peygamberin şefaatine nail olmak ve Allah’ın cennetine gitmek isteyen, Allah’ın rızasına uygun işler yapmak zorundadır.

E – ALLAH’A HAMD ETMEK –

ŞÜKRETMEK

Allah’ın nimetlerine ikramına ihsanına muhatap olan insan, Allah’a hamd etmek ve şükretmekle mükelleftir. Her hale, her şeye şükür gerekir. Nefes almaya bir şükür nefes vermeye bir şükür gerekir. Bir bardak suya şükür gerekir, onu çıkarmaya şükür gerekir. Kötü hale de şükür gerekir. Çünkü; beterin, beteri vardır.

Her şey için insanlara nasıl şükrediyorsak, Cenab-ı Allah’a da her şey için teşekkür gerekir.

Allah Kur’an’da bize şöyle diyor:

- “Şükredin, nankörlük etmeyin.” (Bakara:152)
- “Şükrederseniz, nimetimi arttırırım.” (İbrahim:7)
- “Eğer siz, iman eder ve şükrederseniz, Allah size neden azap etsin! Allah şükre karşılık veren ve her şeyi bilendir.” (Nisa:147)

Bir gün Hz.Ömer (ra) Peygamber (as)a sorar, O da cevap verir:

- “Ne edineyim?”
- “Allah’ı zikreden bir dil ve Allah’a şükreden bir kalp edin.”

Ömer (ra) tekrar sorar:

- “Maldan ne edineyim?”

- “Şükürünü edâ edebileceğin kadarını edin.” Buyurur.

Şükür, nimeti artırır. Şükretmeyip isyan edenin rızkı daralır. Peygamberimiz (sav) çok mal isteyen Salebe’ye “Şükürü eda edilen az mal, şükredilmeyen çok maldan daha hayırlıdır.” demişti.

Allah, şükürün karşılığını verir. Allah: “Biz şükredenleri mükafatlandıracağız” diyor. (Al-i İmran:145) Allah’ın zikrinden, şüküründen yüz çevirenin hakkı da dar geçimdir.” (Taha:124) diyor.

Rahman Sûresi’nde sık sık “Allah’ın hangi nimetini yalanlayabilirsiniz?” diye soruluyor. “Suyunuz yere çekilse, söyleyin size kim temiz su kaynağı getirebilir? Diye soruluyor. (Mülk:30)

Bir kutsi hadiste de Yüce Rabbimiz: “Ey insanoğlu! Suyu tatlı tatlı içiyorsun da bana hamdetmiyorsun. Afiyetle yemek yiyorsun da şükretmiyorsun. Yiyip içtiğinin sana eziyet veren kısmı senden kolayca çıkıyor, sen ise bundan gafilisin. Faydalı olan kısmı sana gıda olduğu halde bundan habersizsin” der.

F – İNŞALLAH – MAŞALLAH

DEMEK

Gelecekle ilgili konuşurken “inşallah” demek, güzel bir şey karşısında “maşallah” demek, konuşma adabındandır.

“İnşallah” demek, Allah izin verirse, Allah müsaade ederse demektir. Çünkü Allah uyarıyor:

- “Herhangi bir şey için Allah’ın dilemesi dışında “ben onu yapacağım” deme. Unuttuğun zaman Rabbini an ve şöyle de: “Umulur ki Rabbim beni doğru yola daha yakın olana eriştir.” (Kehf:23-24)

Kalem Sûresi’nin 17-20 ayetlerinde inşallah demeyenlerin nasıl mahrum kaldıkları haber verilmiştir.

“İnşallah” demek insanı sıkıntı ve belalardan kurtarır. Çünkü her şey Cenab-ı Allah’ın dilemesi ve yaratmasıyla olur. Allah’ın adı anılmayan işte hayır olmaz.

Peygamber (sav) sorulan bir soruya yarın cevap veririm demiş, inşallah dememişti, gelmesi gereken Cebrail gelmemiştir.

Kur’an’da: “Akşam sabah Allah’ın adını an” deniliyor. (İnsan:76)

İnşallah denmezse Allah yalancı çıkarır. İnşallah denilerek verilen söz yerine gelmese bile insan yalan söylemiş olmaz.

İnsan, güzel bir şey gördüğü zaman, beğenilen, hoşta giden bir şeyle karşılaştığı zaman “Maşallah”, “Barek Allah” veya “Allah nazardan saklasın” demelidir.

Nazarı değenin güzellik karşısında “Maşallah” dememesi günahdır. Çünkü; insanlara zarar vermek günahdır. Göz zinası, dilin gıybeti nasıl haramsa, nazarının degeceğini bildiği halde “Maşallah” dememek de günahdır.

Öyleyse her vesile ile Allah’ı anmak gerekir.

G – ALLAH’I İNKÂR ve

MUHALEFET

Cenab-ı Allah’a inanmanın manası, Allah’a itaat etmek; emir ve yasaklarına boyun eğmektir. Bunun aski isyandır. İsyanın arkasında da inkâr yatar.

Geçmişte Allah’a itaat edenler hep mutlu olmuş, huzurlu bir şekilde bu dünyadan ayrılmışlardır. Allah’a isyan edenler ise mutsuz olmuşlardır, helâk olmuşlardır. Çünkü; Allah’a isyanın, Allah’a muhalefetin cezası ağırdır. Bu suç ağır olduğundan cezası dünyada da görülür.

Cezalar çeşit çeşittir. Meselâ; itaatsizlik, ibadetsizlik bir cezadır. Hem de ağır bir cezadır. Musa peygambere biri:

- “Hani benim cezam?” demiş ve ilave etmiş. “Ben bunca isyanlar ettim...” demiş.

Cenab-ı Allah Musa Peygambere şöyle vahyetmiş:

- “Biz ondan şükretmenin, ibadet etmenin zevkini almadık mı? Bundan daha büyük cezamı olur...”

Evet bazı şeyleri yapamıyorsak bunun bir ceza olduğunu düşünmeliyiz.

Cenab-ı Allah Lût Kavimini, Ad, Semûd Kavmini, Pompei halkını ve daha birçoklarını cezalandırırken bizim ibret almamızı istemiştir.

Titanik en mükemmel bir şekilde yapılmış “Tanrı bile batıramaz” denmiş. Bir görevli, yolculara: “Okyanustan korkmayın, okyanus sizden korksun” demiştir. Ama gemi ilk seferinde sulara gömülmüştür.

Canlı bir örnek vermek istiyorum. Bir emlakçımız bir günde beş ev birden satar. İzmir’e eğlenmek için giderken şoförüne: “Allah bile gelse beni batıramaz artık” der. Şoför, anahtarları teslim edip geri döner. İzmir dönüşü emlakçı elince ne varsa birer birer kaybeder... Akli dengesi bozulmuş, sigara izmariti toplarken bana gösterdiler, bunu anlattılar.

Şair ne demiş:

- “Allah tokatının sedası yoktur

Vurduğu zaman devası yoktur.”

Şeytanın Allah’a isyan ettiği için lanetlendiğini, kovulduğunu, Adem ile Havva’nın Allah’a itaat etmedikleri için cennetten kovulduğunu unutmamalım.

Peygamber (as) şöyle buyurmuştur:

- “Allah’a isyan olan yerde kula itaat olmaz.” (Rumuz el Ehadis:481/9) Ana babanın bile Allah’a itaat içinde değilse, İslâm’la bağdaşmayan isteklerine itaat olmaz. (Ankebut Sûresi:8)

Bir hadiste de:

- “Allah; bir kavme gazap ederse, onların fiatlarında pahalılık olur. Çarşıda kesatlık olur, aralarında fitne ve fesat çoğalır, iş başındakilerinin zulmü artar. Zenginler zekat vermez ve fakirler namaz kılmaz.” Buyrulmuş, bunların da bir ceza olduğu bildirilmiştir. (Age:375/8)

İnsan; Allah’a muhalefet etmiş, isyan etmiş olabilir. Ama, Allah kulunun dönüş kapısını asla kapatmaz. Ölüm döşegine kadar kapılar açıktır. Kur’an’da Allah’ın affından ümit kesilmemesi gerektiği bildirilmiştir. “Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin. Kafirlerden başkası Allah’ın rahmetinden ümit kesmez.” (Yusuf:87) denmiştir.

Peygamber (as) da şöyle diyor: “Allah’ın rahmetinden ümidini kesmeyen fasık, Allah’ın rahmetinden ümidini kesen, abitten Allah’ın rahmetine daha yakındır. (Ramuz el-Ehadis:226/8)

a) Allah’a Muhalefet Nasıl Olur?

Bir insanın Allah’ın emir ve yasakları ile ters düşmesi insanı Allah’tan uzaklaştırır.

Hz.Ali (ra): “Allah’a muhalefetten sakınınız” diyor.

Aslında Allah’la muhabbet, Allah’a muhalefetten daha kolaydır. Ahnef bin Kays çok yaşlıydı. Oruçlu iken kendisine: “Sen ihtiyar bir adamsın oruca dayanamazsın orucu bozabilirsin” denilince şu cevabı verdi:

- “Allah’ın emirlerine dayanmak, azabına dayanmaktan daha kolaydır.”

Allah’a nasıl muhalefet edilir?

- Muhalefet, inkarla olur

- Zıtlaşp, inatlaşmakla olur.

- Günaha devamla olur.
- Emir ve yasaklara ilgi duymamakla olur.
- İbadetleri terkle olur.

Allah, Kur'an'da kendisine muhalefet edenler için şöyle diyor:

- “İnsan görmez mi ki, biz onu bir damla meniden yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiş.” (Yasin:77)

Ve soruyor: “Ey insan! Seni yaratıp, seni düzgün ve dengeli kılan, seni istediği bir şekilde birleştiren ihsanı bol Rabbine karşı seni aldatan nedir?” (İnfitar:6-8)

Allah'a muhalefetin sonu pişmanlıktır. Kur'an'da: “Allah'a düşmanlıkların cezası, ateştir” buyrulmuştur. (Fussilat:28)

Peygamberimiz de şöyle buyurur:

- “Kıyamet gününde insanların Allah'tan en uzağı, emir ve yasaklarına muhalefet edendir.” (Ramuz el - Ehadis:8/1)

Bir hadiste de: “Bir kul bir şeyi ancak ve yalnız Allah için terk ederse, Allah o kula din ve dünya hususunda ondan daha hayırlısını ona karşılık ihsan eder.” (Age:373/12)

b) Allah Tanımazlık Nedir?

İnsan, Allah'a inanmaya muhtaçtır. Yoksa kendine mutlaka bir tanrı icat edecektir. Bugün fareye, ineğe, çekirgeye, cinsel organa, buda heykeline ve şeytana tapanlar, Allah'a inanmadıkları için kendilerine bunları tanrı edinmiştir.

Alman filozofu Kant: “Allah olmasaydı, insanlık onu saadet ve selameti için onu yaratmak zorunda kalırdı” demiştir.

Allahsızlığın yer yüzüne yayılması, insanların Allah'ı unutması için Rus İmparatorluğu Allahsızlık okulları açmıştır. Dinsizliği yaymak için dernekler, partiler kurulmuştur.

İhanet planları hep dini inkar, Allah'ı inkara yönelik planlar olmuştur.

Osmanlı'nın sonunda: “Din yok, milletler var. Allah'ı sultanla birlikte tahtından indirdik. Bizim mabetlerimiz fabrikalardır...” diyenler olmuştur.

Bugüne kadar İslâm'a ve Allah'a yönelik her hareket büyümemiş hep küçülmüştür. Rus İmparatorluğu dağılmıştır. Partiler hep küçülmüştür.

Kral İkinci Firederik dini inancı zayıf biriydi. Filozof Arnaud'a karşı inançsızlığı ile iftihar ederek ona:

- "Nasıl bu köhne fikirlere hala bağlı kalıyorsunuz?" demişti. Filozof şu cevabı verdi:

- Ne yapayım, kralların da üstünde bir varlık mevcut diye inanmaya muhtacım...

Dünyanın en tanınmış ateistlerinden filozof Antny Flew 81 yaşında şu itirafta bulunmuştur:

- "Araştırmalar gösteriyor ki, hayatın var oluşunun ardında yüce bir varlık bulunuyor" ve yıllarca sapıttığı insanlardan: "Kusura bakmayın tanrı varmış" diye özür dilemiştir. (14.12.2004 Gazeteler)

Bir Alman ateist de 50 yıllık inkarının ve mücadelesinin ardından: "Elli yıl size yalan söyledim, beni affedin" diyerek özür dilemiştir.

c) Satanizm

En büyük Allahsızlık Satanizmdir. Satanizm, şeytana tapmanın, şeytanı tanrı edinmenin adıdır.

Bir genç; Allah'a inanmadıysa, inandırılmadıysa şeytanı karşısında bulur. O'nu tanrı edinir, ona tapar. O, ne emrederse onu yapar.

Allah uyarıyor:

- "Ey iman edenler! Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü; o, apaçık düşmanınızdır." (Bakara:208)

Şeytan, satanizme göre en büyük güçtür. Şeytanı memnun etmek için kutsal olan her şey red edilir. Allah; ahlâk, mukaddesat, iffet, namus tanınmaz.

Satanizme, dini eğitimsizlik ailedeki uyumsuzluk, geçimsizlik, kötü arkadaş, zenginliğin verdiği doyumsuzluk ve kötü çevre zemin hazırlar.

Sonuç olarak Allah'sızlığın sonu hüsrandır, pişmanlıktır. Ahirette de pişmanlıktır.

F.N.Çamlıbel şöyle der:

"Gövdeler varsa gönüllerden alır

cevherini,

Yürek olmazsa bilekler çekemez

hançerini

Kahramansız yaşamak kahrına
mahkûmdurlar
Kaybeden zümreler Allah'ını
Peygamberini”

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

(ŞİRK KOŞMAK)

A – ŞİRK NEDİR?

Şirk, itikad bozukluğu ve inanç hastalığıdır.

Şirk, Cenab-ı Allah'ın sıfatlarında ve tasarrufunda ortak tanımaktır.

Şirk, Cenab-ı Allah'a inanmakla beraber Allah'a eş tutmak, ortak kılmaktır. Meselâ; Araplar, Allah'a da inanıyordu, putlara bizi Allah'a yaklaştırsın diye tapıyorlardı.

Şirk, Allah'la beraber başka bir şeyden yardım beklemek bir şey istemek veya bir şey beklemektir.

Daha açık ifadeyle şirk, Allah'a yapılanı başkasına, başkasına yapılanı da Allah'a yapmaktır.

Peygamber (sav)in ifadesiyle: “Şirk, gece karanlığında karıncanın ayak sesinden daha gizlidir.” (Ramuz el-Ehadis:215/16) buyurmuştur. Yanındaki Hz.Ebu Bekir'e de:

- “Sana şirkin küçüğünü, büyüğünü giderecek bir haber vereyim mi?” demiş. O'da:

- “Evet ya Rasûlallah” deyince Peygamberimiz:

- “Ey Allah'ım, şirk koşmaktan sana sığınırım. Bilmediklerim için beni affet.” Diye dua et. “Hatta: Falan olmasaydı falanca beni öldürecekti demen bile şirkdir.” Buyurdu.

a) Kur'an'da Şirk:

Kutsal kitabımız Kur'an'da şirkten bahseden ayetler şunlardır:

1. “Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. (Nisa:36)
2. “Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını dilediğini bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah ile iftira etmiş olur.” (Nisa:48)
3. “Allah ile birlikte başka ilah edinme; sonra kınanmış ve Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın.” (İsra:39)
4. “Lokman oğluna öğüt vererek: Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür demişti.” (Lokman:13)

5. “Heva ve hevesini tanrı edinme!” (Casiye:23)
6. “Allah, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah’a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.” (Araf:33)
7. “De ki: Allah’ı bırakıp ta sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Hakkı ile işiten ve bilen yalnız Allah’tır.” (Maida:76)
8. “Allah’ı bırakıp ta kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere tapandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların tapmalarından habersizdirler.” (Ahkaf:5)
9. “Allah ile birlikte başka bir tanrıya tapıp yalvarma! O’ndan başka tanrı yoktur. O’nun zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm O’nundur. Siz, ancak O’na döndürüleceksiniz.” (Kasas:88)
10. “Hepiniz O’na yönelerek, O’na karşı gelmekten sakının, namazı kılın, müşriklerden olmayın.” (Rum:31)
11. “Allah’a ortak koşarsan işlerin mutlaka boşa gider ve hüsranda kalanlardan olursun!” (Zümer:65)
12. “Eğer Allah’a ibadet etmek istiyorsanız güneşe de aya da secde etmeyin. Onları yaratan Allah’a secde edin.” (Fussilat:37)
13. “Cinler, Allah’a ortak koştular. Oysa ki, onları da Allah yaratmıştır. Bilgisizce O’na oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Haşa! O, onların ileri sürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir.” (En’am:100)
14. “Melekler, Allah’ın çocuklarıdır.” Diyen müşrik Araplar, “İsa, Allah’ın oğludur” diyen Hristiyanlar ve “Üzeyr, Allah’ın oğludur diyen Yahudilerin ağızlarından bilgisizce çıkan bu sözler yalandan başka bir şey değildir.” (Kehf:5)
15. “Müşrikler, ayetlerimiz okununca: “İşittik, bunların benzerini biz de söyleyebiliriz. Bu öncekilerin masallarıdır, dediler.” (Enfal:31)
16. “Müşrikler, şeytandan dilekte bulundular.” (Nisa:117)
17. “Müşrikler, insanları Peygambere yaklaşmaktan vazgeçirmeye çalışırlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Oysa onlar, farkında olmadan ancak kendilerini helak ederler.” (En’am:26)
18. “O müşrikler: Muhammed sizin gibi bir beşer olmaktan başka nedir ki! Siz şimdi gözünüz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz? Dediler.” (Enbiya:2-3)
19. “Müşrikler, putlar için bunlar Allah katında bizim şefaathçilerimiz” dediler.
20. “Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir neçistir, pisliktir.” (Tevbe:28)
21. “Her şeyin yaratıcısı Allah’tır. O’ndan başka tanrı yoktur.” (Mümin:62)

22. “Rabbimiz O Allah’tır. O’ndan başka tanrı yoktur. O, her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O’na kulluk edin. Güvenilir dayanılacak tek varlık O’dur.” (En’am:102)

23. “Allah, Meryem oğlu Mesih’tir.” Diyenler kafir olmuşlardır. (Miada:102)

24. “Onlar, Allah’ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda veremeyecek şeylere tapıyorlar: ‘Bunlar Allah katında şefaatçilerimizdir.’ Diyorlar.” (Yunus:18 – Zümer:3)

25. “Allah’ı bırakıp da sana fayda ve zarar veremeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan zalimlerden olursun.” (Yunus:106)

26. “Allah ile birlikte kimseye yalvarmayın, kulluk etmeyin.” (Cin:18)

Kur’an’daki şirkle, müşrikle ilgili bu ayetler, neyin şirk olduğunu, nasıl müşrik olduğunu bize haber vermektedir.

Özet olarak, Kur’an’a göre şirk kesin yasaktır.

Kuran’a göre:

- Şirk koşanları Allah bağışlamaz.

- Şirk koşan, Allah’ın rahmetinden uzaklaşır.

- Şirk, Allah’a iftiradır.

- Şirk, günahların en büyüğüdür.

- Şirk, zülümdür, sapıklıktır.

- Şirk koşanın amelleri boşa gider.

b) Şirk Çeşitleri:

Şirk çeşit çeşittir. Belli başlı şirk çeşitlerini şöyle sıralayabiliriz.

1. **Heva ve Hevese Uymak:** Nefse, nefsin arzularına uymak Kur’an’da kınanmıştır. Şöyle buyrulur: “Heva ve hevesini tanrı edinen, Allah’ın saptırdığı, kulağını, kalbini mühürlediği, gözüne perde çektiği kimseyi gördün mü?” (Casiye:23)

2. **Allah’tan Başkasını Allah’tan Çok Sevmek:** Kur’an’da şöyle bildiriliyor:

- “İnsanlardan bazıları, Allah’tan başkasını Allah’a denk tanrı edinir de onları Allah’ı sever gibi severler.” (Bakara:165)

3. Allah'tan Başka Yaratıcı Kabul Etmek: Yaratıcı, tek Allah'tır. O'ndan başka yaratıcı kabul etmek şirkdir. Kur'an'da şöyle buyrulur: "Hüküm Allah'ın, hakimiyet Allah'ındır. Yaratan O'dur. Yaşatan O'dur. Öldürecek olan da O'dur. O'ndan başka her şey yaratılmıştır. Yok olacaktır."

- "O, gökleri ve yeri yoktan yaratandır." (Şura:11)

4. Allah'tan başkasından korkmak, ecelini, rızkını başkasının elinde aramak.

5. Allah'a eş ve ortak koşmak. (Yusuf:106)

6. Medyum, falcı, büyücüyü güç olarak görmek, onlara bir şey sorup inanmak, tasdik etmek.

Kur'an'da: "Gaybı Allah'tan başkası bilmez." Buyrulmuştur. (En'am:59)

7. Ruh çağırarak, reenkarnasyona inanmak

8. Allah'a karşı aracı kabul etmek. (Zümer:3)

9. Allah'a, çocuk isnat etmek. (Tevbe:30)

10. Allah'a yer ve şekil belirtmek.

11. Allah'tan başkası için iş yapmak.

12. Allah'la arada vasıta kılmak.

13. Allah'tan başka tanrı edinmek.

14. Gaybı bildiğini iddia etmek. (En'am:50 + Araf:188 + Sebe:14 + En'am:59 + Neml:65 + Lokman:34 + R.Salihın:1701)

15. Riya ve gösteriş için ibadet etmek.

16. Uğur – uğursuzluk aramak. (Yasin:18 + Neml:47)

Peygamber (as) şöyle buyurur:

- “Uğursuzluk inancı sizi yolunuzdan alıkoymasın.” (Hadis Ans:11/208)

“Uğursuzluk çıkarmak şirkdir.” (Tirmizi Siyer:47)

17. Büyü yapmak yaptırmak ve büyücüye inanmak (Taha:69)

18. Şeytana tapmak. (Zümer:17 + En'am:142 + Nisa:117)

19. Tabiatı yaratıcı kabul etmek. (En'am:76 + 177 + 178)

20. Darwinizme inanmak. (Haşr:34)

21. Puta tapmak. (Yunus:18 + Zümer:3)

c) İbadette Şirk:

İbadeti Cenab-ı Allah emretmiştir. İbadet ancak O'na yapılır. İbadetin hangisi olursa olsun başkasına yapılması şirkdir. İbadette Allah'tan başkası ortak da edinilemez.

Namaz kılarken her rekatında: “*İyya kenağbudu ve iyyakenastain*” denir.

Bir sahabi Peygamber (as) a sorar:

- “Ya Rasûlallah! Malımızı gösteriş olsun diye sadaka olarak versek Allah bize sevap verir mi?” Peygamberimiz:

- “Hayır!” diye cevap verir.

- “Hem gösteriş hem de Allah rızası için versek?” der. Peygamber (as):

- “Allah, ancak kendi rızası için yapılan işleri kabul eder.” Buyurur ve şu ayeti okur: “Sana kitabı indirdik. O halde sen de dini yalnız Allah’a tahsis ederek ihlasla ibadet et. İhlasla ibadet yalnız Allah’a mahsustur.” (Zümer:2-3)

Müşrik Araplar ibadeti hem Allah’a hem de putlara yaptıkları için müşrik olmuşlardı.

Fatiha’yı Allah’la başkalarına taksim de yanlıştır. Şunun için, bunun için hassaten Allah rızası için Fatiha demek ortak koştur. Bölüştürmektir. Bir şey hem başkasına hem de Allah’a olmaz. Bir şey ya Allah içindir ya da değildir.

İbadetlerde de Allah’tan başkası karıştırılmamalıdır.

Ebu Said (ra) şöyle anlatmıştır:

- Peygamber (as) bir gün yanımıza geldi. Biz Mesih Deccalini konuşuyorduk. Bize şöyle buyurdu:

- “Size ondan daha ürkütücü bir şey haber vereyim mi?” Biz:

- “Evet” dedik Allah Rasûlü:

- “Şirk-i hafidir (Gizli şirk). Mesela kişi, kalkar namaz kılar, bu namazını kendisine bakanlar sebebiyle güzel kılar. İşte bu “gizli şirk” dedi... (İ.Canan hadis Ans:17/619)

d) Peygambere Uymak Şirk Midir?

Peygamber (as) bir davetçidir. Peygamberlik görevi sürerken tepliğinin özü “Allah’a iman et, kurtul” olmuştur.

Peygamber (as)a uymak, Allah’ın emridir. Kur’an’da:

- “Allah’a itaat edin, Rasûlüme itaat edin.” (Miada:92)

- “Peygamber size ne getirdiyse onu alın. Size neyi yasakladıysa ondan da sakının.” (Haşr:7)

- “Allah’a ve peygambere itaat edin, amellerinizi boşa çıkarmayın.” (Muhammed:33 (buyrulmuş, peygambere itaat etmemiz emredilmiştir.

Peygambere itaat etmekle onu Allah’la aramıza sokmuş olmayız. Bize mektup getiren bir postacı mektubu gönderenle aramıza girmiş mi olur?

Peygamberi sevmek, sakal-ı şerifi öpmek, saygıdan dolayıdır. Tapınma değildir.

Peygamberimize salavet getirmek, Allah’ın bize emridir. (Ahzah:56)

Peygamber (as)a Allah şefaati etme yetkisi vermiştir. (Taha:109) Şefaati istemekle hiçbir sakınca yoktur.

Peygamber (as)a ezandan sonra dua etmek ve duasını almakla da şirke düşülmez.

Hacer-ul – Esvede peygamber öptü diye öpülür. Yoksa ondan fayda bekleme ve zararı giderme düşüncesi taşıyamaz. Hz.Ömer (ra) Hacer’ul – Esved’i öpmüş ve: “Ey taş bilirim ki sen ne fayda verirsin ne de zarar verirsin. Seni peygamber öptü diye öpüyorum.” demiştir. Ayrıca Peygamberin dibinde eğleştiği ağaca aşırı ilgi gösterildiği için onu kökletmiştir.

Yalnız şu ifadelerden kaçınılmalıdır:

- “İmdat ey Muhammed!”
- “Ey Muhammed bizi kurtar!”... gibi

Bir de peygamber Allah’ın nurundan yaratılmıştır diyerek O’nu Allah’ın bir parçası olarak görmek ve göstermek de yanlıştır.

e) Kişilerle İlgili Şirk:

Allah’la kul arasına birinin sokulması şirktir. Ancak dini öğreten, dini anlatan Allah’la kul arasına girmiş olmaz. Çünkü; dini öğrenmek de farzdır, öğretmek de farzdır.

Bir insana sığınılması, ondan beklenti içine girilmesi şirktir. Kişiler yol gösterici, öğretici olabilir ama önder ve rehber peygamber (as) dır. Peygamber öldü sen falana uy olmaz. O’nun önderliği, rehberliği kıyamete kadardır.

Kişilere teslimiyette ölçülü durmak gerekir. Kişiye kayıtsız şartsız teslimiyet olmaz. İtaat olmaz.

Bir kişi için “falanca son anda yardım eder, imanla gitmemizi sağlar, kıyamette de kurtarır” demek şirke götürür.

Rahmetli H.Salih Tırıbuyruğu Hoca Efendi çok muhterem biri idi. İhtiyardı biri ona elini öpüp:

- “Son anda ve kıyamette bana yardım et hocam!” demişti. Hoca öyle bir tepki gösterdi ki:

- “Defol! Beni de günaha sokma, git tövbe et!” demişti.

- “Falanca günahları affettirir, sıratı koltuğunun altına alıp geçirir, kıyamette şefaati eder.” Yanlış olur.

- “Sen gel, ihvan sana sevaplarından verir kurtarır.” (Bak.Lokman:33)

- “Sen, zaman zaman halini falana arz et, o Allah’a arz eder” gibi ifadeler şirk kokan ifadelerdir:

Risale-i Kuşeyri de şöyle denmektedir:

-“Kişinin havada uçacak kadar kerametlerle donatıldığını görseniz dahi buna kanmayın. Siz onun Allah’ın emirlerini ve yasakları karşısındaki tavrına, hududu koruyup korumadığına, şeraiti uygulayıp uygulamadığına bakın.”
(Risale-i Kuşeyri:1/103)

Kişiler için günahsız düşüncesi yanlıştır. Kişiye saygıda, sevgide, övgüde ölçülü davranılmalıdır. Zaten kendini bilen insan, aşırı ilgiden, elinin öpülmesinden, karşısında divan durulmasından rahatsız olur. Çünkü o şu hadisi bilir. “İnsanların kendileri için ayakta dikilmelerinden memnun olan kimse cehennemdeki yerini hazırlasın.” (Tirmizi, Edep:47)

Birilerinin resmini taşımak, Onu karşısına koyarak ibadet etmek, onunla rabita kurarak namazda, zikirde onu düşünmek şirktir.

Allah’ın sıfatlarından bazılarının birilerine yakıştırılması da şirktir.

Mesela; Gavs (sığınılan), Gavs-ı Azam, Gavs-ı Ekber (büyük sığınak) denmez. Çünkü tek sığınılan yüce Allah’tır. Denirse, şirk koşulmuş olur. Ekber Azam sıfatları yüce Allah’a mahsustur.

Bu konuda Halil Güneç Hoca Efendi şöyle der:

- “Kişilerin makam ve derecelerini iyi bilen Allah’tır. Onlar için falan zat kutb-ı zamandır veya Gavs’dır. Falan halimizi bilir, kalbimizden geçeni bilir” demek asla caiz değildir. Bunun kişinin durumuna göre şirk olduğunu söyleyenler vardır.

- “Falanın ruhu hazır, bilir” demek küfre götürür. Hz.Peygamber bile vahiy gelmezse, cevap veremezdi. Kur’an Onun gaybı bilmediğini bildirir. (A’raf:188) (Günümüz Meselelerine Fetvalar:1/99-100)

Ancak bazı ağzı dualı kişilerin duası alınabilir. Duada vesile kılınarak “Falanın yüzüsuyu hürmetine”, “falanın aşkına” denilebilir. (Maida:35)

Mesela; ilacın, doktorun iyileşmek için vasıta olduğu gibi insanın kurtuluşu için inancı, itikadı düzgün olanlar da vasıta olabilir.

El öpmek dinin emri değildir. Hele bir kadının yaşlı da olsa bir erkeğin elini öpmesi kesin olarak yasaktır. Peygamberimiz el öptürmemiş ve elini başkalarına vermemiştir.

“Falanın elini öp günahsız olursun” sözü insanı günaha sokan bir sözdür.

Kimse hatasız kusursuz ve günahsız kabul edilemez. Kusursuzluk, Allah’a mahsustur. Peygamberlerin bile “zelle” denilen hataları olmuştur.

Salih kimseler, Allah izin verirse başkalarının hidayetine sebep olur. Fakat o kişiye iltica olunmaz, sığınılmaz.

Kimseden yardım beklenmez. Papazların kendilerinde gördüğü vaftiz, aforoz yetkisi kimsede yoktur.

Birilerinden şifa umulmaz, birilerinden ilahi enerji almak için secde edilmez. Ayak suyunda şifa aramak şirktir.

Kimse, kimseyi uzaktan görmez. Falanca bizi görüyor; halimize vakıf oluyor, falanın ruhu hazır... gibi sözler şirk kokan sözlerdir.

Ayrıca kişiye kurban kesilmez.

Kur'an'da Hristiyan ve Yahudiler için: “Onlar, Allah’tan başka birde hahamlarını ve rahiplerini kendilerine rab edindiler.” (Tevbe:31) burularak şirkin en büyüğüne işaret edilmiştir.

Bir önemli husus da Allah’a itaat edildiği gibi kişiye veya nefesine itaat eden Allah’a ortak koşmuş olur. Allah’ın koyduğu helal ve haramı kendine göre değiştiren, nefsinin istediği doğrultusunda hareket eden, Allah’a ortak koşmuş olur. Casiye Sûresinde:23 “Hevasını tanı edinen” ifadesi kullanılmıştır.

f) Ölülerle İlgili Şirk:

Günümüzde dine göre değil bid’atlere göre yaşıyor. Ölülere akla hayale gelmeyecek davranışlarda, isteklerde bulunuyoruz. Ölülerin kemiklerini sızlatacak, onlara azap verecek şeyler yapıyoruz.

Kabirleri, türbeleri tapınılan yerler haline getiriyoruz. Birçoklarının hayatını ölüler yönetiyor. Ölülerden yardım istenip şirk düşülüyor.

Kabirler, türbeler dua yeri, namaz yeri, adak yeri, mum yakma, bez bağlama ile istek yeri haline getirilmiştir. Kabirde yatandan şifa beklenecek şirke düşülüyor.

Türbelere akın eden insanların hepsinin beklentisi var. Hastalar var, hastası olanlar var, geçimi bozuk, işi bozuk olanlar var. Çocuk isteyenler var. Evlenmek isteyenler var. Üç İhlas bir Fatiha bekleyen insandan çok şey bekleniyor.

Türbelere kurbanlar kesiliyor, adaklar kesiliyor. Allah’tan başkası için kesilen hayvanın eti bile yenmez. Leş hükmündendir.

Kur’an’da şöyle bir uyarı var:

- “De ki: Ne dersiniz; size Allah’ın azabı gelse veya kıyamet gelip çatıverse size, Allah’tan başkasına mı yalvarırsınız? Doğru sözlü iseniz söyleyin.”

“Bilakis yalnız Allah’a yalvarırsınız. O da sizden dilerse o belayı kaldırır ve siz ortak koştuğunuz şeyleri unutursunuz” (En’am:40-41)

- “Allah’la birlikte kimseye yalvarmayın” (Cin Sûresi:18)

Müslüman, namazların her rekatında dediği gibi: “Rabbimiz! Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet (yardım) umarız.” (Fatiha:5) diyecektir.

Diyanet işleri başkanlığı tarafından türbelere uyarı levhaları asılmıştır. Bu levhalarda şunlar yazılıdır:

- Para atılmaz.
- Adak adanmaz.
- Mum yakılmaz.
- Kurban kesilmez.
- El-yüz sürülmez.
- Bez, çaput bağlanmaz.
- Taş, para yapıştırılmaz.
- Türbelerin içinde yatılmaz.
- Yiyecek şeyler bırakılmaz.
- Eğilerek, emekleyerek girilmez.
- Türbe ve yatır etrafında dönülmez.
- Türbe ve yatırlardan medet (şifa) umulmaz.

Bu uyarılara rağmen her türbede her gün aynı şeyler tekrar tekrar yapılmaktadır.

Bir insan türbeye gitse, bir şeyler yapsa ve yaptıklarının faydasını gördüğüne inansa, şirke düşmüş olur.

g) Nasıl Şirke Düşülür?

Bazı şeylerin şakası olmaz. İnsan ciddi de olsa, şaka da olsa, bilse de bilmesede de şirke düşebilir. Bilmemesi mazeret değildir, insanı kurtarmaz. Müslüman, haramı, helali, günahı, sevabı, küfrü ve küfre götüren halleri bilmek, öğrenmek zorundadır.

Özek olarak insan şu hallerde şirke düşer:

- Allah'tan beklenilene başkasından beklerse,
- Allah için yapılanı başkasına yaparsa,

- Allah'ın sıfatlarını başkasında görürse,
- Allah'tan başkasına güvenip dayanırsa,
- Allah'ı şekil olarak düşünürse,
- Allah baba, Allah dede derse,
- Teslise inanırsa, Darwanizme inanırsa,
- Başkasından şefaata, kurtuluş beklese,
- İbadetine riya karıştırırsa,
- Yaratılanlardan birine tapar gibi davranırsa,
- "Allah gibi" derse,
- Ölümlerden beklenti içine girerse, şirke düşer. O zaman iman gider, imana bağlı olan nikah gider.

Bir önemli husus da müşriklere benzememeye çalışmaktır. Eğer müşriklere benzerse ve müşrik işi işlerse, şirk tehlikesi vardır.

Müşrikler, Hz.Peygambere geldiler ve dediler ki: "Anlaşalım; bir yıl sen bizim putlarımıza ibadet et, bir yıl da biz senin Allah'ına ibadet edelim." Bunun üzerine Kafirun Sûresi nazil oldu.

"Rasûlüm dedi ki: Ey kafirler! Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz. Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim sizin deniniz size benim dinim banadır." Buyrulurken böyle bir anlaşma ve benzeme ret edilmiştir.

Kur'an'da: "Ey iman edenler! Eğer kafirlere uyarsanız sizi eski dininize döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz." (Al-i İmran:149) sizi inkarcılığa sevk edenler" ifadeleriyle de müşriklere uyulması yasaklanmıştır.

Peygamberimiz de: "Müşriklere benzemeyini" (Ramuz El-Ehadis:276/16) "Onlarla; malınızla, canınızla mücadele ediniz." (Age:270/10) "Onlara selam vermeyin (Age:62/9) "Onlardan yardım istemeyiniz" (Age:134/7) "Onların ikramını almayın" uyarılarında bulunmuştur.

h) Şirkin Cezası:

Şirkin cezası ağırdır. Şirke düşenin:

1. O güne kadar işlediği güzel amelleri boşa gider, günahları kalır.
2. İman gittiği için nikahta gider.
3. İman ve güzel ameller gittiği için ebedi cehennemlik olur.
4. Cenaze namazı kılınmaz, onun için dua istenmez, edilmez.
5. Mirasçı olamaz.
6. Kestiği hayvanın eti yenmez.

Kur'an'da: “Yeryüzünde gezip dolaşın da daha önce müşriklerin akıbetlerinin ne olduğunu görün.” (Rum:42)

“Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz.” (Nisa:48)

“Meryemoğlu Mesih Allah'tır diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki, “Ey İsmailoğulları Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Bilin ki kim Allah'a ortak koşarsa, Allah ona cenneti haram kılar. Artık onun yeri ateştir ve zalimler için yardımcı yoktur.” Demişti. (Maida:72)

- “Lokman, oğluna öğüt vererek: Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, en büyük zulümdür.” Demişti. (Lokman:13)

Bir kutsi hadiste de: “Kulum bana şirk koşmadıkça, bana dünya dolusu günahla gelse, onu dünya dolusu mağfiretimle karşılarım” buyurulmuştur. (H.H.Erdem, İlahi Hadisler:5)

Tevbe Sûresi'nde, müşrikler için af dilenmeyeceği, cenaze namazlarının kılınmayacağı, kabri başında dua edilmeyeceği bildirilmiştir. (Ayet:80-84-113 + Münafıkun:6)

Tevhîde Gel Tevhîde

Buyruğun tut Rahmân'ın

Tevhîde Gel Tevhîde

Tâzelensün imânın

Tevhîde gel tevhîde

Yaban yerlere bakma

Cânın odlara yakma

Her gördüğüne akma

Tevhîde gel tevhîde

Mâsivâdan gözün yum

Ne umarsan Hakk'tan um

Gitsün gönülden hümûm

Tevhîde gel tevhîde

Sen seni ne sanarsın

Fâniye aldanırsın

Hoş bir gün uyanırsın

Tevhîde gel tevhîde

Koyup kuru taklîdi
Candan eyle tevhîdi
Bulmağa her ümidi
Tevhîde gel tevhîde

Sûrete tapma sakın
Mânâ yüzüne bakın
Olmağa Hakk'a yakın
Tevhîde gel tevhîde

Sakın nefse inanma
Kendini bildim sanma
Şirk âtesine yanma
Tevhîde gel tevhîde

Olmaz sevdâlardan geç
Mevti anar mısın hiç?
Yolcu gider kalma geç
Tevhîde gel tevhîde

Aziz Mahmûd Hüdâyî

B – RİYA ŞİRKİTİR:

Riya, gösteriş, övünme ve imrendirmedir. Riyada yalanlar vardır. Riyada Allah'a ortak koşmak vardır.

Mâûn Sûresinde: “Riya ile namaz kılanlara yazıklar olsun!” denmiştir.

Bir gün biri peygambere gelerek:

- “Ya Rasûlallah; ben, hem Allah'ın rızasını kazanmak hem de insanlar yanında derecemin yükselmesi için iş yağıttığım olur, ne dersini?” diye sorunca Kahf Sûresi'nin 110.ayeti nazıl oluyor. “Kim Rabbine kavuşmayı arzularsa, doğru dürüst işler işlesin. Rabbine ibadet ederken hiçbir kimseyi ortak tutmasın” buyruldu.

Bir ayette de: “O riyakarlar, işlediklerinden hiçbir şey kazanamazlar.” (Bakara:264) buyrularak riyakarların amellerinin boşa gideceği bildirilmiştir.

Hanzala kahramanca savaşmış ve ağır bir yara almıştı. Arkadaşları peygamber (as)a:

- “Hanzala şehit oldu ya Rasûlallah!” dediler. Peygamber (as):

- “Hayır! Hanzala kahraman desinler diye savaşıyordu. Hanzala münafık oldu” buyurdu.

Yapılan bir ibadet, yapılan bir iyilik teşhir edilmemelidir. Başkaları görsün istenmemelidir. Çünkü; riya, yapılan iyi şeyleri boşa çıkarır.

Peygamberimiz, işinde, amelinde halka gösteriş yapmanı Allah'ın kıyamet gününde rezil edeceğini ve ona: “Git amelini kimin için yaptıysan karşılığını ondan iste, o versin” diyeceğini haber vermiştir.

Bir şey yaparken, birilerine saygılar sunarken, ilim öğrenirken, yararlı bir iş yaparken riya ve gösterişe bulaşmamak gerekir.

C – TAĞUTA ve TANRIYA

TAPINMAK

Tağut: Sapık, zorba, put, şeytan ve şeytani güç demektir.

Peygamber (sav) şöyle buyurur:

- “Çocuklarınıza ilk önce Allah’tan başka tanrının olmadığını öğretin.” (Müslim, Cena’z:1)

Küçükken Allah’tan başka tanrı olmadığına inanan , büyüyünce Tağuta ve başka tanrılara tapmaz. Allah’tan başka tanrı edinmez.

Sahabe çocuklarına ilk önce şunu öğretirlerdi: “Allah’a iman ettim, tağutu ret ettim.” Bu sahabenin sağlam bir iman sahibi olmalarını ve şirkten korunmalarını sağlamıştır.

Kur’an’da Cenab-ı Allah bizi şöyle uyarıyor:

- “Allah’a kulluk edin, tağuttan sakının.” (Nahl:36)

- “Kim tağutu red edip Allah’a inanırsa, kopmayan sağlam bir kulpa yapışmıştır.” (Bakara:256)

Gelelim “tanrı” kelimesine. Tanrı, Allah’tan başka tapılan varlıkların adıdır. Bu kelime daha önce Türklerin kullandığı bir kelimedir. Müslüman olduktan sonra da kullanılmaya devam edilmiştir.

Tanrı, ilâh ve mâbut manalarına gelir.

Tanrı ile Allah kelimeleri eş anlamlı değildir. Tanrı, Allah kelimesinin yerini tutmaz.

Kelime-i tevhitte: “Allah’tan başka tanrı, ilah yoktur.” Denilir. Allah’tan gayrisi red edilir.

Tanrıda çokluk manası vardır. Tanrılar, Yunan tanrıları, Roma Tanrıları gibi...

İlâh kelimesi de putların adı olarak kullanılmıştır.

Süleyman Çelebi Vesile’t ün’Necat adlı eserinde: “Birdir Allah, O’ndan artık tanrı yok” diyerek iki kelimeyi ayrı ayrı kullanmıştır.

Tanrıya ibadet olmaz, tanrıya dua olmaz. Biri: “Tanrım ver, tanrım beni affet” dese, tanrı veremez, bağışlayamaz. Dolayısıyla eli boş kalır. Yani tanrı diyen, Allah demiş olmaz.

Bir zamanlar “Tanrı uludur” diye ezan okunması, bu aziz milleti derinden yaralamıştır.

Cenab-ı Allah’ın 99 ismi vardır. (Esmâ’ul – Hünsa) denilen 99 ismin arasında tanrı yoktur.

Sanatçı Cem Karaca dönüş ve değişim sonrası şöyle bir ifade kullanmıştı: “Tanrıyla değil, Allah’la barıştım. Eskiden tanrı demeyi tercih ederdim. Tanrı, çokluk ifade ediyor. Allah kelimesinin kendi içinde taşıdığı “Kendine gel efendi!” ifadesi tanrıda cılız kalıyor.” (16.01.2000 Gazeteler)

Kur’an’da şöyle uyarılar var:

- “Kafirlerin tanrılarına sövmeyin ki, onlar da bilgisizce Allah’ınıza sövmesin.” (En’am:108)

- “Allah’la beraber başka tanrı edinme!” (İsra:22)

- “Allah’tan başka tanrı yoktur.” (En’am:102)

Görülüyor ki, ayetlerde, Allah ayrı, tanrı ayrı kullanılmıştır. Tanrı kelimesi, yerine göre kullanılabilir. Ama Allah kelimesinin yerine kullanılamaz.

Allah’tan başka tanrı edinmek şirktir. Allah’tan başka tanrı edinenler için Kur’an’da: “Onların çoğu Allah’a ortak koşarak inanırlar” denilmiştir. (Yusuf:106)

Araplar, putları tanrılaştırmışlardı. Hıristiyanlar da İsa peygamberi putlaştırmışlardı. Bu günde modern putçuluk adına tanrılar edinmek İslâm inancı ile bağdaşan bir durum değildir.

D – KULLUK KİME OLUR?

Allah'tan başkasına kulluk olmaz.

Kur'an'da şöyle emredilir:

- “Rabbine kulluk et.” (Hûd:22)
- “Bana kulluk et.” (Taha:14)
- “Ölünceye kadar rabbine kulluk et.” (Hıcr:99)

Bu ayetlere göre kulluk sadece Cenab-ı Allah'a yapılacaktır. Ne beklenirse, ne istenirse Allah'tan istenecektir. Sadece Allah'a güvenilip, O'na dayanılacaktır.

M.Akif şöyle demiştir:

“Allah'a dayan sâye sarıl hikmete râm ol.

Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yok!”

Bir şair de:

“Güvenirsen Allah'a güven,

Murad almaz yüz çeviren.” Demiştir.

Peygamber (as) der ki:

- “Ümmetim hakkında en çok korktuğum şey şirktir. Ümmetim tekrar güneşe, aya ve putlara tapacaklar demiyorum. Beni korkutan, Allah'tan başkası için yapacakları amellerdir. Allah'tan başkası maksatla ön plana çıkan gizli arzulardır.” Buyurmuştur. (İ.Canan, Hadis Ans:17/619)

Başkalarının isteği veya zoru veya görmesi, işitmesi için ibadet olmaz. Kula itaat edilmez. Kur'an'a sünnete uymayan konularda kula itaat edilmez. Ancak meşru olan konularda itaat olur.

Peygamber efendimiz bir gurup sahabeyi bir iş için bir yere gönderirken içlerinden birini başkan tayin ediyor. Diğerlerine de “buna itaat edin” diyor. Yolda başkanı kızdıran bir olay oluyor. Başkan “odun toplayın” diyor. Odunlar toplanıyor, yakılıyor ve “girin bu ateşe” diyor. Bir kısmı: “Biz ateşten kaçtık, Muhammed'e sığındık” derken bir kısmı “Peygamber itaat edin dedi” diyerek ateşe yöneliyor. Bu arada girilir – girilmez tartışması yapılırken ateş sönüyor, başkanın öfkesi de gidiyor.

Durum peygambere anlatılıyor. Peygamber (as): “Eyer o ateşe girseydiniz vallahi kıyamete kadar o ateşte olurdunuz” diyor.

Peygamber (as) Selman (ra)a şöyle diyor:

- “Ya Selman! Bana secde etme! Ben ölünce kabrimi de secde etme! Ancak Allah’a secde et!” (Ramuz el-Ehadis:497/5)

Buradan anlıyoruz ki Cenab-ı Allah’tan başkasına secde edilmez. Allah’tan başkasına kurban kesilmez.

Eski dinlerde tanrılara, tanrıçalara, krallara kurban kesilirdi. Kaza, belalara kızlar kurban sunulurdu.

Kurban, yalnız Allah için kesilir. Kevser Sûresi’nde: “Rabbin için kurban kes!” buyrulur.

Allah’tan başkasına kurban kesmek, kanını alınına veya oraya buraya sürmek şirkdir.

Maida Sûresi’nin 3.ayetinde Allah’tan başkasına kurban kesmek haram kılınmış, kesilenin de leş hükmünde olduğu bildirilmiştir.

Ölmüş kimselere de kurban kesilmez. Zira kurban bir ibadettir O, Allah’tan başkasına yapılmaz. Allah için kesiyorum ama falan haçtan dönen için de veya çocuk için de veya şu siyasi kişi için de kesiyorum denmez. Bu apaçık şirkdir.

Sadece Canab-ı Allah için yapılan şeyler nelerdir?

- Allah’tan başkasına kulluk yapılmaz, ibadet edilmez.
- Allah’tan başkasına secde edilmez, iki büklüm önünde eğinilmez.
- Allah’tan başkasından yardım beklenmez, başkasına dua edilip ondan bir şey istenmez.
- Allah’tan başkasına kurban kesilmez.
- Allah’tan başkasına güvenilip dayanılmaz. İnsanın eceli, rızkı sadece Allah’ın elinde ve takdirindedir. Onun bunun elinde aranmaz.

Kur’an’da şöyle bildiriliyor:

- “Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başka günahları dilerse bağışlar. Allah’a ortak koşan kimse, büyük bir günahla iftira etmiş olur.” (Nisa:48)

E – ALLAH’TAN BEKLENİLENİ

BAŞKASINDAN BEKLEMEK

Allah’tan beklenen başkasından beklenirse şirk olur.

Kur’an’ın bize bildirdiğine göre Allah’tan başkasından yardım beklenmez.

Peygamber (as) şöyle buyurur:

- “Kim Allah’tan başka birine tutunursa, kendisi ona bırakılır.” (Ramuz el-Ehadis:413/3)

Allah’tan başkasına dayanılmaz, sığınılmaz, bir şey beklenmez, şefaah istenmez.

- Ölenin, dünyada bir tasarrufu kalmamıştır. Kendisi dirilerden fatiha beklerken, ölümlerden bir şey beklenmez, çocuk istenmez.

- Falcıya, büyücüye gidilip onlardan bir şey beklenmez. Onların dediğine inanılmaz. Çünkü, Allah’tan başka kimse gaybı, gizliliği bilmez. (Neml:65)

- Noel babadan bir şey beklenmez.

- Hızır’dan bir şey beklenmez.

- Ölenlerin ruhundan bir şey beklenmez. “Ey falan yetiş” denmez.

- Doktor beni iyileştir denmez. Doktor vasıtaadır. Şifa Allah’tandır.

Yardım, Allah’tandır. Allah’tan beklenen, kuldan beklenmez. Allah’tan istenilen, kuldan istenmez.

İbrahim (as), Nemrut tarafından ateşe atılınca yanmadı. Ateşe atıldığında ona Cebrail (as) gelip:

- “Sana yardım edeyim mi?” Deyince İbrahim (as):

- “Hayır! Ben Allah’tan isterim” dedi. “Allah bana yeter” dedi.

İslâm büyükleri şöyle der: “Eğer İbrahim (as)ın Cebrail’den bir beklentisi olsaydı, ateş onu yakardı.”

Kur'an'da: "Yardım ancak Allah'tandır." (Al-i İmran:126)

Yusuf peygamber, zindanda arkadaşından yardım istedi ve zindanda çok kaldı.

İ.Birgüvi Hazretleri şöyle der: "Medet ya Rasûlallah!" demek teklikelidir. Demek ki, Allah bırakılıp peygamberden bile yardım istemek şirktir.

"Falanın sayesinde işimiz oldu" denmez.

Bir insanın son anda imanlı gidip gitmemesi de Cenab-ı Allah'ın lütfuna, ihsanına bağlıdır. Kurtuluş ve hidayet ancak Allah'tandır. Rabbî dilerse, kul kurtulur. "Allah sonumuzu hayretsin", "Allah'ım iman Kur'an nasip et demek bundandır.

Papazların kendilerinde gördüğü vaftiz, aforoz yetkisi kimsede yoktur. Zaman zaman dışardan birileri geliyor. Bunlar Moan tarikatı temsilcileri oluyor veya Hinti Mataji gibi kimseler oluyor. Veya Seyyid adı ile dolaştırılan kimseler oluyor. Veya şifa dağıttığı söylenen kimseler oluyor. Böyle kişilerden beklenti içine girilmez.

Nuh peygamber oğlunu, Lüt peygamber hanımını, İbrahim peygamber babası Azer'i, peygamberimiz amcası Ebu Talib'i kurtaramamıştır.

Benim hocama biri geldi sorular sordu elini öptü ayrılırken; "Ölürken, kabirde, sıratıta, kıyamette bize yardım edersiniz değil mi efendim!" deyince hocam çok kızdı. "Defol! Beni de günaha sokma, git tövbe et" demişti.

Bir de Allah'a yaklaşmak için vasıta aranmaz. (İsra:56-57) Resimle rabıta kurulmaz. Resim, İslâm'da olmayan bir şeydir. Ancak bazı salih kimseler vesile kılınabilir. "Sevdiğin kullar aşkına duamı kabul et" denilebilir. Peygamberimiz vesile kılınabilir. Adem (as) cennetten çıkarıldıktan sonra affını istedi. "Ya Rab! Muhammed'in aşkına beni bağışla!" diye yalvardı. (Maida:35)

F – ALLAH'LA İLGİLİ NELERE

DİKKAT EDİLMELİDİR?

Cenab-ı Allah'a imanımız tam, itikadımız düzgün olması gerekir. Adını saygı ile anmalıyız. Allah'ı sevmeliyiz, başkalarına da sevdirmeliyiz. Yapacağımız bir hata için Allah'tan korkmalıyız. Allah'ın emir ve yasaklarına uymalıyız.

- Cenab-ı Allah'ı asla bir şekil olarak düşünmemeliyiz.
- Allah için adres göstermemeliyiz. O mekandan münezzehdir.
- Allah bir yerde bir kimse de tecelli etmez.

- Cenab-ı Allah, peygamberin dışında kimseyle konuşmaz ona görünmez. Bir insanın rüyasına da girmez.

- Allah'ın adını olur olmaz yeminle anmamalıyız.

- Allah'ın adı ile lanet okumamalıyız.

- Kahpe felek, zalim felek ifadelerini kullanmamalıyız.

- Cenab-ı Allah'a ve yarattıklarına sövmemeliyiz. Bir şeye sövmek, onu yaratana kadar uzanır.

Geçen bir kardeşimiz soruyordu: "Bir insan dine, kitaba, peygambere ve kutsal olan şeylere sövse, Allah'a dil uzatsa nikah gider mi?" diye.

- "Böyle bir durumda Allah korusun iman gider, imana bağlı olan nikah gider. O güne kadar yapılan ibadetlerin sevapları gider. Sadece işlenilen günahlar kalır." Dedim.

- "Peki ne yapılması lazım?" Diye sordu. Cevap:

- "Önce pişmanlık duyulur. Kelime-i Şehadet getirilerek yeniden iman edilir. Tevbe istiğfar edilir. Evli ise nikah tazelenir."

Cenab-ı Allah'a Karşı Şu İfadeleri Kullanmaktan Kaçınılmalıdır:

Bazı sözler vardır ki, şirk kokar. Birkaç örnek verecek olursak:

- Yarattı, yaratıcı, yaratmak kelimeleri Allah'tan başkası için kullanılmamalıdır. Çünkü; yaratmak, Allah'a mahsustur. Allah, her an yaratmaktadır. (Rahman:29)

- "Kurtar, koru, imdat, yardım et, yetiş ey falan!" kelimeleri, Allah'tan başkası için kullanılırsa şirke düşülür.

- Falan halimize vakıftır bizi görür ve bilir.

- Falan olmasaydı falan beni öldürecekti.

- Allah işe karışmazsa

- Yaratıcı tabiat

- Allah şuradadır, buradadır.

- Koca Allah, Allah baba, Allah dede

- Allah be, Hay Allah be!

- Ey Allah'ım neredesin? Duymuyor musun? Görmüyor musun? Eğer görüyorsan, duyuyorsan...

Bu ve bunun gibi ifadelerin kullanılması son derece tehlikelidir.

Dikkat edilecek bir husus da Cenab-ı Allah'la araya herhangi bir aracı sokmamaktır. Yapılan bir şeyi Allah rızası için yapmaktır.

Bir sahabi bir gün Peygamber (as)a gelerek şöyle der:

- Ya Rasûlallah, bana öyle bir amel söyle ki, bana faydası olsun, başkalarına da faydası olsun. Aynı zamanda Allah da razı olsun.”

Peygamber (as) şöyle cevap verir:

- “Bir şey ancak Allah için olur” demiş ve Zümer Sûresi'nin 2.ayetini okumuştur. Anlamı şöyledir:

- “Şüphesiz ki kitabı sana hak olarak indirdik. O halde sen de dini Allah'a has kılarak ihlasla kulluk et.”

Buradan anlıyoruz ki bir şeyi Allah'la, Allah'ı da başka şeyle karıştırıp, paylaştırmamız gerekir. Mesela “şunun için, bunun için... hassaten Allah rızası için Fatıha” ifadesi yanlıştır. Eğer bir şey Allah içinse başka şey için olmaz. Şayet başka şey içinse Allah için olmaz. “Allah için de oluversin” demek ortak koşmak olur.

G – CENAB-I ALLAH'LA İLGİLİ

KÜFRE GÖTÜREN SÖZLER

ve HALLER NELERDİR?

Cenab-ı Allah'ın şanına layık olmayan söz ve davranışlar insanı dinden imandan eder.

Şirk koşan, pişman olup yeniden iman etmedikçe Allah onu affetmez. Çünkü şirk, günahların en büyüğüdür.

Peygamber (as) şöyle buyurur:

- “Büyük günahların en büyüğü Allah'a ortak koşmaktır.” (B.H.Külliyat:4/287)

Ömer Neseî, İslâm inançlarının Temelleri AKAİD adlı eserinde insanı küfre götüren haller başlığı altında şunları sıralamıştır:

1. Ayet ve hadislerin açık manalarını bırakıp gizli manalar çıkarmak, “Kur’an’ın ve Sünnetinin manaları gizlidir. O gizli manayı ancak üstad bilir.” Demek.
2. Kur’an ve sünneti reddetmek, yalanlamak.
3. Büyük veya küçük haramı, günahı helal saymak.
4. Dinle, dinin hükümleri ile alay etmek.
5. Allah’ın rahmetinden ümit kesmek. Kur’an’da “Kafirlerden başkası Allah’tan ümit kesmez buyrulmuştur. (Yusuf:87)
6. Allah’ın azabından emin olmak (Araf:99)
7. Gaybtan haber verdiğini iddia edeni ve haberini tasdik etmek. Hz.Peygamber (as): “Kim kahine gelir, söylediğini tasdik ederse Allah’ın Muhammed’e indirdiğini inkar etmek olur” buyurur. (Müslim:39/35)

Allah’a iman konusunda insanı küfre götüren haller:

1. Allah’a yakışmayan şey isnat etmek, isimlerinden, emirlerinden biri ile alay etmek “Allah bize zulmediyor. Ben; Allah mallah tanımam, beni Allah bile göremez” gibi sözler söylemek.
2. Allah’ın cennette mükafatlandıracağı kabul etmemek.
3. “Allah’ın ortağı vardır, eşi vardır, oğlu kızı vardır” demek.
4. Şuna Allah’ın gücü yetmez demek.
5. “Allah’ın eli uzundur” demek. (El isnat etmek)
6. “Eğer Allah bana şunu emretseydi yapmazdım” demek.
7. Allah’ın yarattıklarından şunun ne hikmeti var? Demek.
8. Allah yukarıdadır, aşağıdadır diyerek Allah’a yer isnat etmek.
9. “Allah’tan korkmaz mısınız?” Denilince “Korkmuyorum” demek.
10. Hasta olmayan birine “Seni Allah unuttu” demek.

11. “Ben Allah’ın takdiri olmadan yapa-rım” demek.
12. Hanımına: “Sen bana Allah’tan daha sevgilisin” demek.
13. Bir kimsenin yaptığı bir iş için “bu işi ben yaptıysam kafir olayım” demesi. (Kafir olmaya rıza gösterdiği için kafir olur)
14. Yalan olduğunu bile bile “Allah biliyor seni oğlumdan çok seviyorum” demek.
15. Gaybı bildiğini iddia etmek.
16. Biri için “Onun hakkından Allah bile gelemez, ben nasıl geleyim” demek.
17. “Allah’ım; bana rahmetini vermek hususunda cimrilik etme” demek.
18. “Allah yalanını mübarek kılsın, bereketli kılsın” demek.
19. “Allah’ın hiç işi kalmadı da bunu mu yarattı” demek.
20. Allah; filanı çok veriyor, bana az veriyor, böyle adalet mi olur” demek.
21. “Falancanın ruhu burada hazırır” demek.
22. Allah izin verirse yaparsın diyene “verse de vermese de yaparım” demek.
23. “Eğer ahirette Allah adaletini gösterirse senden hakkımı alırım” demek
24. Ölenin ruhunun başka birine geçtiğini söylemek
25. Allah’ın ruhunun bir kimseye geçtiğini söylemek
26. “Ben Allah’ı gördüm, O’ndan emir aldım veya emir alıyorum” demek.
27. Bir kuşun ötmesinden birinin öleceği manasını çıkarmak. Kuşun ötüşünü veya bir hayvanın önünden geçmesini uğursuz sayıp işinden, yolundan dönmek

BEŞİNCİ BÖLÜM (BİRKAÇ SORU)

A – CENAB-I ALLAH,

HANGİ DİNE RAZIDIR?

Cenab-ı Allah, son din olarak İslâm'ı seçmiş ve son peygamber olarak Muhammed (as)ı göndermiştir.

Hıristiyanlık da Yahudilik de Allah'ın dinidir. İsa ve Musa Peygamberleri de Allah göndermiştir. İslâm dini geldikten sonra diğer dinlerin hükmü kalmamıştır. Artık başka dinlerin geçerliliği yoktur.

Kur'an'da şöyle bildirilir:

- “İnsanları; Allah’a çağırın, iyi iş yapan ve ‘Ben Müslümanlardanım!’ diyenden kimin sözü daha güzeldir?” (Fussilat:33)
- “Sizin için din olarak İslâm'ı seçtim” (Maida:3)
- “Allah nezdinde hak din İslâm'dır.” (Al-i İmran:85)
- “Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden böyle bir din asla kabul edilmeyecek ve o ahirette zarar görenlerden olacaktır.” (Al-i İmran:85)
- “Size Müslüman adını koydum.” (Hac:78)

Bu ayetler, Cenab-ı Allah'ın başka bir dine razı olmadığını ifade ediyor. Yani; Allah, başka bir dini seçenin seçtiği dini kabul etmiyor. Onun yaptığı iyi işlerinde boşa gideceğini haber veriyor.

Peygamber (as) da şöyle buyurur:

- “Sözlerin en güzeli Allah'ın kitabı Kur'an'dır. Yolların en doğrusu, Muhammed'in yoludur.” (Müslim, Cuma:43)
- “Rab olarak Allah'ı din olarak İslâm'ı ve peygamber olarak Muhammed'i seçip beğendim” diyen kimse cenneti hak etmiştir.” (Ebu Davut, Vitr:26)

Bu ayet ve hadislerden anlıyoruz ki, İslâm son dindir, kıyamet dinidir. Kıyamete kadar insanlar İslâm dininden sorumludur.

Dinleri ve peygamberleri gönderen Allah, Muhammed (as) dan sonra din olarak İslâm'ı seçmiş ve İslâmı geçerli kılmıştır.

B – KAHPE FELEK, ZALİM FELEK

DENİR Mİ?

Felek nedir?

Felek, talih, baht ve kader demektir.

Bazı konuşmalarda, şarkılarda, türkülerde kahpe felek, zalim felek, kahrolası felek denilerek, üzüntü ifade edilerek dış gıcırdatılır, lanet okunur. Feleğin ne olduğu bilinmez.

Unutulmamalıdır ki her şeyi yaratan, tayin ve takdir eden Allah'tır. Allah'ın yarattığı hiçbir şeye sövülüp, lanet okunmaz. Hayrı da şerri de yaratan Allah'tır. Allah'ın dilemesinin ve yaratmasının dışında hiçbir şey olmaz.

İman esaslarının arasında kadere, hayır ve şerre, her şeyin Allah'tan olduğuna inanmak vardır. Böyle inanınca insanı olaylar üzmez, üzülse de üzüntüsünü dışa taşır. her şeyde hayır vardır. Her şey bizim için imtihandır diye düşünür. Haline sabreder, şükreder ve Allah'a boyun eğerek, Allah'tan gelene sövüp, lanetlemez.

Herkes bir imtihandadır. Sıkıntılar; sabırla, inançla karşılanırsa azalır, daha az üzüntü verir.

C – KUR'AN'DA, BAZEN “BEN”

BAZEN DE “BİZ” GEÇİYOR.

NEDEN?

Kur'an'da bazı ayetlerde Cenab-ı Allah “Ben” bazı ayetlerinde de “Biz” ifadesini kullanmıştır. Bu, duruma göre değişir.

Mesela Kur'an'da;

- “Size ihsan ettiğim nimetleri hatırlayın.” (Bakara:40)
- “Bana iman edin, bana dua edin.” (Bakara:186)
- “Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zarriyat:56)
- “Şüphesiz ben senin Rabbinim.” (Taha:12)
- “Ben, yalnızca ben, Allah'ım. Benden başka ilah yoktur. Bana kulluk et, beni anmak için namaz kıl.” (Taha:14) buyruluyor.

Bu ayetlerde vasıta yoktur. “Biz” ifadesi geçen ayetlerde vasıta vardır. Mesela:

- “Sizi biz yarattık.” (Vakıa:57)

- “Üsteki göğe bakmazlar mı? Onu nasıl bina ettik, nasıl donattık?” (Kaf:6)

- “Kur’an’ı biz indirdik, O’nu biz koruyacağız.” (Hicir:9) Burada Allah emrediyor, melekler yapıyor. Yani melek vasıta oluyor. İşte “ben” ve “biz” denmesinin sebebi budur. Bunda bir eksiklik aranmadığı gibi ortaklık da söz konusu olamaz.

D – İŞ İÇİN ALLAH’A DANIŞILIR

MI?

Alken, ilmen ve dinen doğru olan bir konuda iştişare de olmaz, istihare de olmaz.

Diyelim ki, iki şık var; biri dine uygun diğeri değil. Bu konuda istihare olmaz. Dine uygun olan tercih edilir. Veya evlilik için iki aday var; biri inançlı, diğeri inancı zayıf veya inançsız. Burada istihare olmaz. İnançlı olan tercih edilir.

İstihare bir işi Allah’a danışmaktır. Burada: “Ya Rabbi şunu bana bildir!.. Kim?.. Hangisi?.. gibi soruların cevabı istenerek istihare olmaz.

İstihare; bir şeyin hayırlısını dileyerek, meşru olan bir konuda işaret almak için iki rekat namaz kılınır, duası okunur, yatılır. Görülen beyaz, yeşil rengi hayra alâmet, siyah ve kırmızı gibi renkler de işin hayrının olmadığına işaret sayılır.

İnsan eksik yaratılmıştır. Cenab-ı Allah, insanı yarattıktan sonra kendi haline bırakmamış kitap ve peygamber göndermiştir.

İnsanın danışmaya, yol gösterilmeye ihtiyacı vardır.

Kur’an’da;

- “İşlerinde iştişare et.” (Al-i İmran:159) buyrulmuştur.

İштиşare ve istihare sünnettir.

E – ALLAH ADINA YEMİN

NASIL OLUR?

Yemin etmek, olur olmaz şeyler için Allah’ın adını yeminde, bedduada ve lanette anmak doğru değildir.

Atalarımız: “Üç vavdan kaçının: Vakfın, Vasinin ve Vallahi'nin vavından” demişlerdir.

Yemin etmek, yeminli konuşmak hele yalan yere yemin etmek, yemin edip de yeminini tutmamak asla doğru değildir.

Dilimizi iyi şeylere, güzel sözlere alıştırmalıyız. Biz çocuklarımıza yemin etmelerini, yeminli konuşmalarını yasakladık. “Allah bir”, “Allahüekber” sözcüklerini öğrettik. Kur'an'da şöyle buyrulur:

- “Konuşurken, ağızdan çıkıveren yeminden dolayı sizi sorumlu tutmaz. Bilerek yapılan yeminden sorumlu tutar. Bunun kefareti; ailenize yedirdiğiniz yemeğin orta hallisinden on fakire yedirmek yahut onları giyindirmek veya köle azat etmektir. Bunları bulamayan üç gün oruç tutmalıdır. Yeminin kefareti budur.” (Maida:89)

Bir ayette de: “Anlaşma yaptığınız zaman Allah'ın ahdini yerine getirin ve Allah'ı üzerinize şahit tutarak pekiştirdikten sonra yemininizi bozmayın.” (Nahl:91) buyrulur yemine sadık kalınması emredilmiştir. Peygamber (as) da şöyle ikaz eder:

- “Alış verişte yemin, malın kazancını giderir. Bir şeyi satarken yeminden sakının. O, her şeyi mahveder.” (Riyaz'üs-Salihın:1752-53)

Peygamberimizin ve arkadaşlarının yemini: “Allah bir”, “Estağfirullah” şeklinde idi. (Hadis Ans:16/214)

Yemin; Vallahi, Billahi, Tallahi” şeklinde yapılır. Dinin emrettiği veya yasakladığı şeye yemin olmaz. (İçki içeceğim, namaz kılacağım gibi)

Allah'tan başkası adına yemin olmaz.

- “Yalanım varsa kafir olayım.”

- “Şu şöyle ise imansız öleyim” diyen küfre düşer. Çünkü; kafir olmaya razı olmuştur.

Allah'tan başkasına yemin eden şirk koşmuş olur. Araplar, putlara yemin ettikleri için müşrik olmuşlardır.

Bir hadiste şöyle buyrulur:

- “Kim, Allah'tan başkasına yemin ederse şüphesiz o şirk koşmuştur.” (Tirmizi Nüzur:9)

Yeminde aldatma, kandırma yoluna gidilip hile olmaz. Ayağı kaldırmakla yemin geçersiz olmaz. Karşı taraf yemini ne manada anladıysa yemin o şekilde yapılmış olur.

F – ALLAH KULUNU KÖTÜLÜĞE

ZORLAR MI?

Cenab-ı Allah, kullarını yaratırken küfür ve imandan boş olarak yaratmıştır.

Cenab-ı Allah, hayrı da yaratmış, şerri de yaratmıştır. Allah, kulunu hayırda da şerde de imanda da küfürde de zorlamaz. Allah, zorlamış olsa bu, kötüler için zulüm olur, iyiler için de imtihanın bir anlamı kalmazdı.

Kötü olan, kötülük yapan kıyamet günü:

- “Ya rabbi, beni kötü yaratmışsın. Kötülük yapmamı yazmışsın, benim ne suçum var?” Diye itiraz ederdi.

Cenab-ı Allah, insana iyi yönde de kötü yönde de güç verir, fırsat verir. Onu imtihan eder. Dileyen bu gücü ve fırsatı iyi yönde kullanır, dileyen de kötü yönde kullanır. Burada zorlama yoktur.

Allah, kötü ve inançsız olanı kötü yaratmamış ve kötü olsun, inançsız olsun istememiştir. Allah, şeytani böyle yaratmadı. O meleklerin hocasıydı. Secde etmedi, bu hale geldi.

Allah, insanları yaratırken cennetlik veya cehennemlik olarak yaratmamıştır. Bir insan için hem cennette hem de cehennemde yer ayırmıştır. İnsan isterse cennetteki yerini arzular, oraya gidecek işler yapar, isterse de cehenneme götürecek işler yapar. Bunda hürdür.

Adem ile Havva’ya cennette iken Allah yasak koydu. Onlar o yasağa uymadı. “Adem Rabbine âsi oldu, azdı.” (Taha:121) Cennetten yaptıklarının cezası olarak çıkarıldılar.

Şunu da kaydetmek gerekir ki şeytan, bir insanın zorla imanını yok edemez. Zorla kötülük yaptırılmaz. Kul, şeytana kapı aralar ve ona tabi olursa, şeytan ona zarar verir ve saptırır.

İnsan, kendi iradesi ile inanır ve kendi isteğiyle inkar eder. Allah, insanı İslâm fitratı üzerine tertemiz yaratmıştır. İnsan istemezse insanı kimse kirletemez.

Allah, kötülüğü de yaratmış, iyiliği de yaratmıştır. İnsana da ikisini de yapacak güç vermiştir. Peygamber göndermiş, kitap indirmiş, hayra, iyiliğe çağırmıştır.

Allah; kötülüğü, inançsızlığı da yaratmıştır ama bunlara asla razı olmaz. Kur’an’da bu şöyle bildirilmiştir:

- “Allah fesadı sevmez.” (Bakara:205)

- “Allah kulların küfrüne razı olmaz.” (Zümer:7)
- “Allah kötülüğü emretmez.” (A’raf:28)
- “Sana gelen kötülük kendindedir” (Nisa:79)

Atalarımız bunu şöyle ifade etmiştir:

“Arayan mevlasını bulur,

Arayan da belasını bulur.”

ALTINCI BÖLÜM (ESMÂU'L HÜSNA)

A – ESMÂU'L HÜSNA ve OKUNUŞU

Cenab-ı Allah'ın 99 güzel ismi vardır. Bunlara Esmâu'l Hünsa denir. Bu isimler şunlardır.

B – ESMÂU'L – HÜSNÂNIN

ANLAMLARI:

1. **Allah:** Alemlerin Rabbine ait özel isimdir.
2. **Rahman:** Bütün canlılara rızık veren, acıyan.
3. **Rahim:** Ahirette inananları acıyan.
4. **Melik:** Her şeyin hakimi
5. **Kuddüs:** Hiçbir noksanı olmayan
6. **Selâm:** Kullarını selâmete çıkaran.
7. **Mü'min:** Kendisine sığıranları koruyan.
8. **Müheymin:** Yarattıklarını gözeten, kollayan.
9. **Aziz:** Üstün, güçlü kuvvetli olan.
10. **Cebbar:** Dilediğini yaptırmaya gücü olan.
11. **Mütekebbir:** Her zaman büyüklüğünü gösteren.
12. **Hâlık:** Yaratan, yoktan var eden.
13. **Bâri:** Her şeyi kusursuz yaratan.
14. **Musavvir:** Her şeye şekil veren.
15. **Gaffar:** Affı çok olan.
16. **Kahhar:** Kahreden, cezalandıran.
17. **Vehhab:** Bağışlayan, ihsan eden.

18. **Rezzak:** Rızık veren.
19. **Fettah:** Kapıları açan, sıkıntı gideren.
20. **Alîm:** Gizli, açık, geçmiş, gelecek her şeyi bilen.
21. **Gâbız:** Sıkan, daraltan.
22. **Bâsıt:** Açan, genişleten.
23. **Hâfız:** Koruyup gözeten, muhafaza eden.
24. **Râfi:** Dereceleri yükselten.
25. **Muiz:** İzzet veren.
26. **Müzil:** Hor, hakir eden.
27. **Basir:** Her şeyi gören.
28. **Semî:** Her şeyi işiten.
29. **Hakem:** Hükmeden, yerine getiren.
30. **Adl:** Adil davranan.
31. **Latîf:** Her şeyin inceliklerini bilen.
32. **Habîr:** Her gizlilikten haberdar olan.
33. **Halîm:** Suçluya süre veren.
34. **Azîm:** Azametli, yüce olan.
35. **Gafûr:** Affi, bağışlaması çok olan.
36. **Şekûr:** Rızası için yapılanlara cevap veren.
37. **Âlî:** Yüce olan.
38. **Kebir:** Büyük olan.
39. **Hafîz:** Her şeyi muhafaza eden.
40. **Mugîd:** Her canlının rızkını veren.
41. **Hasîb:** Her şeyin hesabını bilen.
42. **Celil:** Celal ve azamet sahibi olan.

43. **Kerim:** Cömert olan
44. **Rakîb:** Her şeyi kontrol altında tutan.
45. **Mucîb:** Duaları kabul eden.
46. **Vasi:** Gücü sınırsız olan.
47. **Hakîm:** Hikmet sahibi olan.
48. **Vedûd:** Çok seven, çok sevilen.
49. **Mecîd:** Şanı büyük olan.
50. **Bâis:** Ölüleri diriltten.
51. **Şehîd:** Her zaman her yerde var olan.
52. **Hakk:** Varlığı hiç değişmeyen.
53. **Vekîl:** Tevekkül edenlerin işini iyi eden.
54. **Kaviy:** Güçlü olan.
55. **Metîn:** Çok sağlam olan.
56. **Veliyy:** İnananların dostu olan.
57. **Hamîd:** Kendine hamd edilen, şüredilen.
58. **Muhsî:** Her şeyin sayısını bilen.
59. **Mübdî:** Her şeyi ilk yaratan.
60. **Muîd:** Öldüren ve diriltten.
61. **Muhyî:** Can veren, hayat veren.
62. **Mümît:** Ölümü yaratan, öldüren.
63. **Hayy:** Ezelden ebede diri olan.
64. **Kayyûm:** Her şeyi ayakta tutan,
idare eden.
65. **Vâcid:** Kimseye muhtaç olmayan.
66. **Mâcid:** Şanı büyük olan.

67. **Vâhid:** Bir olan, benzeri olmayan.
68. **Samed:** Her şey kendine muhtaç olan, kimseye muhtaç olmayan.
69. **Kâdir:** İstedliğini yapmaya gücü yeten.
70. **Muktedir:** Dilediğini yapan.
71. **Mukaddim:** İstedliğini öne alan.
72. **Muahhir:** İstedliğini geri bırakan.
73. **Evvel:** Evveli olmayan.
74. **Ahir:** Varlığının sonu olmayan.
75. **Zahir:** Her şeyde görünen.
76. **Bâtın:** Gizli olan.
77. **Vâli:** İşleri yürüten, idare eden.
78. **Müteâli:** Aklın aldığı her şeyden yüce olan
79. **Berr:** Kullarına iyiliği bol olan.
80. **Tevvâb:** Tövbeleri kabul eden.
81. **Müntekım:** Suçluları cezalandıran.
82. **Afüvv:** Bağışlayan.
83. **Raûf:** Suçluları acıyan.
84. **Malik'ül-Mülk:** Mülkün ebedi sahibi olan.
85. **Zülcelâl Velikram:** Büyüklük ve kerem sahibi olan.
86. **Muksit:** Adaletle muamele eden.

87. **Câmi:** Kıyamet günü yaratıkları toplayacak olan.
88. **Ganîy:** Çok zengin olan.
89. **Muğnî:** Dilediğini zengin eden.
90. **Mâni:** Dilediğini engelleyen, izin vermeyen.
91. **Dâr:** Dilediğine zarar veren.
92. **Nâfi:** Dilediğine fayda veren.
93. **Nûr:** Alemleri aydınlatan.
94. **Hâdî:** Doğruluğu gösteren, hidayet eden.
95. **Bedî:** Her şeyi örneksiz yaratan.
96. **Bakî:** Varlığının sonu olmayan.
97. **Vâris:** Mülkün gerçek sahibi olan.
98. **Reşîd:** Doğru yolu gösteren.
99. **Sabûr:** Çok sabırlı olan.

C – KUR’AN ve HADİSLERDE

ALLAH’IN İSİMLERİ

Kur’an’da şöyle buyrulur:

- “En güzel isimler Allah’ındır.” (A’raf:180)
- “Allah, kendisinden başka ilah olmayandır. En güzel isimler O’na mahsustur.” (Tâhâ:8)
- “İster ‘Allah’ deyin, ister ‘Rahman’ deyin. Hangisini dersiniz olur. Çünkü en güzel isimler O’na hastır...” (İsra:110)
- “O; yaratan, var eden, şekil veren Allah’tır. En güzel isimler O’nundur. Göklerde ve yerde olanlar, O’nun şanını yüceltmektedir. O; galiptir, hikmet sahibidir.” (Haşr:24)

Allah'ın güzel isimleriyle ilgili peygamber (as) da şöyle buyurmuştur:

- “Allah'ın 99 ismi vardır. Bu isimleri ezberleyen cennete girer. Şüphesiz Allah tektir, teki sever.” (Müslim:8/164) + (B.H.Kül:1/242)

- “Allah'ın 99 ismi vardır. Yüzden bir eksik. O, tektir. Teki sever. Kim bu isimleri sayar, ezberlerse cennete girer.” (İ.Canan, Hadis Ans:5/536 – 542 + 17/524)

Cenab-ı Allah'ın güzel isimlerini okuyana, ezberleyene müjdeler vardır.

D – ESMÂU'L – HÜSNAYI OKUMAK

a) Allah'ın güzel isimlerini nasıl okuyabiliriz?

1. Tektok okuyabileceğimiz gibi birbirine bitiştirerek de okuyabiliriz.
2. Her ismin başına eliflam getirerek okumanın daha uygun olacağı ifade edilmiştir. Er-Rahman, Er-Rahim gibi...
3. Başa “ya” getirerek de okuyanlar olmuştur. Ya Rahman, Ya Rahim gibi...
4. Her ismin sonunda “Celle Celalüh” demek saygı bakımından daha uygundur. Ya Rahman celle celalüh gibi...
5. Emsâu'l – Hüsna'nın başında: “*Lâilâhe İllallahü Vahdehûla Şerikeleh. Lehülmülkü Velahül Hamdü Biyedihil Hayr Vehüve Ala Külli Seyin Kadir. Lâilahe İllallahü Lehül Esmâu'l – Hünsa*” diye başlamak tavsiye edilmiştir. (Bak:İ.Canan Hadis Ans:17/524)

b) Esmâu'l Hüsna'yı okumanın faydaları:

Esmâu'l Hüsna'yı okumanın, onunla dua etmenin faydaları çoktur.

Bu konuda Taşköprülü Zâde şöyle der: “Bilmiş ol ki nefis, semavi kitaplardaki Cenab-ı Allah'ın güzel isimleriyle ve dualarla meşgul oldukça mânevi bir yöne doğru yönelmeye başlar. Bu yöneliş, kişiyi niyet ve gayesinin dışındaki şeylerden uzaklaştırarak belli bir yöne doğru sevk eder. Bu isim ve dualarla meşgul olan kimsenin istidadı nisbetinde feyizlenme ve nurlanma meydana gelir.”

Cenab-ı Allah'ın güzel isimleri, Salih bir kimsenin dilinden okunursa, Allah'ın izniyle şifa hasıl olur.

Cenab-ı Allah'ın güzel isimlerinin her biri sırlarla doludur. Allah'ın isimlerini okuyarak şifa dilemenin hiçbir mahsuru olmadığı açıklanmıştır.

Cenab-ı Allah'a güzel isimleriyle hitab edip, dua edilmesi, duanın kabulüne sebep olur. Hangi ismi söylenirse söylensin Allah: "Buyur kulum" der.

Esmâu'l – Hüsna'yı okuyan dua etmiş, Rabbine sığınmış ve Allah'ı zikretmiş olur.

Esmâu'l – Hüsna'yı okuyanı muhafaza eder, şerhilerden, belalardan korur.

Okuma alışkanlığı olan sıkıntılardan kurtulur. Umduğuna nail olur. Kalbi nurlanır, yüzü güzelleşir, rızkı genişler, ölümü güzel olur. O kimseyi Hakk sevdiği gibi halk da sever.

Cenab-ı Allah; Kur'an'da, Esmâu'l – Hünsâ ile dua etmemizi istiyor ve şöyle buyuruyor:

- "En güzel isimler Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin. O'nun isimleri hakkında eğri yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır." (A'raf:180)

E – ESMÂU'L – HÜSNA ve

"ALLAH" ADI

Cenab-ı Allah'ın 99 güzel ismi Kur'an'da geçer. Bu 99 ismin dışında Rab, Mevlâ, Hakk adları da Kur'an'da zikredilmiştir.

"Allah" adı özeldir. ALLAH, ismi azamdır. Bütün isim ve sıfatları içine alır.

"Lillah" dense de, "Lehü" deseniz de "hû" deseniz de yani harfleri birer birer eksiltseniz de gene mânâ değişmez. "Allah" denmiş olur.

"Allah" lafzı hiçbir şeye, hiçbir kimseye isim olarak verilemez.

"Allah gibi" denilerek benzetme yapılamaz.

Allah'ın 99 isminden Allah'ın zatına mahsus sıfatlar da başkasına ad olarak verilemez. Ancak Abdullah, Feyzullah, Nurullah, Seyfullah gibi isimler verilir. Rahim, Rahman, Samed, Muktedir isimleri verilmemelidir. Ancak Abdurrahman, Abdurrahim denilebilir.

Peygamberin adının ve Allah'ın sıfatlarından biri isim olarak verilirken iyi düşünülmelidir. Evvela o isme layık olarak yetiştirilmelidir. İnsan dövülebilir, sövülebilir, hakarete uğrayabilir. Bir kötülüğe bulaşabilir.

"Allah" lafzı oraya buraya yazılmamlıdır. Mesela; seccadeye, elbiseye, yatak çarşafına, yastığa, ambalaj kağıdına, ayakkabıya "Allah" adı yazılamaz, hakaret olur. İnsan vücuduna dövme yaptırılamaz.

“Allah” yazan kolye, rozet takılmamalıdır.

Peygamber (as) ın “Muhammed Rasûlallah” yazılı mührü vardı. Onu yüzük olarak yanında taşırdı. Onunla hiçbir zaman tuvalete girmemiştir.

F – ESMÂU’L – HÜSNA İLE

DUA ETMEK

Cenab-ı Allah: “Ben kulumun zannına göreyim. Beni nasıl zannederse ben öyleyim.” Buyuruyor. (İ.Canan, Hadis Ans:16/260)

Peygamber (as) da: “Cenab-ı Allah hakkında hüsnü zanda bulunun. Hüsnü zan güzel bir ibadettir.” (Age:261)

Ayet ve hadislerde Esmâu’l – Hüsna ile dua etmemiz tavsiye edilmiştir. (A’raf:180)

Allah’ın isimlerinden biri söylendiği zaman Cenab-ı Allah: “Buyur Kulum!” der. Esmâu’l – Hünsa okunur ondan sonra dua edilirse, duaların kabul edileceği umulur.

Kulun, duaya ihtiyacı vardır. Kur’an’da Allah; “Dua edin, kabul edeyim!” diyor. Dua ile insan durulur, sakinleşir.

İnsan hayatında maddi şeylerin bittiği yerde, inanç devreye girer ve dua başlar. Esmâu’l Hünsa ilâhi terapidir. Okunduğu, dinlendiği zaman depresyonu önlediği tesbit edilmiştir.

Ya Rabbi! Esmâu’l – Hünsa hürmetine bizi affet, bizi sev, sevdik, yaptığımız ve yapacağımız dualarımızı, ibadetlerimizi kabul et. Bizi 99 güzel isminin tecellisine mahzar buyurduğun kullarından et. AMİN.